ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾವ್ಯಕಲಾನಿಧಿ. ನಂ. ೧೫.

ಶ್ರೀಮನ್ಮಹೀಶೂರ ಮಹಾ ಸಂಸ್ಥಾನಾಧೀಶ

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಜಾಧಿರಾಜ

ಶ್ರೀ ಚಿಕದೇವ ಮಹಾರಾಜ ವಿರಚಿತಪ್ಪ

ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳೊಳ್

ಚಿಕದೇವರಾಜ ಬಿನ್ನಪಂ

ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರ್

ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಕನ್ನಡ ಟ್ರಾನ್ಸ್ಲೇಟರ್, ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್, ಮೈಸೂರು,

ಮತ್ತು

ಮ. ಆ. ರಾಮಾನುಜೈಯಂಗಾರ್ಯರ್

ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ವೆಸ್ಲಿಯನ್ ಮಿಷನ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಮೈಸೂರು

ಇವರುಗಳಿಂದ ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು

ಮೈಸೂರ್:

ಜಿ. ಟಿ. ಎ. ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಯಿತು.

1905.

ಉಪೋದ್ಘಾತ.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಕರ್ಣಾಟಕ ಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರ ಶ್ರೀ ಚಿಕದೇವ ಮಹಾರಾಜನಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ "ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳೊಳ್" ಒಂದಾದುದು' ಈ ಗ್ರಂಥದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕವಿಯು ತಾನೇ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ:—

"ಮಾಂ ಹಿ ಪಾರ್ಥ ವ್ಯಪಾಶ್ರಿತ್ಯ ಯೇಽಪಿ ಸ್ಯುಃ ಪಾಪಯೋನಯಃ।
ಸ್ತ್ರಿಯೋ ವೈಶ್ಯಾಸ್ತಥಾ ಶೂದ್ರಾಸ್ತೇಽಪಿ ಯಾಂತಿ ಪರಾಂಗತಿಂ॥"

ಎಂದು ಗೀತೆಯೊಳ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ ತಾನೇ ನಿರೂಪಿಸಿದ ತೆಱದೊಳ್ ಪಿಂತಣ್ಗೆನಿತಾನುಂ ಪಾಪಿಗಳಾದೊಡಂ ಆವ ಜಾತಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿರ್ದೊಡಂ ಈಗಳುಂ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂ ತನ್ನೊಳ್ ಭಕ್ತಿಗೆಯ್ದು ನಂಬಿದವರ್ಗೆ ಮುಕ್ತಿ ತಪ್ಪದೆಂದೆಣಿಸಿ ಅಕ್ಕರಮನಱಿಯದೊಕ್ಕಲಿಗರ್ಗಂ ಪೆಣ್ಗಳ್ಗಂ ಸಕ್ಕದದಿಂ ತತ್ವಜ್ಞಾನಮಪ್ಪುದರಿಂದೆಂದು ಎಲ್ಲರುಮಱಿವಂತೆ ಕನ್ನಡವಾತಿನೊಳಂ ಮೆಲ್ನುಡಿಗಳಿಂದೆ ಅಖಿಲತತ್ವಾರ್ಥಂಗಳಂ ಸಂಗತಿಗೊಳಿಸಿ, ತಾಂ ತನ್ನ ಕುಲದೇವತೆಯಪ್ಪ ಯಾದವಗಿರಿ ನಾರಾಯಣನ† ಅಡಿದಾವರೆಗಳ್ಗೆ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವ ನೆವದೊಳ್ ಮೂವತ್ತುಂ ಬಿನ್ನಪಂಗಳಂ ಪವಗ್ಗೆಯ್ದುಂ" ಎಂದು.

ಈ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಗಳ ಸಾರಾಂಶವು ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲೇ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಚಿಕದೇವ ಮಹಾರಾಜನು ಆಳಿದುದು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೭೨ ರಿಂದ ೧೭೦೪ ರ ವರೆಗೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥವು ರಚಿತವಾಗಿರಬೇಕು.

ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತಮತ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಈ ಗ್ರಂಥದಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸಂಗತಿಗೊಳಿಸಿದ ಗ್ರಂಥವು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಅರವ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದವರಿಗೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಚಯವುಳ್ಳವರಿಗೂ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಅತ್ಯಾದರಣೀಯವಾಗಿದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಭಾಷಾಶೈಲಿಯು ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದುದು. ಕ್ರಮವಾದ ಗದ್ಯಶೈಲಿಯನ್ನು ಕಲಿಯಲಪೇಕ್ಷಿಸುವವರಿಗೆ ಇದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವು. ಹಳಗನ್ನಡದ ಗದ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಲು ಆಶೆಯುಳ್ಳವರು, "ಅದ್ಭುತರಾಮಾಯಣ" "ಶ್ರೀರಾಮಾಶ್ವಮೇಧ" "ಚಿಕದೇವರಾಯ ವಂಶಾವಳಿ" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪಠಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಬೇಕು.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕಾವ್ಯಕಲಾನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿ ಮುದ್ರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದುದಕ್ಕಾಗಿ "ಆರ್ಯಮತ ಸಂಜೀವಿನಿ" ಯ ಪ್ರವರ್ತಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ.

---

† ಮೇಲುಗೋಟೆ ತಿರುನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ.

— ಶ್ರೀರಸ್ತು —

ಚಿಕದೇವರಾಜ ಬಿನ್ನಪಂ.

‖ ಪೀಠಿಕೆ ‖

ಶ್ರೀರಮಣನಖಿಲಸದ್ಗುಣ |
ವಾರಿಧಿಯಾನಂದಮಯವಿಮಾನೋದರವಿ ‖
ಸ್ಫಾರಿತರೂಪಂ ಯದುಗಿರಿ |
ನಾರಾಯಣನಾಳ್ದನಕ್ಕೆ ನರಪತಿಗಸಿತಂ ‖ ‖ ೧ ‖

ಆನಂದೈಕರಸಂ ಸಮಸ್ತಜಗದಾನಂದಂಗೆ ಚಕ್ರಾಯುಧಂ |
ಸೇನಾಚಕ್ರವಿಮರ್ದಿತಾಹಿತಮಹೀಚಕ್ರಂಗೆ ವೈಕುಂಠನ ‖
ನ್ಯೂನೋಪಾಯವಿಕುಂಠಿತಾರಿಧರಣೀಭೃದ್ದುರ್ಗವರ್ಗಂಗೆ ಲ |
ಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣನೀವನಕ್ಕೆ ಚಿಕದೇವೇಂದ್ರಂಗೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ‖ ೨ ‖

ಶ್ರೀಮದ್ಯಾದವಶೈಲವಲ್ಲಭಪದಾಂಭೋಜಾತಭೃಂಗಂ ಗುಣಾ |
ರಾಮಂ ಪಶ್ಚಿಮರಂಗಧಾಮನಗರೀಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶನು ‖
ದ್ದಾಮಶ್ರೀಯದುವಂಶಕಲ್ಪಕತರುಪ್ರೌಢಪ್ರವಾಳಂ ಜಗ |
ತ್ಪ್ರೇಮಂ ಜಿತ್ತು ನೆಗಳ್ಗೆ ಭಾಳ್ಗೆ ಚಿಕದೇವೇಂದ್ರಂ ಮಹೀಚಂದ್ರಮಂ ‖

ಮಯನೋ ಶಂಬರನೋ ದಶಾಸ್ಯಸುತನೋ ಮಾರೀಚನೋ ಎಂಬಿನಂ |
ಭಯದಿಂದಾಗರೆ ಢಿಳ್ಳಿ ಭಾಗನಗರ ಪ್ರಾಂತಂಗಳೊಳ್ ನಾಡುಗರ್ ‖
ಜಯಜೀಯೆಂದಿದಿರಿಟ್ಟು ಕಪ್ಪದೊದವಿಂ ಪೊಪೇೞು ಬಂದಾಶಿವಾ |
ಜಿಯ ನೊರ್ಕ್ಕಂ ಮುರಿದಿಕ್ಕಿಯಪ್ರತಿಮವೀರಾಭಿಖ್ಯೆಯಂ ತಾಳ್ದಿದಂ ‖ ೪ ‖

ಢಿಳ್ಳಿಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಪರಿದು ಕೊಳ್ಳಿಯ ಕೊಂಡುಱಿ ಗೋಲಕೊಂಡೆಯಂ |
ಜಳ್ಳಿಸಿಯೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ವಿಜಯಾಪುರಮಂ ಬಱಿಗೆಯ್ದು ನೊರ್ಕ್ಕಿನಿಂ ‖
ದಳ್ಳಿಱಿವಾಶಿವಾಜಿಸುತಶಂಭುಜಿಯೋಲ್ಗೆಯ ಸುರ್ಬು ಕೊರ್ಬುಮಂ |
ತೆಳ್ಳನೆಗೆಯ್ದನದ್ಭುತಪರಾಕ್ರಮದಿಂ ಚಿಕದೇವಭೂವರಂ ‖ ‖ ೫ ‖

ಮೂಗಂ ಕೊಯ್ದು ಸವಂತರಾವುವನವಂಗಿತ್ತಸ್ತ್ರಸನ್ಯಾಸಮಂ |
ಲೋಗರ್ ಭಾಪೆನೆ ಪೊಯ್ದು ಚಿತ್ರವಧೆಗೆಯ್ದಾಜ್ಯೈತಜೇಘೂಟಿಯಂ ||
ಜೇಗಂ ದಾವಜಿಕಾಕಡಾಂಕನೆಣಲಂ ಕೊಯ್ದಲ್ಲ ದೇಶಕ್ಕಮಂ |
ದ್ವೇಗಂ ಪೋಪಿಸವಾಳ್ದನಪ್ರತಿಮವೀರಂ ಮೇದಿನೀಚಕ್ರಮಂ || ೬ ||

ನೆರೆದು ಸುರಾಸುರರ್ ಶರಧಿಯಂ ಕಡೆಯುತ್ತಿರೆಯೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನೊಳ್ |
ತೆರೆ ಕವಿನೆಯ್ದೆ ನುರ್ಗುನುಸಿಗೆಯ್ದು ಪಳಂಚುವ ಮಂದರಾದ್ರಿವೋಲ್ ||
ಪಿರಿಕಿಱುವೆನ್ನದೆಣ್ದೆಸೆಯ ಮನ್ನೆಯರೊಱ್ಗಿನೊಳೊನ್ದುವೇಳೆಯೊಳ್ |
ಪರಿತರೆ ಪೊಯ್ದುಪೊಯ್ದು ಭರದಿಂ ಒಱುಗೆಯ್ದನಭೇದ್ಯವಿಕ್ರಮಂ || ೭ ||

ಬಳಸಿಯುಮೊನ್ದುಗೂಡಿ ಪರಿತಂದ ರಿಪುಕ್ಷಿತಿಪಾಲವರ್ಗಮಂ |
ಘುಳಿಲನೆ ಪೊಯ್ದುನೆಂದೊಡಮ ಪೆರ್ಮೆಯೆಯುಪ್ರತಿಮಂಗಿದಿರ್ಬ್ಬದಾ ||
ಬಳಯುತರಪ್ಪ ಬಲ್ಕುತುಪಶಾಪನನೇದುಲಶಾಪನಂ ಕರಂ |
ಮುಱುಗಿಸಿ ಮೈಮೆವೆತ್ತನೆನಲೊಪ್ಪುಗುಮೀಚಿಕದೇವಭೂವರಂ || ೮ ||

ತಳ್ವದೆ ಥಿಳ್ಳಿಯಾಳ್ವ ದೊರೆಯಂ ಕರೆತಂದವನತ್ತಣಿಂದಮೇ |
ತೋಳ್ವಳವೆತ್ತ ಭಾಗನಗರಾಧಿಪನಂ ವಿಜಯಾಪುರೇಶನಂ ||
ಬಾಳ್ವೊಣೆಂಬಿನಂ ಪಿಡಿದು ಕೈಸೆಱಿಗೊಂಡುಱಿ ಪಾಡುಪಂತದಿಂ |
ಬಾಳ್ವನಭೇದ್ಯವಿಕ್ರಮನೆನಲ್ ಚಿಕದೇವನರೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ || || ೯ ||

॥ ಲಯಂಗ್ರಾಹಿ ವೃತ್ತ ॥

ಅಂದಿವಸಿನಳ್ಕಿ ಭಯದಿಂದೆ ಮಣಿವಿರ್ದ ನೃಪ
ಬೃಂದಮನಿತುಂ ಭರದೊಳೊಂದುವರೆದೊಳ್ಪಿಂ |
ಸಂದಿಸಿ ಶಿವಾಜಿಗನುವಿಂದೊರೆಯೆ ಮರ್ಮಮನ
ಮಂದಿರೊಡಗೂಡಿಯುಮನಂದು ಕವಡಿಂದಂ ||
ಸಂದಣಿಯ ಕಾಳೆಗದೊಳೊಂದಿನಿಸು ಮುಂಬರಿಯೆ
ಬಂದೆಱಗಿ ಪಾವುಗಳ ಗೊಂದಣದೆ ವಿಷ್ಣ |
ಸ್ಯಂದನದ ಮಾಱ್ಕೆಯೊಳೆ ಕೊಂದು ಕೊಲೆಯಾಡಿದಳ
ವಿಂದೆ ಚಿಕದೇವನೃಪನಿಂದು ಸೊಗಮಾಱ್ಗಂ || || ೧೦ ||

ಒಂದು ದೆಸೆಯೊಳ್ ತುರುಕರೊನ್ದು ಕಡೆಯೊಳ್ ಮೊಗಸ
ರೊಂದೆಸೆಯೊಳಾರೆಯರ ಬಿಂದಮೊಳಮಿಂ ಜೇ |

ರೊಂದು ಬಱಿಯೊಳ್ ತಿಗುಳರೊಂದಿರವಿನೊಳ್ ಕೊಡಗ
ರೊಂದು ಕೆಲದೊಳ್ ಮಲೆವರೊಂದುನೆರೆದೆಲ್ಲರ್ ||
ಸಂದಣಿಸಿ ಕಾಳೆಗಕೆ ಮುಂದುವರಿವನ್ನಮದ
ಟಿಂದವರ ತಟ್ಟುಗಳ ಪಂದಲೆಗಳಂ ದಿ |
ಗ್ಭೃಂದಬಲಿಯಿತ್ತು ನಲವಿನ್ದೆ ಚಿಕದೇವನೃಪ
ನಂದಮಿಗೆ ಪೆರ್ಜಸಮನೊಂದಿ ಸೊಗವಾಳ್ದಂ || ||೧೧||

ಶ್ರೀಪತಿಯ ಸೇವೆಯೆಂದೇ |
ಈಪರಿಯೊಳ್ ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮಮೆಸಗುತೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾ ||
ಲಾಪಂಗಳ ತತ್ವಾರ್ಥನಿ |
ರೂಪಣದಿಂ ಪೊೞ್ತುಗಳೆವನಪ್ರತಿಮಾಂಕಂ || ||೧೨||

ಓದಿ ತಿಳಿದೊಳ್ಪಿಂದಂ |
ವೇದಾಂತದ ತತ್ವಗತಿಯನೆಲ್ಲರುಮಱಿವಂ ||
ತಾದರದಿಂದಪ್ರತಿಮಂ |
ಯಾದವಗಿರಿಯೊಡೆಯನಡಿಗೆ ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ || ||೧೩||

ಮೂವತ್ತುಂ ಬಿನ್ನಪದಿಂ |
ದಾವೇದಾನ್ತಾರ್ಥ ತತ್ವಮಸಿತುಂ ಸೊಗದೊಳ್ ||
ಭಾವನೆಗೆ ಬರ್ಪಿನಂ ಚಿಕ |
ದೇವಂ ಯದುಶೈಲನಾಥನಡಿಗುಸಿರ್ದ*ನಿದಂ || ||೧೪||

ಕ್ಷಿಪ್ರದೊಳೆಲ್ಲರುಮಱಿವಂ |
ತಪ್ರತಿಪತ್ತ್ಯಾದಿ ದೋಷಮಂ ಕಳೆದೊಳ್ಪಂ ||
ದಪ್ರತಿಮವೀರನರಪತಿ |
ಯಪ್ರಾಕೃತನಡಿಗೆ ಮಣಿದು ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ || ||೧೫||

ಅದೆಂತೆನೆ :—

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜಂ ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರಂ ಪ್ರೌಢಪ್ರತಾಪನಪ್ರತಿಮವೀರನರಪತಿ ಶ್ರೀ ಚಿಕದೇವಮಹಾರಾಯಂ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದೊಳ್ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾಗಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೀಕ್ಷೆಯಂ ತಳೆದು

ದೇವಬ್ರಾಹ್ಮಣಪರಿಪಾಲನಮಂ ಪ್ರಧಾನಂಗೆಯ್ದು ಸಕಲ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರ್ದನಂ ; ಉತ್ತರದೇಶದೊಳುದ್ವೃತ್ತಚರಿತ್ರನೆನಿಸಿ ಅಱುವತ್ತುಂ ಸಾಸಿರಂ ವಾರುವಂಗಳುಂ ಲಕ್ಕದೆಣಿಕೆಯುರ್ಕಾಳ್ಗಳುಂ ಬೆರಸು ನಡೆದು ಢಿಳ್ಳಿಯ ನಾಡನನಿತುಮಂ ಕೊಳ್ಳೆಯೊಳಂ ಕಳ್ಳಗಾಳೆಗದೊಳಂ ಜಳ್ಳುಗೆಯ್ದು, ವಿಜಯಾಪುರದರಸಂ ಜಯಿಸಿ, ಅವರ ನಾಡುಬೀಡುಗಳಂ ಕೊಂಡು, ಗೋಲಕೊಂಡೆಯರಸನಂ ಬಂಡುಗೆಯ್ದು, ಅವನಿತ್ತ ಕಪ್ಪಮನೊಪ್ಪುಗೊಂಡು, ಆ ನೊರ್ಕಿನಿಂ ಗಕ್ಕನೆ ಕನ್ನಡನಾಡಂ ಪೊಕ್ಕ ಶಿವಾಜಿಯುಂ ಆಜಿರಂಗದೊಳೋಡೆಗೆಡಿಸಿ, ಅವನ ಸೇನಾನಿಗಳೊಳ್ ಜೈತಜಿಕಾಟಕರನಂ ಘೋಟಕಖುರಪುಟಂಗಳಂ ತೊತ್ತಬದುೞಿಸಿ, ಮೂಗುಕಿವಿಕೊರಲ್ಕೆಯ್ಕಾಲ್ಗಳಂ ಖಂಡಿಸಿ, ಆತುಂಡುಗಳಂ ಪೇತುವಿಂಡುಗಳಂ ತಣಿಯಿಸಿ, ಮತ್ತಮಾದಾದಜಿಕಾಕಡೆಯೆನಿಪನ ಅಣಲಂ ಕೊಯ್ದು, ಅವನ್ದಲೆಯಂ ಮನ್ದಿಯೊಳ್ ಮೆಱೆಯಿಸಿ, ಆ ರಭಸದಿಂ ಶಂಭೋಜಿಯುಂ ಭಯಾರ್ಣವದೊಳ್ ಮುೞುಂಗಿಸಿ, ಅವಂಗೆ ನೆರವಾಗಿ ಬಂದ ಎಕ್ಕೋಜಿಯ ಜನ್ಮಮಂ ಸಾಕುಮಾಡಿ, ಅವನ ಮಹಾಪ್ರಧಾನನೆನಿಸುವ ಏಕನಂತರಾವುನ ನಾಸಾಚ್ಛೇದನಂಗೆಯ್ದು, ಮತ್ತಮಾ ಶಂಭೋಜಿಗೆ ಕಪ್ಪವಿತ್ತುಂ ಕೂಟಮಂ ಕಳಿಪಿ ಪೊಪುಗೆಯ್ದು ಗೋಲಕೊಂಡೆ ವಿಜಯಾಪುರದವರಂ ಕೇಣಂಗೊಂಡು, ಅವರನಂಡಲೆವುದರ್ಕೆ ಢಿಳ್ಳಿಯಾಳ್ವ ಮಹಾಪಾದುಶಾಹನೆನಿಸುವ ಅವರಂಗಶಾಹನಂ ಬರಿಸಿ, ಅವನಿಂದವರಿರ್ವರ ದೇಶಕೋಶಂಗಳಂ ಕವರ್ದು ಕೈಸೆಱೆಗೊಂಡು, ಮತ್ತಮಾ ಮರಾಟರಾಟೋಪಮಂ ನಂಬಿ ಮುಂಬರಿದು ಎಡಬಲದೊಳನಿಸಿನಿಸುಂ ಪೊಣರ್ದ ಮೊಱಸತಿಗುಳಕೊಡಗಮಲೆಯಾಳನಾಡ ಮನ್ನೆಯರಂ ಬನ್ನಂಬಡಿಸಿ, ಈ ತೆಱನೊಳೆಣ್ದೆಸೆಯುಂ ಗೆಲ್ದು, ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂದಿರುತ್ತೆ ; ಚಿತ್ತದೊಳ್ ದಯಾರಸಮುಣ್ಮೆಯಾಳೋಚಿಸಿದಂ :—

ಎಣ್ದೆಸೆಯ ಪಗೆಗಳಡಂಗಿದುದಱಿಂ ಪ್ರಜೆಗಳ್ಗೆ ರಾಜಕಭಯಮಿಲ್ಲದೆಯುಂ, ದೇವತಾಪ್ರಸಾದದಿಂ ಮೞೆಬೆಳೆಗಳುಂಟಾದುದಱಿಂ ದೈವಿಕಭಯಮಿಲ್ಲದೆಯುಮಿರ್ಪುದಱಿಂ, ಪ್ರಜೆಗಳನಿಬರುಂ ಇಹದೊಳ್ ಸೊಗವಾಳ್ದರ್, ಇವರ್ಗೆ ಪರಗತಿಯುಮಂ ಸಂಪಾದಿಸವೇೞ್ಪುದೆನ್ದಾರಯ್ದು,

ಶ್ಲೋ॥ "ಮಾಂ ಹಿ ಪಾರ್ಥ ವ್ಯಪಾಶ್ರಿತ್ಯ ।
ಯೇಽಪಿ ಸ್ಯುಃ ಪಾಪಯೋನಯಃ ॥
ಸ್ತ್ರಿಯೋ ವೈಶ್ಯಾ ಸ್ತಥಾ ಶೂದ್ರಾ ।
ಸ್ತೇಽಪಿ ಯಾನ್ತಿ ಪರಾಂ ಗತಿಮ್ ॥"

ಎಂದು ಗೀತೆಯೊಳ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ ತಾನೇ ನಿರೂಪಿಸಿದ ತೆಱದೊಳ್ ಪಿಂತಣ್ಗೆನಿತಾನುಂ ಪಾಪಿಗಳಾದೊಡಂ ಆವ ಜಾತಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿರ್ದೊಡಮಾಗಳುಂ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂ ತನ್ನೊಳ್ಭಕ್ತಿಗೆಯ್ದು ನಂಬಿದವರ್ಗೆ ಮುಕ್ತಿ ತಪ್ಪದೆನ್ದೆಣಿಸಿ, ಅಕ್ಕರಮನಱಿಯದೊಕ್ಕಲಿಗರ್ಗಂ ಪೆಣ್ಗಳ್ಗಂ ಸಕ್ಕದದಿಂ ತತ್ವಜ್ಞಾನಮಪ್ಪುದರಿದು, ಎಂದು—ಎಲ್ಲರುಮಱಿವಂತೆ ಕನ್ನಡಮಾತಿನೊಳಂ ಮೆಲ್ನುಡಿಗಳಿಂದೆ ಅಖಿಲತತ್ವಾರ್ಥಂಗಳಂ ಸಂಗತಿಗೊಳಿಸಿ, ತಾನ್ತನ್ನ ಕುಲ ದೇವತೆಯಪ್ಪ ಯಾದವಗಿರಿ ನಾರಾಯಣನಡಿದಾವರೆಗಳ್ಗೆ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವ ನೆವದೊಳ್ ಮೂವತ್ತುಂ ಬಿನ್ನಪಂಗಳಂ ಪವಣ್ಗೆಯ್ದಂ. ಅವಱಲ್ಲಿ :—

ಒಂದನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಅವಾಪ್ತಸಮಸ್ತಕಾಮನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಂ ಪರವ್ಯೂಹವಿಭವಾನ್ತರ್ಯಾಮ್ಯರ್ಚಾವತಾರಂಗಳನಂಗೀಕರಿಸಿರ್ಪುದು ಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥಮೆಂದವನ ದಯಾತಿಶಯಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂ.

ಎರಡನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಜಗತ್ಕಾರಣನೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದಂ.

ಮೂಱನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಆ ಜಗತ್ಕಾರಣವಸ್ತುವಂ ತಿಳಿಯಕೂಡದೆಂಬಾಕ್ಷೇಪಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿದಂ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಆ ಜಗತ್ಕಾರಣವಸ್ತುವಂ ತಿಳಿವುದುಂ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದಮೇ ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದಂ.

ಐದನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನಿತುಂ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನನೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ತೆಱನಂ ತಿಳುಪಿದಂ.

ಆಱನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳ್ ತೋಱುವ ವಿರೋಧಂಗಳಂ ಮಾಣಿಸಿದಂ.

ಏೞನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧಮಾಗಿ ನಾರಾಯ

ಣಂಗೆ ಶರೀರವಾದ ಜಗತ್ತು ಮಿಥ್ಯೆಯಲ್ತು, ಸತ್ಯವಾಗಿರ್ಪುದೆಂಬುದುಂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದಂ.

ಎಂಟನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಸ್ವಾಪ್ನದೃಷ್ಟಾನ್ತದಿಂ ಪ್ರಪಂಚಂ ಮಿಥ್ಯೆಯೆಂದು ಭ್ರಮಿಸದಂತೆ ಕನಸಿನೊಳ್ ಕಾಣ್ಬ ವಸ್ತುಗಳಂ ತತ್ಕಾಲದೊಳ್ ಜಗದೀಶ್ವರನುಂಟುಮಾಳ್ಪುದಱಿಂ ಸತ್ಯಮೆಂದುಪಪಾದಿಸಿದಂ.

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಜಗಮಂ ವಿಷಮಮಾಗಿ ಸೃಜಿಸುವುದಱಿಂ, ಜಗದೀಶ್ವರಂ ವಿಷಮನುಂ ನಿರ್ದಯನುಮಕ್ಕುಮೆಂಬಾಕ್ಷೇಪಮಂ ತೀರ್ಚಿದಂ.

ಪತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಘಟಪಟಾದಿದೃಷ್ಟಾನ್ತದಿಂ ಜಗಕ್ಕೆ ಮೂಱುಂತೆಱದ ಕಾರಣಂಗಳ್ ಬೇಱೆಬೇಱೊಳವೆಂಬಾಕ್ಷೇಪಮಂ ಚಿದಚಿದ್ವಸ್ತುಶರೀರಕನಾದ ಜಗದೀಶ್ವರನೊರ್ವನೇ ಮೂಱುಂತೆಱದ ಕಾರಣಮಾಗಿರ್ಪನೆಂದು ಸಮಾಧಾನಂಗೆಯ್ದಂ

ಇಂತು ಪತ್ತುಂ ಬಿನ್ನಪಂಗಳೊಳ್ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಪರಮದಯಾಳುವುಂ, ಜಗತ್ಕಾರಣನುಂ, ಅಪರಿಚ್ಛೇದ್ಯಮಹಿಮನುಂ, ಸಕಲವೇದವೇದ್ಯನುಂ, ಆಶ್ಚರ್ಯಚರಿತ್ರನುಂ, ಚೇತನಾಚೇತನಶರೀರಕನುಂ, ಅಘಟಿತಾರ್ಥ ಘಟಕನುಂ, ಸರ್ವಸಮನುಂ, ತ್ರಿವಿಧಕಾರಣನುಮೆಂದು ತಿಳಿಪಿದುದಱಿಂದೀಶ್ವರತತ್ವನಿರೂಪಣಂಗೆಯ್ದಂ.

ಪನ್ನೊಂದನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಜೀವತತ್ವಸ್ವರೂಪಮಂ ವಿವರಿಸಿದಂ.

ಪನ್ನೆರಡನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ತತ್ವಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮಮಂ ತೋಱಿಸಿದಂ.

ಪದಿಮೂಱನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸೃಷ್ಟಿಪ್ರಕಾರಮಂ ಬಗೆಗೊಳಿಸಿದಂ.

ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಿರ್ಪ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳ ನೆಲೆಯುಂ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದಂ.

ಪದಿನೈದನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಭೂಮಂಡಲಪರಿಮಾಣಮಂ ಗಣನೆಗೆಯ್ದಂ.

ಪದಿನಾಱನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಸುಖಾನುಭವಸ್ಥಾನವಾದ ಭೂಸ್ವರ್ಗಂಗಳ ತೆಱನನಱಿವುಗೊಳಿಸಿದಂ.

ಪದಿನೇೞನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ದುಃಖಾನುಭವಸ್ಥಾನಂಗಳಾದ ನರಕಂಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯಂ ಚಿತ್ತರಿಸಿದಂ.

ಪದಿನೆಂಟನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಪಾಪಫಲಂಗಳ್ ಕ್ರೂರವಾಗಿರ್ಪುದೆಂದು ತೋಱಿ ಆ ಪಾಪಂಗಳನಿತುಂ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಚರಣಾರವಿಂದ ಭಕ್ತಿಯೊಳೇ ಪರಿಹರಿಪ್ಪುದೆಂಬುದನೆರ್ದೆ*ಗೊಳಿಸಿದಂ.

ಇಂತು ಪರತತ್ವಸ್ವರೂಪಮೆಂಬುದಾದಿಯಾಗಿ ಈವರೆಗಮೇೞಂ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಪ್ರಾಕೃತ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮಮಂ ಆ ತತ್ವಂಗಳಿಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡವಿಸ್ತಾರಮಂ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡದೊಳಿರ್ಪ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳ ನೆಲೆಯುಂ ಅವಱೊಳ್ ಭೂಮಣ್ಡಲದ ಪರಿಮಾಣಮಂ ಭೂಸ್ವರ್ಗಗಳಂ ನರಕಯಾತನೆಗಳಂ ಆಯಾತನಾಪರಿಹಾರೋಪಾಯಮಂ ಪೇೞ್ದದಱಿಂದೆ ಅಚಿತ್ತ್ವಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣಂಗೆಯ್ದಂ.

ಇಂತು ಪದಿನೆಂಟುಂ ಬಿನ್ನಪಂಗಳಿಂ ಈಶ್ವರಚೇತನಾಚೇತನಂಗಳೆಂಬ ತತ್ವತ್ರಯಮಂ ನಿರೂಪಿಸಿದಂ. ಈ ಮೂಱುಂ ತತ್ವಂಗಳ ನೆಲೆಯುಂ ವಿಚಾರಿಸೆ, ಚಿದಚಿತ್ತ್ವಂಗಳೆರಡುಂ ಅಲ್ಪಸುಖಂಗಳುಂ ಅನಿತ್ಯಮುಮೆಂದು ಅವಱೊಳ್ ವೈರಾಗ್ಯಮುಂ ಈಶ್ವರತತ್ವಮೊಂದೇ ನಿರವಧಿಕಾನಂದಮೆಂದು ಅವಱೊಳನುರಕ್ತಿಯುಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ಇಂತು ವಿಷಯವಿರಕ್ತಿಯುಂ ಪರಮಾತ್ಮಭಕ್ತಿಯುಂ ಪುಟ್ಟಿದವರ್ಗೆ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಮಪೇಕ್ಷಿತಮೆಂದು ಇನ್ನೀರಾಱುಂ ಬಿನ್ನಪಂಗಳಿಂದಂ ಚಿತ್ತರಿಸಿದಪಂ. ಅದೆಂತೆನೆ:—

ಪತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ನಾಲ್ಕುಂ ಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳೊಳ್ ಮೋಕ್ಷಮೇ ಪಿರಿದೆಂದು ಪಡಿಗಟ್ಟಿದಂ.

ಇರ್ಪತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಸಾತ್ವಿಕಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದಮೇ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಮಂ ತಿಳಿಯವೇೞ್ಪುದೆಂದೊರೆದಂ.

ಇರ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳೆಲ್ಲಾ ತಂತ್ರಂಗಳೊಳಂ ಶ್ರೀಪಾಂಚರಾತ್ರಮೇ ಪ್ರಬಲಪ್ರಮಾಣಮೆಂಬುದಂ ನಿಱುಗೆಗೊಳಿಸಿದಂ.

ಇರ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಮೋಕ್ಷೋಪಯೋಗಿಯಾದ ವಿಷಯವೈರಾಗ್ಯಂ ದುರ್ಘಟಮೆಂಬಾಕ್ಷೇಪಮಂ ನಿವಾರಿಸಿದಂ.

ಇರ್ಪತ್ತಮೂಱನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಕೇವಲಕರ್ಮದಿಂ ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲೆಂಬುದಂ ದೃಢೀಕರಿಸಿದಂ.

ಇರ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಕಾಲಕರ್ಮಸ್ವಭಾವಾದಿಗಳಿಂದಮೇ ಅಪೇಕ್ಷಿತಫಲಮಕ್ಕುಮೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಂ ತೊಲಗಿಸಿದಂ.

ಇರ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಬಯಸಿದನಿತುಮನೀವ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ ಮಿಕ್ಕ ಪುರುಷಾರ್ಥಮಂ ಬಯಸಿದವರ್ಗೆ ಅವರ್ ಬಯಸುವ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂ ಆಯಾಪುರುಷಾರ್ಥಮನೀವಂ, ಮೋಕ್ಷಮಂ ಬಯಸುವರ್ಗೆ ಮನವೊಲ್ದು ಮೋಕ್ಷಮನೇ ಸಂತೋಷದಿಂದೀವನೆಂಬುದಂ ಕಾಣಿಸಿದಂ.

ಇರ್ಪತ್ತಾಱನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಂಗಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಿನವರ್ಗೆ ರಕ್ಷಣಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಿಲ್ಲೆಂಬುದಂ ಸೊಲ್ಲಿಸಿದಂ.

ಇರ್ಪತ್ತೇೞನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಮೋಕ್ಷಮಂ ಬಯಸುವಂ ತನ್ನ ದೋಷಂಗಳನೆಣಿಸಿ ಅಳ್ಕವೇಡ ಭಗವದ್ಗುಣಂಗಳನೇ ಎಣಿಸಿ ಧೈರ್ಯಮಾಗಿರ್ಪುದೆಂದು ಪಿರ್ಣಡಿಸಿದಂ.

ಇರ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಸಂಸಾರದ ಬೇರೆನಿಸಿದ ಅವಿದ್ಯಾಕರ್ಮವಾಸನಾರುಚಿಪ್ರಕೃತಿಸಂಬಂಧಂಗಳಂ ಜಗದೀಶ್ವರಂ ತಾನೇ ಬಿಡಿಸುವನೆಂಬುದಂ ಪ್ರಕಾಶಂಗೆಯ್ದಂ.

ಇರ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ದಿವ್ಯರೂಪಂ ಅಪ್ರಾಕೃತಮಾಗಿ, ಮುಕ್ತಭೋಗ್ಯಮಾಗಿರ್ಪುದೆಂಬುದಂ ಅನುವದಿಸಿದಂ.

ಮೂವತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನಪದೊಳ್ ಪರವಾಸುದೇವನೂೞಿಗಂ ಮುಕ್ತರ್ಗೆ ಪರಮಭೋಗ್ಯಮಾಗಿರ್ಪುದೆಂಬುದಂ ಪೇೞ್ದು, ಕೃತಿಯಂ ನೆಱವೇಱಿಸಿದಂ.

ಅನೆನ್ತನೆ :—

‖ ಒಂದನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ. ‖

ಪರವಾಸುದೇವ ಭಕ್ತರ |
ಪೊರೆಯಲ್ ವ್ಯೂಹಾದಿಭಾವಮಂ ತಳೆದೈಯಂ ‖
ದೊರೆದು ಯದುಶೈಲನಾಥನ |
ಚರಣಾಬ್ಜಕೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನಪ್ರತಿಮಗಾಂಕಂ ‖ ‖೧೬‖

ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಾ! ನೀಂ ಶ್ರಿಯಃಪತಿಯುಂ ಅಖಿಲಹೇಯಪ್ರತ್ಯನೀಕನುಂ ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಕರನುಂ ಅವಾಪ್ತಸಮಸ್ತಕಾಮನುಮೆನಿಸಿ ವೈಕುಂಠದೊಳ್ ದಿವ್ಯಮಹಿಷೀವರ್ಗಸಮೇತನಾಗಿ ಅನಂತಗರುಡವಿಷ್ವಕ್ಸೇನಾದಿ ನಿತ್ಯರ್ಗಂ ಮುಕ್ತರ್ಗಂ ನಿನ್ನ ಸೇವಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ನಿರವಧಿಕಾನಂದಮನೆಸಗುತ್ತ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಪೊಣ್ಮಿದ ಆಕಸ್ಮಿಕದಯೆಯಿಂ ಪ್ರಳಯಕಾಲದೊಳವ್ಯಕ್ತಸೂಕ್ಷ್ಮಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಡಂಗಿ ಮೇಣದೊಳ್ ಪುದುಗಿದ ಚಿನ್ನದೊರೆವುಡಿಯಂತೆ ರೂಪವಿಹೀನರ್ ಬದ್ಧಾತ್ಮವರ್ಗಮುಂ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರಂತೆ ಮೋಕ್ಷಾನಂದದೊಳಿರಿಸವೇಳ್ಪುದೆಂದು ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪದಿಂ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳ್ ಪೊಕ್ಕು ಮಹದಹಂಕಾರಂಗಳಂ ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರೆಗಳಂ ಪಂಚಮಹಾಭೂತಂಗಳನುಂಟುಮಾಡಿ ಅವಱಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮನೊಡರ್ಚಿ ಅದಱೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸುರರುಂ ನರರುಂ ತಿರ್ಯಕ್ಕುಗಳುಂ ಸ್ಥಾವರಂಗಳುಮೆಂದು ನಾಲ್ಕುಂ ತೆಱದೊಳವರವರ ಪೂರ್ವಕರ್ಮಾನುಗುಣಮಾದ ದೇಹಂಗಳಂ ತತ್ತದ್ದೇಹೋಚಿತಮಾದ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳುಮನಿತ್ತು ನೀನಿತ್ತ ಕರಣಕಳೇಬರಾದಿಗಳಿಂದೆ ಅವರ್ ಏನಾನುಂ ಪೊಲ್ಲದುದಂ ಎಸಗಿ ಪುರುಳಳಿಯದಂತೆ ತಕ್ಕುದಿದು ಮಿಕ್ಕುದಿದು ಎಂದು ತಿಳಿಪುವಾವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನಿತ್ತು ಕರುಣಿಸಿದೈ. ಅಂತಾದೊಡಂ ಒಡೆಯನಾಣತಿವಿಡಿದು ನಡೆಯಲಱಿಯದ ಜಡರೆಡರಂ ಬಿಡಿಸಿ ಕಾಪಿಡಲ್ಕೆ ಅವರೊಡನೆ ಇರ್ಪೆನೆಂದು ಮೂರ್ತಿತ್ರಯಮಧ್ಯದೊಳಂ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯೊಳಂ ಸಗ್ಗಂ ಮೊದಲಾದ ಬಿಡುಗಣ್ಣರ ಬೀಡುಗಳೊಳಂ ನಿಂದೈ. ಅಂತಾದೊಡಂ ದೇವರ್ಗಂ ಮುನಿಗಳ್ಗಂ ಯೋಗಿಗಳ್ಗಮಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಮನುಜಾದಿಗಳ್ಗೆ ಪತ್ತೆಸಾರಲುಂ ಸಲ್ಲದುದಱಿಂ ಮನುಜರೊಳಾಬಾಲಗೋಪಾಲಕರ್ಗಂ

ಕಳು ತುಳು ಕರಡಿ ಮುಸು ಕೋಡಗಂ ಮೊದಲಾದ ತಿರ್ಯಗ್ಜಾತಿಗಳ್ಗಂ ಸೇರಿ ಬರ್ದುಂಕುವಂತೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾದ್ಯವತಾರಂಗಳಂ ತಳೆದೈ. ಅಂತಾದೊಡವೂ ಯಾ ದೇಶದೊಳಂ ಆಯಾ ಕಾಲದೊಳಂ ಇರ್ಪರ್ಗಲ್ಲದೆ ಉಳಿದರ್ಗೆ ಉಪ ಕಾರಮಲ್ತೆಂಬುದಱಿಂ ಸರ್ವದೇಶಸರ್ವಕಾಲಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಯೊಳಿರ್ಪ ಸರ್ವಚೇ ತನಾಚೇತನವರ್ಗದೊಳ್ ವ್ಯಾಪಿಸಿರ್ದು ಮನೋವಾಕ್ಕಾಯಂಗಳಂ ಪ್ರೇರಿ ಸುತ್ತೆ ಅನ್ತರ್ಯಾಮಿಯೆನಿಸಿದೈ. ಅಂತಾದೊಡಂ ಎತ್ತಾನುಂ ಓರ್ವಂಗೆ ಅನೇ ಕಜನ್ಮಸಾಧ್ಯಯೋಗಧ್ಯಾನ ವಿಷಯನೆಂಬುದಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲರ್ಗಂ ಒಡನಿ ರ್ದುಂ ಇಲ್ಲದಂತಾದುದಱಿಂ ಸಕಲಜನಮುಂ ಚರ್ಮಚಕ್ಷುಸ್ಸಿಂದವೇ ಸಾ ಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ತಂತಮ್ಮ ಮನಮೊಳಸಿದ ಸೇವೆಗಳನೆಸಗಿ ಕೃತಾರ್ಥರಪ್ಪಂತೆ ಸರ್ವಸುಲಭಮೆನಿಸಿದ ಅರ್ಚಾವತಾರಮನೆಸಗಿ ಕೆಲವುಂ ಕಾಲಂ ಸತ್ಯ ಲೋಕದೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂ ಪೂಜೆಗೊಂಡು ಬಳಿಕ್ಕೆ ಸನತ್ಕುಮಾರಂಗೊಲ್ದು ಆತನೊಡನುತ್ತರಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾದಷ್ಟಾಕ್ಷರೋಪ ದೇಶ ದೇಶಿಕನೆನಿಸಿ ನಿನ್ನ ರೂಪಾನ್ತರಮಾದ [1]ನರ[1] ಮುನಿಯಿಂದರ್ಚನಂ ಪೆತ್ತು ಮತ್ತಮೀ ಕರ್ಣಾಟಮಂಡಲಮಂಡನಮೆನಿಸಿದ ಯದುಶಿಖರಿಶಿಖರಮಂ ನೆಲೆವೀಡುಗೊಂಡು ನಿಂದು ಸಕಲಜನರಕ್ಷಣದೀಕ್ಷಿತನೆನಿಸಿದೈ. ಅಂತು ಸರ್ವಜನ ಸಾಧಾರಣಮಲ್ಲದೆ ಈ ಯದುವಂಶದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದವರ್ಗೆ ಕುಲದೇ ವತೆಯೆನಿಸಿ ದಯಾವಿಶೇಷದಿಂ ಪೊರೆವನಪ್ಪುದಱಿಂದೆನ್ನೊಳಂ ಅಕಾರಣ ಕರುಣಾಬ್ಧಿಕಲ್ಲೋಲಂಗಳಂ ಕವಿಸಿ ಮನ್ನಿಪುದು ಮನ್ನಿಪುದನನ್ಯಜನ ಸುಲ ಭ, ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

‖ ಎರಡನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ. ‖

ಸಿರಿಯರಸ ನೀನೆ ಜಗಮಂ ।
ಪರಿವಿಡಿಯಿಂ ಪಡೆದು ಪೊರೆದು ಪೊಡೆಯೊಳ್ ಕೊಳ್ವೈ ‖
ಪರಬೊಮ್ಮಮದಱಿನೆಂದೀ ।
ನರಪತಿ ಯದುಗೋತ್ರಪತಿಗೆ ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ ‖೧೩‖

ಪಾಠಾಂತರ—1. ನಾರಾಯಣ.

ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಾ! ಈಜಗವಾವ ವಸ್ತುವಿನಿಂ ಪುಟ್ಟುವುದು, ಆವುದಱಿಂ ಬರ್ದುಂಕಿರ್ಪುದು, ಆವುದಱೊಳಡಂಗುವುದು, ಆವಸ್ತುವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮಮೆಂದು ಕುಱುಪುಗೆಯ್ದು, ಇಂತಪ್ಪ ಜಗತ್ಕಾರಣವಸ್ತುವುಂ ನೀನೇ ಎಂದು ವೇದಾಂತಂಗಳ್ ಪಲವುಂ ಕೆಲಬಿನೊಳ್ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶೇಷಶಬ್ದಂಗಳಿಂ ನಿನ್ನನೆ ಪೊಗಳ್ದುವು. ಇಂತಿರ್ಪ ನೀಂ ಮಹದಾದಿ ತತ್ವಕ್ರಮದಿಂ ಪಞ್ಚಮಹಾಭೂತಂಗಳನುಂಟುಮಾಡಿ ಅವಱಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡಮಂ ಸಮೆದು ಅದಱೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳಂ ಸೃಜಿಸಿ ಅವರವರ್ಗೊಂದೊಂದಧಿಕಾರಮಂ ಮಿತಿಮಾಡಿ ಕೆಲಂಬರಂ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಸಂಹಾರಂಗಳಪ್ಪ ನಿನ್ನೊೞಿಗದೊಳ್ ನಿಯಮಿಸಿದೈ. ಅವರುಂ ಜಗದೊಳೇಕದೇಶಮಂ ನಿನ್ನನುಮತಿವಿಡಿದು ಪುಟ್ಟಿಪುದುಂ ಪೊರೆವುದುಂ ಅೞಿಯಿಪುದುಂ ಆಗಿರ್ಪುದಱಿಂ ಅವರಂ ಕೊಂಡಾಡುವೆಡೆಯೊಳ್ ನಾಲ್ಮೊಗನೇ ಜಗತ್ಕಾರಣಮೆಂದುಂ ರುದ್ರನೇ ಜಗತ್ಕಾರಣಮೆಂದುಂ ಕೊಂಡಾಡುವರ್. ಈ ನೆಲೆಯಂ ತಿಳಿಯದವರ್ ಭ್ರಮಿಸುವರ್. ಒರ್ವನಂ ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ವ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಿಲ್ಲದೆ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮಮಂ ಪೇೞ್ವೆಡೆಯೊಳ್ ವಿಚಾರಿಸೆ, ಆದಿಯೊಳ್ ನಾರಾಯಣನೊರ್ವನೇ ಉೞಿದಿರ್ದನೆಂದುಂ ಅವನ ನಾಭೀಪದ್ಮದೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮನೊಗೆದನೆಂದುಂ ಅವನ ಪಣೆಯ ಬೆಮರಿಂ ರುದ್ರಂ ಪುಟ್ಟಿದನೆಂದುಂ ಪೇೞ್ದುದಱಿಂ ನೀನೇ ಜಗದಾದಿಕಾರಣಮಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮಮೆಂಬುದಂ ಸಾತ್ವಿಕರಿಂ ತಿಳಿದೆನ್ನ ತಾಪತ್ರಯಮಂ ಕಳೆಯಲೆಂದು ನಿನ್ನಡಿನೆೞಲಂ ಸೇರಿದೆಂ; ಎನ್ನಂ ತೆಱ್ಪುಗೊಳ್ಪುದು ತೆಱ್ಪುಗೊಳ್ಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

॥ ಮೂಱನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ. ॥

ಅಗಣಿತಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾ |
ದಿಗಳಿಂತೆಂದಳವುಗೆಯ್ಯಲರಿದಾನೊಡಮೇಂ ॥
ಬಗೆವುಗುವೈ ನೀನೆಂದಾ |
ಜಗದಾಣ್ಮಂಗೆಣ್ಮೆ ನಾಣ್ಮನೆೞಕದೊಳೞಿದಂ ॥೧೮॥

ಅಪ್ರಮೇಯಾ! ಜಗದೊಳ್ ಪ್ರಮೇಯಮೆನೆ—ತಿಳಿಯಲ್ತಕ್ಕವಸ್ತು. ಆ ವಸ್ತುವಂ ತಿಳಿವ ಪ್ರಮಾಣಂಗಳ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆಂದುಂ, ಅನುಮಾನಮೆಂದುಂ, ಶಬ್ದಮೆಂದುಂ ಮೂಱುಂ ತೆಱನಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅವಱೊಳ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆನೆ—ಇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥಸಂಬಂಧದಿಂ ಪುಟ್ಟುವ ತಿಳಿವು. ಇದುವಾಱುಂ ತೆಱನಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದೆಂತೆನೆ:—ಕಣ್ದೆಱೆನೊಂದು ವಸ್ತುವಂ ನೋಡೆ ಈವಸ್ತು ಕಱಿದಿದು ಬಿಳಿದು ಎಂಬಿವು ಮೊದಲಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವ ತಿಳಿವು ಚಾಕ್ಷುಷಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆನಿಪುದು. ಕಿವಿಯಿಂದಾಲಿಸೆ, ಇದೀಬಗೆಯ ದನಿ ಇದೀಬಗೆಯ ನುಡಿ ಇದೀಯಕ್ಕರಂ ಎಂದಿವು ಮುಂತಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವ ತಿಳಿವು ಶ್ರಾವಣಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆನಿಪುದು. ನಾಲಗೆಯಿಂ ಸವಿಯೆ, ಇದು ಮಧುರಂ ಇದು ಪುಳಿ ಇದುಪ್ಪು ಎಂದಿವು ಮುಂತಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವ ತಿಳಿವು ಜಿಹ್ವಾಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆನಿಪುದು. ನಾಸಿಕದಿಂದೊಂದನಾಘ್ರಾಣಿಸೆ, ಇದು ನಲ್ಗಂಪು ಇದು ಪೊಲಸುಗಂಪು ಎಂದಿವು ಮೊದಲಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವ ತಿಳಿವು ಘ್ರಾಣಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆನಿಪುದು. ಮೆಯ್ದೊವಲಂ ಸೋಂಕೆ ಇದು ಬಿಸುಪು ಇದು ತಣ್ಪು ಎಂದಿವು ಮೊದಲಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವ ತಿಳಿವು ಸ್ಪಾರ್ಶನಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆನಿಪುದು. ಮನಸ್ಸಿನೊಳ್ ಭಾವಿಸೆ, ತನಗೀಗಳ್ ಸುಖಮಾಗಿರ್ಕುಂ, ಈಗಳ್ ದುಃಖಮಾಗಿರ್ಕುಂ ಎಂಬಿವು ಮೊದಲಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವ ತಿಳಿವು ಮಾನಸಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆನಿಪುದು. ಇಂತು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಱುಂ ತೆಱನಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅನುಮಾನಮೆಂಬುದು—ಕೆಱತೊಂದುವನುೞಿದು ತಾನೊಂದೆಡೆಯೊಳಮಿರದ ವಸ್ತುವಂ ಕಂಡು ಆಯೆಡೆಯೊಳ್ ಕೆಱತೊಂದ ತಿಳಿವುದು. ಅದೆಂತೆನೆ:—ಕಿಚ್ಚಿಯನುೞಿದು ಪೊಗೆಯಿರದೆಂಬ ನೇಮಮಂ ಅಡಿಗೆಮನೆಯೊಳ್ ನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ದು ಬೆಟ್ಟ ಮೊದಲಾದ ಕೆಱತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಪೊಗೆಯಂ ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಕಿಚ್ಚಿಯುಂಟೆಂದು ತಿಳಿವುದು ಅನುಮಾನಪ್ರಮಾಣಮೆನಿಪುದು. ಶಬ್ದಪ್ರಮಾಣಮೆನೆ:—ಇರ್ದುದನಿರ್ದಂತೆ ತಿಳಿಪುವ ನುಡಿ. ಅದುಂ ಲೌಕಿಕಮೆಂದುಂ ವೈದಿಕಮೆಂದುಂ ಎರಡುಂ ತೆಱನಾಗಿರ್ಕುಂ. ಲೌಕಿಕಮೆಂಬುದು ಲೋಕದೊಳಾಪ್ತರ್ ನುಡಿವ ನುಡಿ. ವೈದಿಕಮೆಂಬುದು ವೇದಂ ಮೊದಲಾದ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ವಿದ್ಯೆಗಳ್. ಈ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾನುಮಾನಶಬ್ದಂಗಳೆಂಬ ಮೂಱುಂ ಪ್ರಮಾಣಂಗಳಿಂದಂ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪರೂಪಗುಣವಿಭವಾದಿಗಳೊಳನಿಸಿನಿಸಂ ತಿಳಿವುದಲ್ಲದೆ, ಇಂತೆಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದಂಗೆಯ್ವುದರಿ

ದಾದುದಱಿಂ ನೀನಪ್ರಮೇಯನೆನಿಸುವೈ. ಆದೊಡಂ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಸುಲಭತೆಯಂ ಮೆಱೆದೆನ್ನೆರ್ದೆವನೆಯೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಂಬುದು ನೆಲೆಗೊಂಬುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

॥ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ. ॥

ವೇದ ತದೇಕಾರ್ಥಪುರಾ |
ಣಾದಿಗಳೊಳ್ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ತೋರ್ಪೈ ನೀನೆಂ ||
ದಾದರದಿಂದೆ ಸುಶೀಲಂ |
ಯಾದವಗಿರಿನಾಥನಡಿಗೆ ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ ॥ ೧೯ ॥

ಸಕಲವಿದ್ಯಾಪ್ರವರ್ತಕಾ! ವಿದ್ಯೆಗಳ್—ವೇದಂಗಳ್ ನಾಲ್ಕುಂ, ಅಂಗಂಗಳಾಱುಂ, ತರ್ಕಮುಂ, ಮೀಮಾಂಸೆಯುಂ, ಪುರಾಣಮುಂ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಮುಂ, ಆಯುರ್ವೇದಮುಂ, ಧನುರ್ವೇದಮುಂ, ಗಾಂಧರ್ವಮುಂ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಮುಮೆಂದು ಪದಿನೆಂಟುಂ ತೆಱನಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅವಱೊಳ್ ಋಗ್ಯಜುಸ್ಸಾಮಾಥರ್ವಣಂಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಂ ವೇದಂಗಳುಂ ಪೂರ್ವಭಾಗದೊಳ್ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೆಂಬ ತ್ರಿವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಾಧನಮಾದ ಕರ್ಮಮಂ ಪೇೞ್ವುದು; ಉತ್ತರಭಾಗದೊಳ್ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ರೂಪ ಗುಣ ವಿಭವಾದಿಗಳಂ ಪೇೞ್ದು ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಮಂ ತೋಱುಸುಗುಂ. ಅಂಗಂಗಳೊಳ್ ಶಿಕ್ಷೆಯೆಂಬುದು— ಸ್ವರವರ್ಣಮಾತ್ರಾದಿಗಳಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ವ್ಯಾಕರಣಮೆಂಬುದು— ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಾದಿ ಮುಖದಿಂದ ಅರ್ಥಮಂ ಪೇೞ್ವ ಪದಂಗಳಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಛಂದಸ್ಸೆಂಬುದು—ಗಾಯತ್ರಿತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ಪನುಷ್ಟುಪ್ಪು ಮೊದಲಾದ ಛಂದೋಲಕ್ಷಣಮಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಕಲ್ಪಸೂತ್ರಮೆಂಬುದು ವೇದೋಕ್ತ ಕರ್ಮಪ್ರಯೋಗಮಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಜ್ಯೋತಿಷಮೆಂಬುದು ಕರ್ಮಾಚರಣಕ್ಕೆ ಕಾಲಮಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ವೇದಪುರುಷಂಗೆ ಛಂದಸ್ಸು ಪಾದಂಗಳುಂ, ಕಲ್ಪಸೂತ್ರಂ ಕೆಯ್ಗಳುಂ, ವ್ಯಾಕರಣಂ ಮೊಗಮುಂ, ಶಿಕ್ಷೆ ಘ್ರಾಣಮುಂ, ಜ್ಯೋತಿಷಂ ಕಣ್ಗಳುಂ, ನಿರುಕ್ತಂ ಕಿವಿಗಳುಮಾಗಿರ್ಪುದಱಿಂದಿವಾಱುಂ ವೇದಾಂಗಂಗಳೆನಿಪ್ಪುವು. ತರ್ಕ

ಮೆಂಬುದು—ವೇದಾರ್ಥಂಗಳಂ ಯುಕ್ತಿಗಳಿಂ ನೆಲೆಗೆಯ್ವುದು. ಮೀಮಾಂ ಸೆಯೆಂಬುದು—ವೇದಾರ್ಥಂಗಳಂ ಪೂರ್ವಪಕ್ಷಸಿದ್ಧಾಂತ ರೂಪದಿಂ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ವುದು. ಪುರಾಣಂಗಳೆಂಬುವು— ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಸಂಹಾರ ಮಂ ಮನ್ವಂತರಂಗಳುಮಂ ವಂಶಮಂ ವಂಶದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದವರ ಚರಿತ್ರ ಮುಮಂ ಪೇಳ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಂ ಪಾದ್ಮಂ ಮೊದಲಾದ ಪದಿನೆಂಟುಂ ಕೇಳಿನಾಗಿರ್ಕುಂ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಮೆಂಬುದು_ಆಚಾರ ವ್ಯಹಾರ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂಗಳಂ ಪೇಳ್ವ ಮನು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಪದಿನೆಂಟುಂ ಕೇಳಿನಾಗಿರ್ಕುಂ. ಆಯು ರ್ವೇದವೆಂಬುದು—ವ್ಯಾಧಿನಿದಾನಚಿಕಿತ್ಸಾದಿಗಳಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಧನು ರ್ವೇದವೆಂಬುದು— ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗೋಪಸಹಾರಾದಿಗಳಂ ನಿರೂಪಿ ಸುವುದು. ಗಾಂಧರ್ವವೆಂಬುದು—ನೃತ್ತಗೀತ ವಾದ್ಯಾದಿಗಳಂ ನಿರೂಪಿಸು ವುದು. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಮೆಂಬುದು—ಪ್ರಜಾಪರಿಪಾಲನಾದಿ ರಾಜನೀತಿಗಳಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಈ ಪದಿನೆಂಟು ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ನೀನೇ ಲೋಕಹಿತಾರ್ಥ ಮಾಗಿ ನೆಗಟ್ಟುದುದಱಿಂ ನೀನೇ ಸಕಲವಿದ್ಯಾಪ್ರವರ್ತಕನೆನಿಸುವೈ. ಇನಿತುಂ ವಿದ್ಯೆಗಳೊಳಂ ಪ್ರಧಾನವಾದ ವೇದಾಂತದೊಳ್ ಪ್ರಕಾಶವಾದ ನಿನ್ನ ಸ್ವ ರೂಪಮಂ ತಿಳಿಪಿ ಎನ್ನ ಮನದ ಜಡರಂ ಕಳೆದು ನಿನ್ನಡಿಯೊಳ್ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಗಳಂ ಬಲಿಯಿಪುದು ಬಲಿಯಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀಯದುಶೈಲ ವಲ್ಲಭಾ!

✲✲✲

॥ ಐದನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ. ॥

ಸಕಲಜಗದ್ವ್ಯಾಪಾರಂ ।
ಸಕಲಾತ್ಮಕ ನಿನ್ನದಾಗೆ ವೇದಂ ಸಕಲಂ ॥
ಪ್ರಕಟಿಪುದು ನಿನ್ನನೆಂದಾ ।
ಸುಕಲಂ ಯದುಶೈಲಪತಿಗೆ ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ ॥ ೧೦ ॥

ಸಕಲ ವೇದವೇದ್ಯಾ! ವೇದಂಗಳ್—ಪೂರ್ವಭಾಗದೊಳ್ ಯಜ್ಞಾ ದಿ ಸತ್ಕರ್ಮಂಗಳಂ ಸಾಂಗವಾಗಿಯಾಚರಿಸುವ ಕ್ರಮಮಂ, ಅದಱೊಳ್ ಬರ್ಪ ಫಲಮಂ ಪೇಳ್ವುದು; ಉತ್ತರಭಾಗದೊಳ್ ಸಂಸಾರಮಂ ಜಱೆದು, ಜೀವಸ್ವರೂಪಮಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪಮಂ ನಿರೂಪಿಸಿ, ಮೋಕ್ಷೋ

ಪಾಯಮಂ ವಿಧಿಸಿ, ಮೋಕ್ಷಾನಂದಮಂ ಪೊಗಳ್ವುದು. ಇಂತು ನಾನಾವಿಧಮಾಗಿರ್ಪ ವೇದಮನಿತುಂ ನಿನ್ನನೇ ಪೊಗಳ್ವುದೆಂದು ಪಿರಿಯರ್ ಪೇಳ್ವರ್. ಆ ನೆಲೆಯುಂ ಭಾವಿಸೆ, ಲೋಕದೊಳ್ ಕೈವಾರಿಗಳರಸನಂ ಪೊಗೞ್ವೆಡೆಯೊಳ್ ನಾಡುಬೀಡುಗರ್ ಅರಸನಾಣತಿವಿಡಿದು ನಡೆವ ಬಗೆಯುಂ, ಅದಕ್ಕೊಲ್ದರಸನವರ್ಗೆ ತಕ್ಕುದನೀವ ಬಗೆಯುಂ, ಆಳ್ಗಳ ನೆಲೆಯುಂ, ಅರಸನ ನೆಲೆಯುಂ, ಅರಸನ ಸಮ್ಮುಖಮಂ ಪಡೆವ ತೆಱನುಂ, ಸಮ್ಮುಖದೊಳಿರ್ಪರ ಸುಖಮುಂ ಬಣ್ಣಿಸಿದೊಡಂ ಅರಸನನೆ ಪೊಗಳ್ವರೆಂಬರ್. ಇಂತು ವರ್ಣಾಶ್ರಮದವರೆನಿಪ ನಿನ್ನ ನಾಡುಬೀಡುಗರೊಡರ್ಚುವ ಯಜ್ಞಾದಿ ಕರ್ಮಂಗಳೆನಿಪ ನಿನ್ನಾಣತಿಯೂೞಿಗಮುಂ, ಅದಕ್ಕೊಲ್ದು ನೀಂ ಕೊಡುವ ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕ ಫಲಮೆನಿಪ ಜೀವಿತಮುಂ, ಜೀವಾತ್ಮರೆನಿಪ ನಿನ್ನೂೞಿಗದವರ ನೆಲೆಯುಂ, ಪರಬ್ರಹ್ಮಮೆನಿಪ ನಿನ್ನ ನೆಲೆಯುಂ, ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಮೆನಿಪ ನಿನ್ನ ಸಮ್ಮುಖಮಂ ಪಡೆಯಲ್ತಕ್ಕ ನಡತೆಯುಂ, ಮೋಕ್ಷಾನಂದಮೆನಿಪ ನಿನ್ನ ಸಮ್ಮುಖದೊಳಿರ್ಪರ ಸುಖಮುಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದಱಿಂದೀವೇದಮೆಲ್ಲಮುಂ ನಿನ್ನನೆ ಪೊಗಳ್ವುದೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧಂ. ಈಯರ್ಥಮಂ ಚಿತ್ತದೊಳಿಟ್ಟೇ

" ವೇದೈಶ್ಚ ಸರ್ವೈರಹಮೇವ ವೇದ್ಯಃ "

ಎಂದು ಗೀತೆಯೊಳ್ ಪೇೞ್ದುದು. ಇಂತು ವೇದವೇದ್ಯನಪ್ಪ ನಿನ್ನತಿಶಯಮನೆ ಸಕಲಸ್ಮೃತೀತಿಹಾಸಪುರಾಣಾಗಮಂಗಳುಂ ಬಣ್ಣಿಪುವು. ಬಣ್ಣಿಸಿಯುಂ ಕಡೆಗಾಣಲಾಱವೆನೆ, ಮಿಕ್ಕಿನ ಮಾನಸರ್ ಸ್ವಯತ್ನದಿಂ ನಿನ್ನ ನೆಲೆಯುಂ ತಿಳಿದು ಭಜಿಸಿ ಕಡೆಗಾಣ್ಬರೆಂಬುದು ಮನೋರಥಮಾತ್ರಮೆ. ಅದಱಿಂ ನೀನೆ ದಯೆಗೆಯ್ದು ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪಮಂ ತಿಳಿಪಿ ಎನ್ನಂ ನಿನ್ನೂೞಿಗದವನೆನಿಪುದೆನಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

***

॥ ಆಱನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ॥

ಪಡಿಬರಿಸಿ ತೋರ್ಪ ವೇದದ |
ನುಡಿಗಳುಮವಿರುದ್ಧಮಕ್ಕುಮುಪದೇಶದೊಳಂ ||
ಪಡಿಗೆಱಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ |
ಪೊಡೆಯಲರಂಗರಿನೃಪಾಲಮಸ್ತಕಶೂಲಂ ॥ ೨೦ ॥

ಅದ್ಭುತಚರಿತಾ! ವೇದಂಗಳ್ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪರೂಪಗುಣವಿಭವಂಗಳಂ ಪಲವೆಡೆಯೊಳ್ ಪಲವುಂ ತೆಱದಿಂ ಪೇೞ್ದು ತಿಳುಪುಗುಂ. ಗುರುಮುಖದಿಂ ಕೇಳ್ವರ್ಗೆ ಈಯರ್ಥಂ ಸುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ತೋರ್ಕುಂ. ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಬಲದಿಂದೂಹಿಸುವರ್ಗೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತೋರ್ಕುಂ. ಅದೆಂತೆನೆ:—ನಿನ್ನಂ ಸಗುಣನೆಂದುಂ, ನಿರ್ಗುಣನೆಂದುಂ, ಪಿರಿದರ್ಕಂ ಪಿರಿಯನೆಂದುಂ, ಅವಾಙ್ಮನಸಗೋಚರನೆಂದುಂ, ವೇದವೇದ್ಯನೆಂದುಂ, ಪುಟ್ಟುಪೊಂದುಗಳಿಲ್ಲದವನೆಂದುಂ, ಮತ್ಸ್ಯಾದಿರೂಪಂಗಳಿಂ ಪುಟ್ಟಿದವನೆಂದುಂ ಪೇೞ್ವ ಮಂದಮತಿಗಳ್ಗೆ ವಿರೋಧಂ ತೋರ್ಪುದಱಿಂ ನಿಶ್ಚಯಂ ಪುಟ್ಟದು. ಪಿರಿಯರುಪದೇಶದಿಂ ತಿಳಿವರ್ಗೆ ಈ ವಿರೋಧಮೊಂದುಂ ತೋಱದು. ಸಗುಣನೆನೆ—ವಾತ್ಸಲ್ಯಾದಿ ಗುಣಂಗಳುಳ್ಳವನೆಂದುಂ, ನಿರ್ಗುಣನೆನೆ—ರಾಜಸ ತಾಮಸಾದಿಗಳಿಲ್ಲದವನೆಂದುಂ ತೋರ್ಪುದಱಿಂ ಸದ್ಗುಣಂಗಳನಿತುಮೊಳವು, ದುರ್ಗುಣಂಗಳೊಂದುಮಿಲ್ಲೆಂದು ನಿರ್ಣಯಮಕ್ಕುಂ. ಪಿರಿದರ್ಕಂ ಪಿರಿಯನೆನೆ—ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳುಂ ತನ್ನುದರದೊಳ್ ಕೊಂಡವನೆಂದುಂ, ಕಿಱಿದರ್ಕಂ ಕಿಱಿಯನೆನೆ—ಕಿಱಿದಾದ ಜೀವಾತ್ಮನೊಳಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರ್ಕುಮೆಂದುಂ ತೋರ್ಪುದಱಿಂ ಸಕಲಪದಾರ್ಥಂಗಳೊಳಗುಂ ಪೊಱಗುಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರ್ಪನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಮಕ್ಕುಂ. ಸಾಕಾರನೆನೆ—ಅಪ್ರಾಕೃತ ಶರೀರಮುಳ್ಳವನೆಂದುಂ, ನಿರಾಕಾರನೆನೆ—ಸಕಲ ಹೇಯಾಸ್ಪದಮಪ್ಪ ಪ್ರಾಕೃತಶರೀರಮಿಲ್ಲದವನೆಂದುಂ, ತೋರ್ಪುದಱಿಂ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ತನ್ನಿಚ್ಛಾನುಗುಣವಾಗಿರ್ಪ ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಮುಳ್ಳವನೆಂದುಂ ವ್ಯಕ್ತಮಕ್ಕುಂ. ಅವಾಙ್ಮನಸಗೋಚರನೆನೆ— ಸ್ವರೂಪಮುಂ ವಿಗ್ರಹಮುಂ ಗುಣಂಗಳುಂ ಐಶ್ವರ್ಯಮುಮಿನಿತೆಂದು ಮಿತಿಗೆಯ್ದು ನುಡಿಯಲುಂ ತಿಳಿಯಲುಂ ಶಕ್ಯಮಲ್ಲೆಂಬುದು. ವೇದವೇದ್ಯನೆನೆ—ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯುಂ ಅಖಿಲಹೇಯಪ್ರತ್ಯನೀಕನುಂ ಜಗತ್ಕಾರಣನುಂ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯುಂ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದನೆಂಬಿವು ಮೊದಲಾದ ಮಹಿಮೆಗಳುಂ ವೇದದೊಳ್ ತಿಳಿಯಬರ್ಕುಮೆಂದು ತೋರ್ಪುದಱಿಂ ತಾನ್ತಿಳಿವನಿತುಮಂ ತಿಳಿದು ಇನ್ನುಂ ಮಹಿಮೆಗಳುಂಟೆಂದಿರವೇೞ್ಪುದೆಂಬುದು ದೃಢವಾದುದು. ಪುಟ್ಟುಪೊಂದುಗಳಿಲ್ಲನೆನೆ—ಕರ್ಮಾಧೀನಮಾದ ಜನನಮಿಲ್ಲೆಂದುಂ, ಮತ್ಸ್ಯಾದ ರೂಪದಿಂ ಪುಟ್ಟಿದನೆನೆ—ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನ

ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನಾರ್ಥವಾಗಿ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿಂ ಮನುಷ್ಯಾದ್ಯಾಕಾರದಿಂದಾವಿರ್ಭವಿಸುವನೆನ್ದುಂ ತೋರ್ಪುದರಿಂ ಕರ್ಮಾಧೀನನಲ್ತು ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥಮೆನ್ದು ಸಿದ್ಧವಾದುದು. ಇಂತು ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ವೇದಾಂತಂಗಳನೊಂದುಗೆಯ್ದು ತಿಳಿದವರ್ ನಿನ್ನಂ ಸರ್ವಾಶ್ಚರ್ಯಮಯನೆಂಬರ್. ನಿನ್ನ ನೆಲೆಯಂ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಕಾನೆನಿತರಿವಂ. ಎನ್ನಂ ನಿನ್ನ ನಿರ್ವ್ಯಾಜದಯಾಮೃತಾಬ್ಧಿತರಂಗದೊಳ್ ತೇಲಿಸಿ ಲಾಲಿಪುದು ಲಾಲಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

॥ ಏಳನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ॥

ನನ್ನಿ ಜಗಮೆಲ್ಲಮುಂ ಕೇಳ್ |
ನಿನ್ನೊಡಲಾಗಿರ್ಪ ಬಗೆಯೊಳೆಂದು ಯದುಕ್ಷ್ಮಾ ॥
ಭೃನ್ನಾಥನಡಿಗೆ ನಲವಿಂ |
ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಪನೊಲ್ದು ನನ್ನಿಯ ನಲ್ಲಂ ॥ ॥ ೭ ॥

ಸಮಸ್ತಚಿದಚಿದ್ವಸ್ತುಶರೀರಕಾ ! ಜಗಮೆಲ್ಲಮುಂ ನಿನಗೆ ಶರೀರಮಾಗಿಯುಂ ನೀನೀಜಗಕ್ಕೆ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿಯುಮಿರ್ಪುದರಿಂ ಜಗಮೆಲ್ಲಮುಂ ನೀನೊರ್ವನಲ್ಲದೆ ಬೇರಿಲ್ಲೆನ್ದು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ್ ಪೇಳ್ವುದು. ಅದರ ತತ್ವಮಂ ತಿಳಿಯದೆ ಕೆಲಂಬರ್ ಭ್ರಮಿಸಿ ಜಗಕ್ಕಂ ನಿನಗಂ ಸ್ವರೂಪಭೇದಮಿಲ್ಲೆನ್ದು ಪೇಳ್ವರ್. ಅವರಾಡುವ ನುಡಿಗಳನಿತುಂ ಯುಕ್ತಿವಿರುದ್ಧಮಾಗಿರ್ಪುವು. ಅದೆನ್ತೆನೆ :—ಲೋಕದೊಳ್ ವಸ್ತುರೂಪಮೆರಡಾಗಿರ್ದು ಎರಡರಾಕಾರಗುಣಂಗಳೊಂದಾಗಿರ್ದೊಡೆ, ಆವೊಂದೇ ವಸ್ತುವಂ ಕಂಡು ಇದರ್ಕಮಿದರ್ಕಂ ಭೇದಮಿಲ್ಲೆನ್ದು ಬುದ್ಧಿವಂತರ್ ಪೇಳ್ವರ್. ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕಂ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕಂ ಭೇದಮಿಲ್ಲೆಂಬವಂ ಈಪ್ರಪಂಚಮೇ ಬ್ರಹ್ಮಮೆಂದೊಡೆ ಬೇರೆ ಬ್ರಹ್ಮಮಿಲ್ಲೆಂಬ ಶೂನ್ಯವಾದಿಯಕ್ಕುಂ ; ಬ್ರಹ್ಮಮೇ ಪ್ರಪಂಚಮೆಂದೊಡೆ ಬ್ರಹ್ಮಮೊಂದೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದುಮಿಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿವ ತಾನುಂ ತನ್ನ ನುಡಿಯುಂ ತನಗುಪದೇಶವಿತ್ತ ಗುರುವುಂ ಆಗುರುವೋದಿದ ವೇದಾಂತಮುಮಿಲ್ಲೆಂಬುದರಿಂ ನಾಸ್ತಿಕವಾದಿಯಕ್ಕುಂ. ಇಂತು ಶುದ್ಧಾದ್ವೈತಂ ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುದ್ಧಮಾಗಿರ್ದೊಡಂ ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷವಿಷಯರ

ಲ್ಲದ ಮನುಜರ್ ಈ ಪಕ್ಷಮನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನಬಲೈಶ್ವರ್ಯ ವೀರ್ಯ ಶಕ್ತಿ ತೇಜಸ್ಸೌಶೀಲ್ಯ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಮಾರ್ದವಾರ್ಜವ ಸೌಹಾರ್ದ ಸಾಮ್ಯ ಕಾರುಣ್ಯ ಮಾಧುರ್ಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯೌದಾರ್ಯ ಚಾತುರ್ಯ ಸ್ಥೈರ್ಯ ಶೌರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮ ಸತ್ಯಕಾಮ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ಕೃತಿತ್ವ ಕೃತಜ್ಞತಾದ್ಯಸಂಖ್ಯೇಯ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಣಂಗಳುಂ, ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಮುಂ, ದಿವ್ಯಭೂಷಣಂಗಳುಂ, ದಿವ್ಯಾಯುಧಂಗಳುಂ, ದಿವ್ಯಮಹಿಷೀವರ್ಗಮುಂ, ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರುಂ, ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠಮುಂ—ಇನಿತಿಲ್ಲೆಂದುಂ, ಮತ್ತಂ ನಿನ್ನ ಲೀಲಾಪರಿಕರಮಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮುಂ, ಅದಱೊಳಿರ್ದ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳುಂ, ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿ ದೇವರ್ಕಳುಂ, ಸಪ್ತದ್ವೀಪಂಗಳುಂ, ಸಪ್ತಸಾಗರಂಗಳುಂ, ಪರ್ವತಂಗಳುಂ, ನದಿಗಳುಂ, ದೇಶಂಗಳುಂ, ಗ್ರಾಮಂಗಳುಂ, ತಮ್ಮಂ ಪೆತ್ತ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳುಂ, ತಾಮುಮಿಲ್ಲೆಂದುಂ, ಇಲ್ಲದಿರ್ದ ವೇದಾಂತಂಗಳಿಂದೆ ಇವೆಲ್ಲಮಂ ತಿಳಿದೆನೆಂದುಂ, ಈ ಪರಿಯೊಳ್ ನಿನ್ನ ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಗಳನಪಲಪಿಸುವರ್. ಅವರೊಳ್ ನೀಂ ನೆಲಸಿರ್ದ ತೆಱನೆಂತೋ! ಅದಂತಿರ್ಕೆ. ನಿನ್ನನೆ ನೆಱೆನಂಬಿ ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷಮಂ ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮರ್ ಸಕಲ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾನುಗುಣಮುಂ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತಮುಮಾದ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತಮನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರ್ದಪರ್. ಅದೆಂತೆನೆ:—ಜೀವನ ಶರೀರದೊಳ್ ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿ ತತ್ವಂಗಳಿರ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕುಂ ಜೀವಾತ್ಮನುಂ ಅನ್ತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ನೀನುಂ ಕೂಡಿ ಇರ್ಪತ್ತಾಱುಂ ತತ್ವಂಗಳಿರ್ದೊಡಂ ಮನುಜನೊರ್ವನಿರ್ದಪನಂತೆ ಈ ಚೇತನಾಚೇತನಂಗಳೆಲ್ಲಮುಂ ಬೇಱಾಗಿರ್ದೊಡಂ ನಿನ್ನ ಶರೀರಮಪ್ಪುದಱಿಂ ನೀನೊರ್ವನೆ ಎಂಬುದು ಯುಕ್ತಂ. ಈ ತತ್ವಜ್ಞಾನಮೆನ್ನ ಮನದೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಂಬಂತೆ ನೀಂ ಕರುಣಿಪುದು ಕರುಣಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

‖ ಎಂಟನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ. ‖

ಕನಸಿನೊಳೀಕ್ಷಿಪ ವಸ್ತುಗ ।
ಳನಿತುಂ ನೀಂ ಸೃಷ್ಟಿಗೆಯ್ದ ಬಗೆಯಿಂ ದಿಟಮೆಂ ‖
ದನುಗೊಳಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ।
ಘನವೊಲ್ದ ಸುರಾರಿಯಡಿಗೆ ಮುಳಿವರ ಗಂಡಂ ‖ ‖೨೩‖

ಅಘಟಿತ ಘಟನಾಸಮರ್ಥಾ! ಮನುಜರ್ಗೆ ಜಾಗರ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಗಳೆಂದು ಮೂಱವಸ್ಥೆಗಳೊಳವು. ಅವಱೊಳ್ ಸುಷುಪ್ತಿಯೆಂಬುದು—ನಿದ್ರೆ, ಸ್ವಪ್ನವೆಂಬುದು—ಕನಸು; ಜಾಗರವೆಂಬುದೆಚ್ಚಱಿಕೆ. ನಿದ್ರೆಯೊಳ್ ಜೀವಾತ್ಮಂ ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ನಿನ್ನೊಳ್ ಪುದುಗಿ, ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯವ್ಯಾಪಾರಮನುೞಿದಿರ್ದುವಱಿಂ ಪೊಱಗುಮೊಳಗುಂ ತಿಳಿವಿಲ್ಲದಿರ್ಕುಂ. ಎಚ್ಚಱೊಳಂ ಕನಸಿನೊಳಂ ತಿಳಿವುಂಟಾಗಿರ್ಕುಂ. ಎಚ್ಚಱೊಳ್ ಕಾಣ್ಬ ವಸ್ತುಗಳಂ ನೀಂ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮದಿಂ ಸೃಜಿಸುದುದಱಿಂದೀವಸ್ತುವಿವಱಿಂ ಪುಟ್ಟುವುದು ಇದರ್ಕಿದೇ ಪೆಸರ್ ಈಯಾಕಾರಂ ಈಗುಣಂ ಇದಱಿಂದಪ್ಪ ಕಜ್ಜಮಿದು ಈವಸ್ತುವಿನಿತು ಕಾಲಮಿರ್ಪುದೆಂದು ಮಿತಿಯಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇರ್ಪ ಕಾಲನೊಳೆಲ್ಲಗಂ ತಿಳಿಯಬರ್ಕುಂ. ಕನಸಿನೊಳ್ ಕಾಣ್ಬ ವಸ್ತುಗಳಂ ನೀಂ ತತ್ಕಾಲದೊಳ್ ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರದಿಂದೆ ಸೃಜಿಸಿರ್ಪುದಱಿಂದೆ ಈ ವಸ್ತುವಿವಱಿಂ ಪುಟ್ಟುವುದೆಂದುಂ ಇದರ್ಕಿವೇಯಾಕಾರಂ, ಇವೇ ಗುಣಂ ಇವೇ ಕಜ್ಜಂ—ಎಂಬಿವು ಮೊದಲಾದ ಮಿತಿಯೊಂದುಮಿಲ್ಲದೆ ವಿಚಿತ್ರಮಾಗಿ ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಮಿರ್ದಂತಿರ್ಕುಂ. ಆ ಕಾಲನೊಳ್ ಕನಸಂ ಕಾಣ್ಬಂಗೊರ್ವಂಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಲ್ಲದೆ, ಮಿಕ್ಕಿನೊರ್ವಂಗಂ ಕಾಣಿಸದು. ಇಂತು ಜಾಗರದೊಳ್ ಕಾಣ್ಬ ವಸ್ತುವೆಲ್ಲಗಂ ಕಾಣಿಸುತುಂ ಸ್ಥಿರಮಾಗಿಯುಂ ಕನಸಿನೊಳ್ ಕಾಣ್ಬ ವಸ್ತು ಒರ್ವಂಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತೞಿವುದುಂ ಪೋಪುದಱಿಂದನಿತ್ಯಮುಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಲೋಕಮರ್ಯಾದೆಯಿಂತಿರ್ದೊಡಂ ನೀನೊರ್ವರೊಳ್ ದಯೆಗೆಯ್ದು ಮಿತಿಯಂ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ತೋಱಿಸುವೈ. ಅದೆಂತೆನೆ—ಮುಂ ಗೋಕುಲದೊಳ್ ಬಲಭದ್ರನ ಚಾಡಿಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ಮಣ್ಣಂ ಮೆಲ್ಲದಿರೆಂದು ಬೆದಱಿಸುವ ಯಶೋದೆಗೆ ನಿನ್ನ ಕಿಱುವಪ್ಪ ಚೆಮ್ಬಾಯ್ದೆಱೆದು ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳನಾರುಮಱಿಯದಂತೆ ತೋಱಿಸಿದೈ. ಅಂತೆರಡು ತಟ್ಟನ ನಟ್ಟನಡುವೆ ಆರುಮಱಿಯದಂತೆ ವಿಶ್ವರೂಪಮನರ್ಜುನಂಗೆ ತೋಱಿಸಿದೈ. ಮತ್ತಂ ಸೈಂಧವನ ಕೊಲಿಸಿಯರ್ಜುನನುೞಿಪವೇೞ್ಪುದೆಂದು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಪಗಲೊಳೆ ಇರುಳನುಂಟುಮಾಡಿದೈ. ಮತ್ತಂ ಗಂಗೆಯೊಳ್ ಮುೞುಂಗಿದ ಸುಚರಿತನೆಂಬ ಪಾರ್ವನಂ ಕಲ್ಯಾಣೀತೀರ್ಥಮಧ್ಯದೊಳುಣ್ಮಿಸಿದೈ. ಇಂತು ಪರೋಕ್ಷಮಲ್ಲದೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಾಗಿ

ಎನಗೆ ಕನಸಿನೊಳ್ ನೀಂ ಕರುಣಿಸಿದ ನಂದಕಮೆಂಬ ಪೆಸರ್ವಡೆದತ್ಯುತ್ತಮಮಪ್ಪುದೊಂದು ಕತ್ತಿಯುಂ ಸ್ವಾಪ್ನಪದಾರ್ಥದಂತೆ ತತ್ಕಾಲಮಾತ್ರಾನುಭಾವ್ಯಮಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯಮೆನಿಸಿ ಎೞ್ಚಱೊಳಮೆಲ್ಲರ್ಗಂ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ ನೀನಿತ್ತ ಮೈಮೆಯಿಂದೊಂದೆ ಸೂಱಿಯೊಳ್ ಕವಿದು ಮುತ್ತಿದ ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ಪಗೆವರ ಮೊತ್ತಮಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಗೆಲ್ಲಮಂ ಕೈಕೊಂಡೆನ್ನಂ ನಿನ್ನೋಲಗಕ್ಕೀಡಪ್ಪಂತೆ ನೆಗೞ್ದೈ. ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಾದ್ಭುತ ಗುಣಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ ವೇದಂಗಳುಂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳುಮೊಂದು ತುಂತುರ್ವನಿಯನಿತುಮಂ ಕಾಣ್ಬಲರಿಯರ್, ಆನೆನಿತಱಿವಂ. ನಿನ್ನ ಮಹಿಮಾರ್ಣವಮಂ ವರ್ಣಿಪೆನೆಂದು ಪೂಣ್ದೆನ್ನ ಸಾಹಸಮಂ ಸೈರಿಸಿ, ನಿನ್ನವನೆಂದು ನಲಿಯಿಪುದು ನಲಿಯಿಪುದನನ್ಯಜನ ಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

( )

॥ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ॥

ವಿಧಿಗೆಯ್ದ ಕರ್ಮಗತಿಯಂ |
ಜತೆಗೊಂಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಗೆಯ್ವ ನೀಂ ಸರ್ವಸಮಂ ॥
ಸತಮೆಂದು ಶೌರಿಯೊಳ್ ಬಿ |
ನ್ನತಿಯಂ ಲೋಕೈಕವೀರನೊರೆದುಱೆ ನೆಗೞ್ದಂ ॥ ॥೨೪॥

ಸಕಲಲೋಕ ನಿಯಾಮಕಾ! ನೀನೀಸಂಸಾರದೊಳೋರೊರ್ವಂಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಾದಿ ಸುಖಮಂ ಓರೊರ್ವಂಗೆ ಶಿರಚ್ಛೇದನಾದಿ ದುಃಖಮನೆಸಗುವುದಱಿಂ ವಿಷಮನೆಂದುಂ, ಕರ್ಮಾನುಗುಣಮಾದ ಫಲಮನೀವುದಱಿಂ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರತಂತ್ರನೆಂದುಂ, ಪಾಪಿಗಳ್ ಪಡುವ ದುಃಖಮಂ ಪರಿಹರಿಸದೆ ನೋಡುತಿರ್ಪುದಱಿಂ ನಿರ್ದಯನೆಂದುಂ ಸ್ವಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗಳ್ಗೆ ತೋರ್ಕುಂ. ಇದಱ ನೆಲೆಯಂ ವಿಚಾರಿಸೆ, ನೀನಾಳ್ದನಾದುದಱಿಂ ನಿನ್ನಾಳ್ಗಳೆನಿಪ ಜೀವರನಿಬರೊಳಂ ಸಮಬುದ್ಧಿಯಿಂದೆಲ್ಲರುಂ ನಿನ್ನ ಮನಂ ಬರ್ಪನ್ತೆ ಊೞಿಗಮನೆಸಗಿ ಬರ್ದುಂಕವೇೞ್ಪುದೆಂದೆಣಿಸಿ ಇನ್ತಿನ್ತು ನಡೆವರ್ಗೆ ಮೋಕ್ಷಮೆನ್ದುಂ ಇನ್ತಿನ್ತು ನಡೆವರ್ಗೆ ಇಹಪರಸೌಖ್ಯಮೆನ್ದುಂ ವಿಧಿಮಾಡಿ ಆ ವಿಧಿಯೊಳಾರಾರಾವ ತೆಱದೊಳ್ ನಡೆವರ್ ಅವರವರ್ಗೆ ಆವಿಧಿಮಾಡಿದ ಫಲಮಂ ತಪ್ಪದೆ ಕುಡುವುದಱಿಂ ನೀಂ ಸರ್ವಸಮಂ, ನಿನಗೊರ್ವರೊಳಂ ವೈಷಮ್ಯಮಿಲ್ಲ. ಇನ್ತು ಅವರವರ ಕರ್ಮಾನುಗುಣಮಾಗಿ ಫಲಂಗಳ್

ನಿತ್ತುಂ ನೀಂ ಸ್ವತಂತ್ರನಲ್ಲದೆ ಪರತನ್ತ್ರನಲ್ತು. ಪಾಪಿಗಳ್ಗೆ ಪಾಪಾನುಗುಣಮಾದ ದುಃಖಮನೀಯುತುಂ ಅಜಾಮಿಳಂ ಮೊದಲಾದ ಓರೊರ್ವರೊಳ್ ಮಿತಿಮೀಱಿ ದಯೆಗೆಯ್ದುದಱಿಂ ಪರಮದಯಾಳುವೆನಿಸುವೈ. ಅದೆನ್ತೆನೆ:—ಲೋಕದೊಳ್ ಧಾರ್ಮಿಕನಾಗಿರ್ಪನರಸನೊರ್ವಂ ತನ್ನ ನಾಡೊಳಿನ್ತು ನಡೆವರಂ ಮನ್ನಿಪೆಂ ಇನ್ತು ನಡೆವರಂ ದಂಡಿಪೆನೆಂದು ಮುನ್ನಮೇ ಮಿತಿಮಾಡಿ, ಆ ಮಿತಿಯಿರ್ದಂತೆ ಇವರವರೆನ್ನದೆ ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹಂಗಳಂ ನಡೆಯಿಸಿದೊಡೆ ಪಕ್ಷಪಾತಮಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಸಮನೆಂಬರ್; ತಾಂ ಮಿತಿಮಾಡಿದ ಮಿತಿಯಂ ಬಿಡದೆ ತಾಂ ನಡೆಯಿಸುವುದಱಿಂ ತಾಂ ಸ್ವತನ್ತ್ರನೆಂಬರ್; ತಪ್ಪಿದರಂ ದಣ್ಡಿಸುವೆಡೆಯೊಳೆತ್ತಾನುಮೊರ್ವನೊಳ್ ತಪ್ಪಿರ್ದುಂ ಮನ್ನಿಸಿದೊಡಂ ದಯಾಳುವೆಂಬರ್. ಅಂತು ನೀಂ ನಿನ್ನಾಜ್ಞಾರೂಪಮಾದ ಕರ್ಮಕ್ಕನುಗುಣಮಾಗಿ ಫಲಮನೀವುದಱಿಂ ಸರ್ವಸಮನುಂ, ಆ ಮಿತಿ ತಪ್ಪದನೆ ನಡೆಯಿಸುವುದಱಿಂ ಸ್ವತನ್ತ್ರನುಂ, ಓರೊರ್ವರ ತಪ್ಪಂ ಮನ್ನಿಪುದಱಿಂ ದಯಾಳುವೆನ್ದುಂ ಪಿರಿಯರಿಂ ಕೇಳ್ದು, ನಿನ್ನಂ ನೆರೆ ನಮ್ಬಿದೆನೆನ್ನ ತಪ್ಪನೊಪ್ಪುಗೆಯ್ದು ಕರುಣಿಪುದು ಕರುಣಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

॥ ಪತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಜಗಕೆ ಮೂಱುಂ |
ಪರಿಯೆನಿಸುವ ಕಾರಣಂಗಳುಂ ನೀನೆಂದಾ ||
ಬಿರುದಂತೆಂಬರಗಣ್ಡಂ |
ಮುರವೈರಿಯ ಪದಕೆ ಮುದದೆ ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ || ||೨೪||

ಸಕಲಜಗದೇಕಕಾರಣಾ! ಕಾರ್ಯಮನುಣ್ಟುಮಾಡುವ ವಸ್ತು ಕಾರಣಮೆನಿಪುದು. ಅದು ಉಪಾದಾನಕಾರಣಮೆಂದುಂ ನಿಮಿತ್ತಕಾರಣಮೆಂದುಂ ಸಹಕಾರಿಕಾರಣಮೆಂದುಂ ಮೂಱುಂ ತೆಱನಾಗಿರ್ಕುಂ. ಪೊಸತೊಂದು ಕಾರಣಮಂ ಪಡೆದು ತಾನೇ ಕಾರ್ಯಮೆನಿಪ ವಸ್ತು ಉಪಾದಾನಕಾರಣಂ; ಈ ಉಪಾದಾನಕಾರಣದಿಂ ಕಾರ್ಯಮನುಣ್ಟುಮಾಡುವ ತೆಱನಱಿತು ಉಣ್ಟುಮಾಡುವ ಕರ್ತೃ ನಿಮಿತ್ತಕಾರಣಂ; ಈ ಕರ್ತೃ ಕಾರ್ಯಮನುಣ್ಟು

ಮಾಡುವುದರ್ಕೆ ಬೇಱೆ ಉಪಕರಣಂಗಳ್ ಸಹಕಾರಿಕಾರಣಂ. ಇವು ಅವಾವುವೆನೆ?—ಸ್ವರ್ಣಮಯಮಾದ ಕಟಕಮಕುಟಾದಿಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಣಮುಪಾದಾನಕಾರಣಂ, ಸ್ವರ್ಣಕಾರಂ ನಿಮಿತ್ತಕಾರಣಂ, ಸುತ್ತಿಗೆ ಅಡಿಗಲ್ಲಿಕ್ಕುಳ ಬೆಂಕಿ ನೀರ್ ಮೊದಲಾದುವು ಸಹಕಾರಿಕಾರಣಂ. ಮತ್ತಂ ಮೃಣ್ಮಯಮಾದ ಘಟಶರಾವಾದಿಗಳ್ಗೆ ಮೃತ್ಪಿಂಡಮುಪಾದಾನಕಾರಣಂ, ಕುಲಾಲಂ ನಿಮಿತ್ತಕಾರಣಂ, ಚಕ್ರಂ ಮೊದಲಾದುವು ಸಹಕಾರಿಕಾರಣಂ. ಇಂತು ಲೋಕದೊಳ್ ಪುಟ್ಟುವ ಕಾರ್ಯಮನಿತರ್ಕಂ ಮೂಱುಂ ತೆಱನಾದ ಕಾರಣಂಗಳುಂ ಬೇಱೆಬೇಱಾಗಿರ್ಪುವು. ಈ ಲೋಕಮರ್ಯಾದೆಯುಂ ಮೀಱಿ ಜಗಮೆಂಬ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೀನೊರ್ವನೆ ಮೂಱುಂ ತೆಱನಾದ ಕಾರಣಮಾಗಿರ್ಪೆ. ಅದೆಂತೆನೆ?—ಮಹಾಪ್ರಳಯದೊಳ್ ಪಂಚಮಹಾಭೂತಂಗಳುಂ ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರೆಗಳುಂ ಏಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯಂಗಳುಂ ಅಹಂಕಾರತತ್ವಮುಂ ಮಹತ್ತತ್ವಮುಂ ಕೂಡಿ ಇರ್ಪತ್ತು ಮೂಱುಂ ತತ್ವಂಗಳುಂ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಡಂಗಿ, ಉೞಿದ ಪ್ರಕೃತಿಯುಂ ಜೀವನುಮೆಂಬ ಎರಡುಂ ತತ್ವಂಗಳುಂ ಪೆಸರುಮಾಕಾರಮುಂ ಬೇಱೆನಿಸಿ ತಿಳಿಯದನ್ತೆ ನಿನ್ನೊಳ್ ಪುದುಗಿ ನಿನ್ನ ಶರೀರಮಾಗಿರ್ಪುದಱಿಂ, ನೀನೊರ್ವನೇ ಉೞಿದಿರ್ಪೆ. ಆವೇಳೆಯೊಳ್ ನೀನೇ ಮೂಱುಂ ತೆಱದ ಕಾರಣಮಾಗಿ ಜಗಮನುಂಟುಮಾೞ್ಪುದಱಿಂ ಜಗದೇಕಕಾರಣನೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧಂ. ಇಂತು ಸೂಕ್ಷ್ಮಪ್ರಕೃತಿಜೀವಶರೀರಕನಾದ ನೀನುಪಾದಾನಕಾರಣಮಾದೊಡಂ ಪೊಸತೊಂದು ಆಕಾರಮಂ ಪಡೆವುದೆಂಬ ಪರಿಣಾಮದೋಷಂ ಪ್ರಕೃತಿಮಾತ್ರಕ್ಕಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಕ್ಕಿಲ್ಲೆಂದು ಸಕಲವೇದಾಂತಂಗಳುಂ ನಿನ್ನ ಮೈಮೆಯುಂ ಪೊಗೞ್ದು ಅಚ್ಚರಿವಡುವುವು. ಈ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಿತ್ಯಾದಿಗಳಪ್ಪ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಾದ್ಭುತಲೀಲೆಗಳಂ ನಿರವಿಸಲಾನೆನಿತಱನಂ. ನಿನ್ನವರೆನಿಪ ಪಿರಿಯರ್ ಪಲರ್ಮೆಯಿಂ ಕಲಿಸೆ ಬನ್ದೊನ್ದು ನುಡಿಯಂ ಕಲ್ತೋದುವ ಗಿಳಿವಱಿಯನ್ತೆನ್ನ ನುಡಿಗೆ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಸಂತಸಂಬಡೆವುದು ಸನ್ತಸಂಬಡೆವುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

॥ ಪನ್ನೊಂದನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ॥

ಊಹಿಸೆ ಜೀವನ ಚೇತನ |
ದೇಹಾದಿಗಳತ್ತಣಿಂದಮನ್ಯಂ ದಿಟಮೆಂ ||
ದೀಹವನಂ ಶೌರಿಗೆ ತಾ |
ನಾಹವಮಲ್ಲಾಂಕನೊಲ್ದು ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ || ||೨೬||

ಪರಮಾತ್ಮಾ ! ನೀಂ ಸಕಲ ಜೀವಾತ್ಮವರ್ಗಕ್ಕಂ ಪಿರಿಯನಪ್ಪುದಱಿಂ ನಿನ್ನಂ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬುದು. ಜೀವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಮಂ ವಿಚಾರಿಪೆಡೆಯೊಳ್ ಶರೀರಮೇ ಜೀವಾತ್ಮನೆನ್ದುಂ, ಬಾಹ್ಯೇನ್ದ್ರಿಯಂಗಳೇ ಜೀವಾತ್ಮನೆನ್ದುಂ, ಸಕಲಶರೀರದೊಳಮಿರ್ಪ ಜೀವಾತ್ಮನೊರ್ವನೆ ಎನ್ದುಂ ಸ್ವತನ್ತ್ರನೆನ್ದುಂ ಪೇೞ್ವರ್. ಈ ಪಕ್ಷಂಗಳನಿತುಂ ಯುಕ್ತಿವಿರುದ್ಧಂಗಳಾಗಿಯುಂ ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುದ್ಧಂಗಳುಮಾಗಿರ್ಪುವು. ಅದೆನ್ತೆನೆ?—ಶರೀರಮೇ ಜೀವಾತ್ಮನಾದೊಡೆ ಮೃತಶರೀರಮುಚ್ಛಱಿಯದಿರ್ಪುದಂ ಜೀವಂ ಪೋದುದೆಂಬ ನಾಣ್ನುಡಿ ಕೂಡದು. ಚಕ್ಷುರಾದೀನ್ದ್ರಿಯಂಗಳೇ ಜೀವಾತ್ಮನಾದೊಡೆ, ಅನ್ಧಬಧಿರಾದಿಗಳೊಳ್ ಜೀವಾತ್ಮನಿಲ್ಲೆನವೇೞ್ಪುದು. ಮನಸ್ಸುಂ ಪ್ರಾಣವಾಯುವುಂ ಜಡಮಪ್ಪುದಱಿಂ ಜೀವಾತ್ಮನಲ್ತು. ಜ್ಞಾನಮೇ ಜೀವಾತ್ಮನಾದೊಡೆ ತಾಂ ಜ್ಞಾನಮುಳ್ಳವನೆನಕೂಡದು, ಮೇಣ್ ತಾಂ ಜ್ಞಾನಮೆನವೇೞ್ಪುದು : ಅದಱಿಂ ಜೀವಾತ್ಮಂ ಶರೀರಬಾಹ್ಯೇನ್ದ್ರಿಯಮನಃಪ್ರಾಣಜ್ಞಾನಂಗಳತ್ತಣಿಂ ಬೇಱಾಗಿ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಸಕಲಶರೀರಂಗಳೊಳಂ ಜೀವಾತ್ಮನೊರ್ವನೆ ಆದೊಡೆ ಒರ್ವನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಂಗೊರ್ವಂ ಕಱುಬುವುದುಂ, ಒರ್ವಂಗೊರ್ವನೆ ಪಗೆಯಪ್ಪುದುಂ, ಒರ್ವನೊರ್ವಂ ಕೊಲ್ವುದುಂ ಕೂಡದು ; ಎಲ್ಲರನ್ತರಂಗಮನೆಲ್ಲರುಂ ತಿಳಿಯವೇೞ್ಪುದು ; ಮತ್ತಮೊರ್ವಂಗೆ ವೇದಾಂತಜ್ಞಾನಂ ಪುಟ್ಟಿದಮಾತ್ರದೊಳೆಲ್ಲರ್ಗಂ ಮುಕ್ತಿಯಪ್ಪುದಱಿಂ ಪಲರುಂ ವೇದಾನ್ತಶ್ರವಣಂಗೆಯ್ವುದು ವ್ಯರ್ಥಮಕ್ಕುಂ. ಜೀವಾತ್ಮಂ ಸ್ವತನ್ತ್ರನಾದೊಡೆ ದುಃಖಮಯಮಾದ ಸಂಸಾರಮನಂಗೀಕರಿಸಂ. ಈ ಯುಕ್ತಿಗಳೊಡಗೂಡಿದ ಶಾಸ್ತ್ರವಚನಂಗಳಿಂ ಜೀವಾತ್ಮರ್ ಪಲರಾಗಿ ನಿನ್ನಾಳ್ಗಳಾಗಿರ್ಪರ್. ಈ ಜೀವಾತ್ಮರೆಲ್ಲರ್ಗಂ ಒಡೆಯನಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನೆನಿಸುವೈ. ಇಂತು ನೀನೊಡೆಯನುಮಾನೊಡಮೆಯುಮೆನಿಪ ಸ್ವಸ್ವಾಮಿಸಮ್ಬನ್ಧಮಂ ಇನ್ನೆವರಮ್

ಱಿಯದೆ ಪುರುಳಱಿದಿರ್ದನಗೆ ನೆವಮಿಲ್ಲದ ದಯೆಯಿಂದೀಗಳಱಿಪಿ ಸ್ವರೂಪಮನುಣ್ಟುಮಾಡಿದ ಮೇಲಿನ್ನುಂ ಶ್ರೇಯಃಪರಂಪರೆಗಳಂ ಪೊಂಪುಗೆಯ್ವುದು ಪೊಂಪುಗೆಯ್ವುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

॥ ಪನ್ನೆರಡನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ. ॥

ನಿನ್ನಿಚ್ಛಾ ಮಾತ್ರನೊಳೇ |
ಮುನ್ನೆಗೞ್ದುದು ತತ್ವಸೃಷ್ಟಿಯೆನ್ದು ಯದುಕ್ಷ್ಮಾ ॥
ಭೃನ್ನಿಧಿಯ ಪಾದಪಂಕಜ |
ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ ಜೊಜಗದಲ್ಲಣಿಂ ನಿರವಿಸಿದಂ ॥ ॥೨೪॥

ಪರತತ್ವಸ್ವರೂಪಾ! ನಿನ್ನಧೀನವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಶರೀರಮೆನಿಸಿರ್ಪ ತತ್ವಂಗಳ್ ಜೀವನೆನ್ದುಂ ಪ್ರಕೃತಿಯೆನ್ದುಂ ಎರಡಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅವಱೊಳ್ ಜೀವತತ್ವಂ ನಿನ್ನೊಡಮೆಯಾಗಿ ಜ್ಞಾನಾನನ್ದಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ನಿತ್ಯವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬುದು ತಾನೊಂದು ತನ್ನಿಂದಂ ಪುಟ್ಟಿದ ತತ್ವಂಗಳಿರ್ಪತ್ತ ಮೂಱುಂ ಕೂಡಿ ಇರ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕುಂ ತತ್ವಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದೆನ್ತೆನೆ?— ಮಹಾಪ್ರಳಯದೊಳ್ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿನ್ನೊಳ್ ಪುದುಗಿರ್ಪುದು. ಅವಱೊಳ್ ಸತ್ವರಜಸ್ತಮಸ್ಸುಗಳೆಂಬ ಮೂಱುಂ ಗುಣಂಗಳ್ ಪೆರ್ಚುಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇರ್ಪುವು. ಆ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಮಾಯೆಯೆನ್ದುಂ ಅವಿದ್ಯೆಯೆನ್ದುಂ ಪ್ರಧಾನಮೆನ್ದುಂ ಪೆಸರಾಗಿರ್ಕುಂ. ಈಪ್ರಕೃತಿ ಕೀೞ್ಗಡೆಯೊಳಂ ಎಣ್ದೆಸೆಯೊಳಂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಮೇಗಣ್ಗೆ ವೈಕುಣ್ಠಲೋಕಪರ್ಯನ್ತಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇಂತು ಪೂರ್ಣಮಾಗಿರ್ಪ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೆಲವೆಡೆಯೊಳ್ ಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣಂಗಳ್ ಪೆರ್ಚುಗೆವಡೆದ ಮಹತ್ತತ್ವಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ಇಂತೊಂದೇ ಸರಿಯೊಳ್ ಪೆರ್ಚುಗೆವಡೆದ ಮೂಱುಂ ಗುಣಮುಳ್ಳ ಮಹತ್ತತ್ವದ ಒಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳೊಂದೊಂದು ಗುಣಂಗಳ್ ಮಿಕ್ಕೆರಡು ಗುಣಂಗಳಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಮಿಗೆಯುಂ ಪೆರ್ಚುಗೆವಡೆಗುಂ. ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ವಂ ಪೆರ್ಚಿದೆಡೆಯೊಳ್ ಸಾತ್ವಿಕಮೆನ್ದುಂ, ರಜಸ್ಸು ಪೆರ್ಚಿದೆಡೆಯೊಳ್ ರಾಜಸಮೆನ್ದುಂ, ತಮಸ್ಸು ಪೆರ್ಚಿದೆಡೆಯೊಳ್ ತಾಮಸಮೆನ್ದುಂ ಮೂಱುಂ ತೆಱದ ಅಹಂಕಾರತತ್ವಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ಇದಱೊಳ್ ಸಾತ್ವಿಕಾಹಂಕಾರದಿಂ ಶಬ್ದಮಂ ತಿಳಿವ ಶ್ರೋತ್ರಮುಂ, ಸ್ಪರ್ಶಮಂ

ತಿಳಿವ ತ್ವಕ್ಕುಂ, ರೂಪಮಂ ತಿಳಿವ ಚಕ್ಷುಸ್ಸುಂ, ರಸಮಂ ತಿಳಿವ ರಸನೆಯುಂ, ಗನ್ಧಮಂ ತಿಳಿವ ಘ್ರಾಣಮುಮೆಂಬ—ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೈದುಂ, ಮತ್ತಂ ನುಡಿವ ವಾಕ್ಕುಂ, ಕುಡಿವ ಪಾಣಿಯುಂ, ನಡೆವ ಪಾದಮುಂ, ಶರೀರಧರ್ಮಂಗಳನೆಸಗುವ ಪಾಯುಗುಹ್ಯೇನ್ದ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬ ಕರ್ಮೇನ್ದ್ರಿಯಂಗಳೈದುಂ, ಮತ್ತಂ ಜ್ಞಾನೇನ್ದ್ರಿಯ ಕರ್ಮೇನ್ದ್ರಿಯಮೆರಡಕ್ಕಂ ಸಹಾಯಮಾದ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಅಂತರಿನ್ದ್ರಿಯಮೊಂದುಂ ಕೂಡಿ ಪನ್ನೊಂದಿನ್ದ್ರಿಯಂಗಳ್ ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ತಾಮಸಾಹಂಕಾರದಿಂದೆ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ಶಬ್ದಗುಣಮುಳ್ಳ ಶಬ್ದತನ್ಮಾತ್ರಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ಈಶಬ್ದತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದೆ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ಶಬ್ದಗುಣಮುಳ್ಳಾಕಾಶಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ಈಯಾಕಾಶದೊಡಗೂಡಿದ ಶಬ್ದತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದವ್ಯಕ್ತಮಾದ ಸ್ಪರ್ಶಗುಣಮುಳ್ಳ ಸ್ಪರ್ಶತನ್ಮಾತ್ರಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ಈಸ್ಪರ್ಶತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದೆ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ಸ್ಪರ್ಶಗುಣಮುಳ್ಳ ವಾಯು ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ಈ ವಾಯುವೊಡಗೂಡಿದ ಸ್ಪರ್ಶತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದೆ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ರೂಪಗುಣಮುಳ್ಳ ರೂಪತನ್ಮಾತ್ರಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ಈ ರೂಪತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದೆ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ರೂಪಗುಣಮುಳ್ಳ ತೇಜಸ್ಸು ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ಈ ತೇಜಸ್ಸಿನೊಡಗೂಡಿದ ರೂಪತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದೆ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ರಸಗುಣಮುಳ್ಳ ರಸತನ್ಮಾತ್ರಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ಈ ರಸತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದೆ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ರಸಗುಣಮುಳ್ಳ ಜಲಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ಈ ಜಲದೊಡಗೂಡಿದ ರಸತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದೆ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ಗನ್ಧಗುಣಮುಳ್ಳ ಗನ್ಧತನ್ಮಾತ್ರಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ಈ ಗನ್ಧತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದೆ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ಗಂಧಗುಣಮುಳ್ಳ ಪೃಥಿವಿ ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ರಾಜಸಾಹಂಕಾರಮೆಂಬುದು ಸಾತ್ವಿಕಾಹಂಕಾರದಿಂದೇಕಾದಶೇನ್ದ್ರಿಯಂಗಳ್ ಪುಟ್ಟುವುದರ್ಕಂ, ತಾಮಸಾಹಂಕಾರದಿಂ ಪಞ್ಚತನ್ಮಾತ್ರಂಗಳುಂ ಪಞ್ಚಭೂತಂಗಳುಂ ಪುಟ್ಟುವುದರ್ಕಂ ಸಹಾಯಮಾಗಿರ್ಪುದು. ಇಂತು ಪ್ರಕೃತಿ ಮಹತ್ತುಂ ಅಹಂಕಾರಂಗಳುಂ ಏಕಾದಶೇನ್ದ್ರಿಯಂಗಳುಂ ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರಂಗಳುಂ ಪಞ್ಚಭೂತಂಗಳುಂ ಎಂದಿರ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕುಂ ಜಡನಾದ ಅಚೇತನಪ್ರಕೃತಿತತ್ವಕ್ಕಂ ಚೇತನನಾದ ಜೀವತತ್ವಕ್ಕಂ ಪಿರಿಯನಪ್ಪುದಱಿಂ ನೀನೇ ಪರತತ್ವಮೆಂದು ಪಿರಿಯರಿಂ ಕೇಳ್ದು ನಿನ್ನನೆ ನೆರೆನಮ್ಬಿದೆನ್ನಂ ದಯಾಮೃತದೊಳ್ ನನೆದು ತಣ್ಪುವೆತ್ತ ನಿನ್ನ ಕಡೆಗಣ್ಬೆಳಗನೆನ್ನೊಳ್ ಸುೞಿಸಿ ಎನ್ನ

ರಜಸ್ತಮೋಗುಣಂಗಳೆಂಬ ಕಳೆಯಂ ಕಳೆದು ಸತ್ವಗುಣಮಂ ಪೆರ್ಚಿಪುದು ಪೆರ್ಚಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

॥ ಪದಿಮೂಱನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ. ॥

ಪಲವುಮಜಾಂಡಂಗಳ ನೀಂ ।
ಜಲಬುದ್ಬುದದನ್ತೆ ಪೊಣ್ಮಿಪೈಯೆಂದೋಱಿದಂ ॥
ಜಲರುಹನಾಭನ ಮೆಲ್ಲಡಿ ।
ಗೊಲವಿಂ ಸಂಗ್ರಾಮರಾಮನೊಳ್ ಬಿನ್ನಪಮಂ ॥ ॥೧೮॥

ಅನೇಕ ಕೋಟಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಾಯಕಾ! ನೀಂ ಜೀವರೊಳ್ ದಯೆಗೆಯ್ದು ಅವರ್ಗೆ ಕರಣಕಳೇಬರಾದಿಗಳಂ ಕುಡಲೆಳಸಿ, ಅಶರೀರರಿಂದವರ್ ಕರ್ಮಂಗಳನೆಸಗಲುಂ ಆಕರ್ಮಫಲಂಗಳನನುಭವಿಸಲುಂ ತಾಣಮಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂ ಸಮೆದೈ. ಅದೆನ್ತೆನೆ?—ಮುಂ ನೀಂ ಸೃಜಿಸಿದ ಪಞ್ಚಮಹಾಭೂತಂಗಳುಮೊಂದಱೊಳೊನ್ದುಂ ಬೆರಸದೆ ಬೇಱೆವೇಱಾಗಿರ್ಪುದಱಿಂದೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕಂ ಬಾರದಿರ್ಪುದಂ ಕಂಡು, ಅವೆಲ್ಲಮಂ ಪಂಚೀಕರಣಪ್ರಕಾರದಿಂದೊಂದುಗೂಡಿಸಿದೈ. ಪಂಚೀಕರಣಮೆನೆ :— ಪಞ್ಚಮಹಾಭೂತಂಗಳೊಳೊಂದು ಮಹಾಭೂತದಂಶದರ್ಧಮುಂ ಮಿಕ್ಕ ನಾಲ್ಕುಂ ಮಹಾಭೂತಂಗಳ ನಾಲ್ಕಂಶಂಗಳುಮರ್ಧಮಾಗಿ ಕೂಡಿಸೆ ಒಂದು ವಸ್ತುವೆನಿಪುದು. ಅದಱೊಳಾಕಾಶಮರ್ಧಮುಂ ವಾಯುತೇಜೋಜಲಪೃಥ್ವಿಗಳಷ್ಟಮಾಂಶಂಗಳುಮರ್ಧಮಾಗಿ ಈ ಎರಡರ್ಧಂಗಳನೊಂದುಗೂಡಿಸೆ, ಇದು ಪಂಚೀಕೃತಾಕಾಶಮೆನಿಕ್ಕುಂ. ಮತ್ತಂ ವಾಯ್ವಂಶಮರ್ಧಮುಂ ಮಿಕ್ಕ ನಾಲ್ಕುಂ ಭೂತಂಗಳಷ್ಟಮಾಂಶಂಗಳ್ ನಾಲ್ಕುಂ ಕೂಡಿ, ಪಂಚೀಕೃತವಾಯುವೆನಿಕ್ಕುಂ. ಮತ್ತಂ ತೇಜೋಂಶಮರ್ಧಮುಂ ಮಿಕ್ಕ ನಾಲ್ಕುಂ ಭೂತಂಗಳಷ್ಟಮಾಂಶಂಗಳ್ ನಾಲ್ಕುಂ ಕೂಡಿ, ತೇಜಸ್ಸೆನಿಕ್ಕುಂ. ಮತ್ತಂ ಜಲಾಂಶಮರ್ಧಮುಂ ಮಿಕ್ಕ ನಾಲ್ಕುಂ ಭೂತಂಗಳಷ್ಟಮಾಂಶಂಗಳ್ ನಾಲ್ಕುಂ ಕೂಡಿ ಜಲಮೆನಿಕ್ಕುಂ. ಮತ್ತಂ ಪೃಥ್ವ್ಯಂಶಮರ್ಧಮುಂ ಮಿಕ್ಕ ಭೂತಂಗಳಷ್ಟಮಾಂಶಂಗಳ್ ನಾಲ್ಕುಂ ಕೂಡಿ ಪೃಥಿವಿಯೆನಿಕ್ಕುಂ. ಇಂತು ಪಂಚೀಕೃತಮಹಾಭೂತಂಗಳೊಂದಱೊಳ್ ಮಿಕ್ಕ ನಾಲ್ಕುಂ ಭೂತಂಗಳ್ ಬೆರೆದಿ

ದೊಱೆಡಂ ಒಂದು ಭೂತದಂಶಮರ್ಧಮುಂ ಮಿಕ್ಕಭೂತಂಗಳಷ್ಟಮಾಂಶಮು ಮಾಗಿ ಬೆರ್ಚುಕುನ್ದಾಗಿ ಐದು ರಾಶಿಗಳಪ್ಪುದಱಿಂದಾವ ರಾಶಿಯೊಳಾವ ಭೂತಾಂಶಮಧಿಕಮಾಗಿರ್ಕುಂ, ಆರಾಶಿಗಾಭೂತದ ಪೆಸರಕ್ಕುಂ. ಇಂತಿರ್ಪ ಪಂಚಮಹಾಭೂತಂಗಳುಂ ಮಹದಹಂಕಾರತತ್ವಂಗಳುಂ ಕೂಡಿ ಏೞುಂ ವಸ್ತುಗಳಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡಮನುಣ್ಟುಮಾಳ್ಪಲ್ಲಿ, ಮಡಕೆಗೆಯ್ವ ಕುಲಾಲಾದಿಗಳಂತೆ ಶರೀರಾಯಾಸಮಿಲ್ಲದೆ ನೀರೊಳ್ ಬೊಬ್ಬುಳಿಯಿಂ ಪೊಣ್ಮಿಸುವನ್ತೆ ನಿನ್ನಿಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂ ಪೊಣ್ಮಿಸಿದೈ. ಆಬೞಿಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಪ ದೇವಮನುಷ್ಯತಿರ್ಯಕ್ಸ್ಥಾವರಸೃಷ್ಟಿಗಳನಾಳಟ್ಟು ಗೆಯ್ಸುವೆನೆಂದು ನಾಲ್ಮೊಗನಂ ಪಡೆದೈ. ಇಂತು ನೀನೇ ಗೆಯ್ವ ತತ್ವಸೃಷ್ಟಿಯುಂ, ಅಣ್ಡಸೃಷ್ಟಿಯುಂ, ಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯುಂ ಸಮಷ್ಟಿಸೃಷ್ಟಿಯೆನಿಕ್ಕುಂ. ಬೞಿಕೆ ಚತುರ್ಮುಖನಿಂ ಗೆಯ್ಸುವ ದೇವಾದಿಸೃಷ್ಟಿ ವ್ಯಷ್ಟಿಸೃಷ್ಟಿಯೆನಿಕ್ಕುಂ. ಈ ಪೇೞ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡದನ್ತೆ ಪಲವುಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡಂಗಳಂ ನೀನೊರ್ವನೇ ಸೃಜಿಸಿ ಆಳಟ್ಟು ಕಜ್ಜಂಗೊಂಬುದಱಿಂದೆ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡನಾಯಕನೆನಿಸುವೈ. ಈಜಗದ್ವ್ಯಾಪಾರವ್ಯಾಸಂಗದೊಳೆನ್ನಂ ಮಱೆಯದೆ ನಿನ್ನ ದಯಾರ್ದ್ರಚಿತ್ತದಿಂ ನೆನೆವುದು ನೆನೆವುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

॥ ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ. ॥

ಅನಿತುಂ ಕರ್ಮಫಲಂಗಳ |
ನನುಭವಿಸುವ ತಾಣಮಾದ ಭುವನಂಗಳ ನೀ ॥
ನನುಗೊಳಿಸಿದಪ್ಪೈಯೆಂದಾ !
ದನುಜಾರಿಗೆ ಪೇೞ್ದನೊಲ್ದು ಗಣ್ಡರಗಣ್ಡಂ ॥ ॥೧೪॥

ಸಕಲಭುವನಾಧಾರಾ! ಭುವನಂಗಳ್ ಪದಿನಾಲ್ಕು, ಅವೆಲ್ಲಮುಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡದೊಳಿರ್ಕುಂ. ಅದೆನ್ತೆನೆ :— ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡಮೆಂಬುದು ಭರಣಿಯನ್ತೆ ಬಟ್ಟಿತ್ತಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳಗಣಿಮ್ಬು ಆವ ದಿಕ್ಕಿನೊಳಮಯ್ವತ್ತು ಕೋಟಿ ಯೋಜನದಳತೆಯಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳ್ ಕೆಳಗಣಿಂದಣ್ಡಭಿತ್ತಿವಿಡಿದು ಮೇಗಣ್ಗೆ ಗರ್ಭೋದಕಮಿರ್ಪ ತಾವು ಎಮ್ಬತ್ತಮೂಱು ಲಕ್ಷದ

ಯ್ವತ್ತು ಸಾವಿರ ಯೋಜನವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅವರ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಬಯಲಾಗಿರ್ಪ ಠಾವು ಇರ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕುಕೋಟಿಯುಂ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷಮುಂ ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರಯೋಜನವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅಲ್ಲಿ ತೆಂಕಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ರೌರವಾದಿ ನರಕಂಗಳಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅವರ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಶೇಷಲೋಕವೆಂಬುದು ಮೂವತ್ತೆರಡುಸಾವಿರ ಯೋಜನವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದರ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಭೂಮಿ ಎಬ್ಬತ್ತು ಸಾವಿರ ಯೋಜನದೊಳಗೆ ಬಂದೊಂದು ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಯೋಜನವಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಮರ್‍ಯಾದೆಯಲ್ಲಿ ಪಾತಾಳಾದಿಯಾಗಿ ಸಪ್ತಲೋಕಂಗಳಾಗಿರ್ಕುಂ. ಭೂಮಿಗೆ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲಪರ್ಯನ್ತವೊಂದು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅಂತು ಕೆಳಗೊಂಡದ ಭಿತ್ತಿವಿಡಿದು ಸೂರ್ಯಮಣ್ಡಲ ಪರ್ಯನ್ತಕ್ಕೆ ಇರ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಿ ಯೋಜನವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದರ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಂ ಬಂದು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಲ್ಲಿಯುಂ, ಅದರ್ಕೆ ಮೇಲೆ ನಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲವೊಂದು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಲ್ಲಿಯುಮಿರ್ಕುಂ. ಅದರ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಲ್ಲಿ ಬುಧನುಂ, ಅದರ್ಕೆ ಮೇಲೆರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರನುಂ, ಅದರ್ಕೆ ಮೇಲೆರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳನುಂ, ಅದರ್ಕೆ ಮೇಲೆರಡು ಲಕ್ಷಯೋಜನದಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯುಂ, ಅದರ್ಕೆ ಮೇಲೆರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತರ್ಷಿ ಮಣ್ಡಲಮುಂ, ಅದರ್ಕೆ ಮೇಲೊಂದು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚಕ್ರಕೂಟಸ್ಥನಾದ ಧ್ರುವನುಮಿರ್ಕುಂ. ಅಂತು ಸೂರ್ಯಮಣ್ಡಲದಿಂದೆ ಧ್ರುವಮಣ್ಡಲಪರ್ಯನ್ತಂ ಪದಿನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮುಂ ಸುವರ್ಲೋಕಮೆನಿಸಿ ಇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳ ಸ್ಥಾನವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದರ್ಕೆ ಮೇಲೊಂದು ಕೋಟಿಯೋಜನಮುಂ ಮಹರ್ಲೋಕಮೆನಿಸಿ ಮೊದಲಿಂದ್ರಾದಿಪದದೊಳಿರ್ದು ಪಟ್ಟಮಂ ತೆಗೆದ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ಥಾನವಾಗಿರ್ಕುಂ, ಅದರ್ಕೆ ಮೇಲೆರಡು ಕೋಟಿಯೋಜನಮುಂ ಜನೋಲೋಕಮೆನಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರರಾದ ಸನಕಾದಿಮುನಿಗಳ ಸ್ಥಾನವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದರ್ಕೆ ಮೇಲೆಣ್ಟುಕೋಟಿ ಯೋಜನಮುಂ ತಪೋಲೋಕಮೆನಿಸಿ ಓಂಕಾರಾದಿಪರಮಋಷಿಗಳ ಸ್ಥಾನವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದರ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಪನ್ನೆರಡುಕೋಟಿ ಯೋಜನಮುಂ ಸತ್ಯಲೋಕಮೆನಿಸಿ ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಾನವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದರ್ಕೆ ಮೇಲೊಂದು ಕೋಟಿಯುಮೊಬ್ಬತ್ತು

ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮುಂ ಬಯಲಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅಂತು ಸೂರ್ಯಮಣ್ಡಲದಿಂದೆ ಮೇಗಣ್ಡಭಿತ್ತಿಪರ್ಯಂತಕ್ಕೆ ಇರ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಿಯುಂ, ಕೆಳಗಣ್ಡಭಿತ್ತಿಪರ್ಯನ್ತಕ್ಕೆ ಇರ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಿ ಯೋಜನಮುಮಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡಮೈವತ್ತು ಕೋಟಿ ಯೋಜನಮುದ್ದಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇದಱೊಳ್ ನೆಲೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಯನ್ತೆ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಭುವನಂಗಳೊಳಿರ್ಪ ಸಕಲಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ವರೂಪಸ್ಥಿತಿಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ನೀನೇ ಕಾರಣಮಾಗಿರ್ಪುದಱಿಂ ಸಕಲಭುವನಾಧಾರನೆನಿಸುವೈ. ಅದಱಿಂದೆ ಎನ್ನ ಸ್ವರೂಪರೂಪಸ್ಥಿತಿಗಳ್ ನಿನ್ನಧೀನಮಾಗಿರ್ಪುದೆಂದು ಪಿರಿಯರಿಂ ಕೇಳ್ದು, ಎನ್ನ ಹಿತಾಹಿತದೊಳಾಂ ಕೈದೆಗೆದಿರ್ಪೆಂ; ಎನ್ನಂ ಸಲಹುವ ಸೈಪು ನಿನ್ನದು ನಿನ್ನದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

॥ ಪದಿನೈದನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ॥

ಅರ್ಣವಭೂಧರತಟನೀ ।
ತೀರ್ಣಧರಾವಲಯಮನಿತುಮಂ ಸಮೆದೈ ನೀಂ ॥
ನಿರ್ಣೀತಮೆಂದು ಶೌರಿಗೆ ।
ಕರ್ಣಾಟಕಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ ॥ ॥೩೦॥

ಅಖಣ್ಡಭೂಮಣ್ಡಲಾಧೀಶ್ವರಾ! ಭೂಮಿಬಳಸಿ ಅಣ್ಡಭಿತ್ತಿ ಬಟ್ಟಿತ್ತಾಗಿರ್ಪುದಱಿಂದಾವ ನಿಟ್ಟನೊಳಂ ಐವತ್ತು ಕೋಟಿ ಯೋಜನಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದೆಂತೆನೆ:— ಭೂಮಧ್ಯದೊಳ್ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಂ ಬಟ್ಟಿತ್ತಾಗಿ ಆವ ನಿಟ್ಟನೊಳಂ ಲಕ್ಷಯೋಜನಪ್ರಮಾಣಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಈ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಮಧ್ಯದೊಳ್ ಮಹಾಮೇರು ಸುವರ್ಣಮಯಮಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಪದಿನಾಱು ಸಾವಿರ ಯೋಜನದಗಲಮುಂ, ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಸಾವಿರ ಯೋಜನದಗಲಮುಮಾಗಿ ಚತುರಶ್ರಮಾಗಿ ಬೆಲ್ಲಮಂ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿರಸಿದಂತೆ ಇರ್ಪುದು. ಈ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಮಂ ಬಳಸಿದ ಲವಣಸಮುದ್ರಮೊಂದು ಲಕ್ಷಯೋಜನದಗಲಮುಂ, ಇದಂ ಬಳಸಿದ ಪ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪಮೆರಡುಲಕ್ಷಯೋಜನದಗಲಮುಂ, ಇದಂ ಬಳಸಿದ ಇಕ್ಷುಸಮುದ್ರಮೆರಡು ಲಕ್ಷಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂ ಬಳಸಿದ ಶಾಲ್ಮಲಿದ್ವೀಪಂ ನಾಲ್ಕ

ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂ ಬಳಸಿದ ಸುರಾಸಮುದ್ರಂ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂ ಬಳಸಿದ ಕುಶದ್ವೀಪಂ ಎಣ್ಟುಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮುಂ ಇದಂ ಬಳಸಿದ ಘೃತಸಮುದ್ರಂ ಎಣ್ಟುಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂ ಬಳಸಿದ ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪಂ ಪದಿನಾಱು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂ ಬಳಸಿದ ದಧಿಸಮುದ್ರಂ ಪದಿನಾಱು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂ ಬಳಸಿದ ಶಾಕದ್ವೀಪಂ ಮೂವತ್ತೆರಡುಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂ ಬಳಸಿದ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರಂ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂ ಬಳಸಿದ ಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪಂ ಅಱುವತ್ತುನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂ ಬಳಸಿದ ಸ್ವಾದೂದಕಸಮುದ್ರಂ ಅಱುವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಈ ಪರ್ಯನ್ತಂ ಮನುಷ್ಯಾದಿಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂಚಾರಯೋಗ್ಯಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇದಱ ಪೊಱವಲಯುಂ ಪ್ರಾಣಿಸಂಚಾರಯೋಗ್ಯಮಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡಿಯನ್ತೆ ನಿರ್ಮಲಮಾಗಿ ಸುವರ್ಣಮಯಮಾಗಿರ್ಪ ಭೂಮಿ ಪತ್ತು ಕೋಟಿಯುಂ ಪದಿನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಗಲಮುಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇದಂ ಬಳಸಿದ ಲೋಕಾಲೋಕ ಪರ್ವತಂ ಪತ್ತುಸಾವಿರ ಯೋಜನದುದ್ದಮುಂ, ಪತ್ತುಸಾವಿರ ಯೋಜನದಗಲಮುಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇದಂ ಬಳಸಿದ ಅನ್ಧಕಾರ ಭೂಮಿ ಅಣ್ಡಕಟಾಹಪರ್ಯನ್ತಕ್ಕೆ ಪನ್ನೆರಡುಕೋಟಿಯುಂ ಮೂವತ್ತೆರಡುಲಕ್ಷಮುಂ ನಾಲ್ವತ್ತುಸಾವಿರ ಯೋಜನದಗಲಮುಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇಂತು ಭೂಮಧ್ಯದಿಂದವೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಣ್ಡಭಿತ್ತಿಪರ್ಯನ್ತಕ್ಕೆ ಇರ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಿಯೋಜನವಿಸ್ತಾರಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದೆಂತೆನೆ :—ಜಮ್ಬೂದ್ವೀಪಮಧ್ಯದಿಂದೆ ಲವಣಸಮುದ್ರಪರ್ಯನ್ತಕ್ಕೆ ಅಯ್ವತ್ತುಸಾವಿರ ಯೋಜನಮುಂ, ಮಿಕ್ಕಾಱು ದ್ವೀಪಂಗಳುಮೇೞುಂ ಸಮುದ್ರಂಗಳುಂ ಕೂಡಿ ಎರಡು ಕೋಟಿಯುಮೈವತ್ತ ಮೂಱು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮುಂ, ಸುವರ್ಣಭೂಮಿ ಪತ್ತು ಕೋಟಿಯುಂ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮುಂ, ಲೋಕಾಲೋಕಪರ್ವತಂ ಪತ್ತುಸಾವಿರ ಯೋಜನಮುಂ, ಅನ್ಧಕಾರಭೂಮಿ ಪನ್ನೆರಡು ಕೋಟಿಯುಂ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷಮುಂ ನಾಲ್ವತ್ತುಸಾವಿರ ಯೋಜನಮುಂ ಕೂಡಿ ಇರ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಿ ಯೋಜನಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇಂತು ಮೇರುಮಧ್ಯದಿಂದೊಂದು ನಿಟ್ಟಿ ಇರ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಿ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರಮಾಗಿರ್ಪುದಱಿಂ ಭೂಮಣ್ಡಲ

ಮಿತ್ತಣಣ್ಡಭಿತ್ತಿಯಿಂದತ್ತಣಂಡಭಿತ್ತಿ ಪರ್ಯನ್ತಕ್ಕೆ ಐವತ್ತುಕೋಟಿ ಯೋಜನವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇನ್ತಪ್ಪ ಭೂಮಂಡಲಂ ಪ್ರಳಯಾಮ್ಬುಧಿಯೊಳ್ ಮುೞುಂಗಿದಂದು ನೀಂ ಪೊತ್ತು ಪೊರೆದುದಱಿಂದಖಂಡಭೂಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರನೆನಿಸುವೈ. ನಿನ್ನೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ಕಡೆಗಾಣ್ಬೊಡೆ ಅಂಬುಜಸಂಭವಾದಿಗಳ್ಗಮರಿದಾದೊಡಂ ಮಱುಕದಿಂದಾನೆನ್ನ ಬಿನ್ನಣಮಿರ್ದನಿತು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ಮನ್ನಿಪುದು ಮನ್ನಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

॥ ಪದಿನಾಱನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ॥

ಮೇದಿನಿಯೊಳೆಸೆವ ಸಗ್ಗದ ।
ಭೇದಂಗಳನುಂಟುಮಾಡಿದೈ ನೀನೆಂದಾ ॥
ಕೈದುವಿಡಿದರೊಳ್ಗಂಡಂ ।
ಯಾದವಗಿರಿನಾಥನಡಿಗೆ ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ ॥ ॥೩೦॥

ನಿಖಿಲಭೋಗಪ್ರದಾ ! ಭೋಗಮೆಂಬುದು ಸುಖದುಃಖಾನುಭವಂ. ದುಃಖಾನುಭವದೇಶಂ ನರಕಮೆನಿಪ್ಪುದು ; ಸುಖಾನುಭವದೇಶಂ ಸ್ವರ್ಗಮೆನಿಪ್ಪುದು. ಈ ಸುಖಾನುಭವಮಾದ ಸ್ವರ್ಗಂಗಳ್ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳೊಳಮೊಳವು. ಅವಱಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯೊಳಿರ್ಪ ಸ್ವರ್ಗಂಗಳ್ ಭೂಸ್ವರ್ಗಂಗಳೆನಿಪ್ಪುವು. ಅವಾವುವೆಂದೊಡೆ :—ಜಮ್ಬೂದ್ವೀಪದ ನವವರ್ಷಂಗಳೊಳ್ ಭಾರತವರ್ಷಮೊಂದನುೞಿದು ಮಿಕ್ಕೆಣ್ಟು ವರ್ಷಂಗಳುಂ, ವರ್ಷಪರ್ವತಂಗಳುಂ, ಮಹಾಮೇರುವುಂ. ಪ್ಲಕ್ಷಶಾಲ್ಮಲಿಕುಶಕ್ರೌಞ್ಚಶಾಕಂಗಳೆಂಬಯ್ದುಂ ದ್ವೀಪಂಗಳೊಳಿರ್ಪ ಮೂವತ್ತೈದುಂ ವರ್ಷಂಗಳುಂ, ಅನಿತುಂ ವರ್ಷಪರ್ವತಂಗಳುಂ, ಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪದೊಳಿರ್ಪ ಎರಡುಂ ವರ್ಷಂಗಳುಂ, ವರ್ಷಪರ್ವತಮೊಂದುಂ ಇನಿತುಂ ಭೂಸ್ವರ್ಗಂಗಳೆನಿಪ್ಪುವು. ಇವಱಲ್ಲಿ ಜಮ್ಬೂದ್ವೀಪದೊಳಿರ್ಪ ಎಣ್ಟುಂ ವರ್ಷಂಗಳೊಳಂ, ಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪದೊಳಿರ್ಪ ಎರಡುಂ ವರ್ಷಂಗಳೊಳಂ, ಮನುಜರೆಲ್ಲರ್ಗಂ ಪತ್ತುಸಾವಿರ ಬರಿಸದಾಯುಸ್ಸುಂಟಾಗಿರ್ಕುಂ ; ರೋಗಮುಂ ಈರ್ಷ್ಯಾಸೂಯಾದಿಗಳೊಂದುಮಿಲ್ಲದಿರ್ಕುಂ ; ಎಲ್ಲರುಮುತ್ತಮಜಾತಿಯಾಗಿಪ್ಪುದಱಿಂ ಜಾತಿಯೊಳ್ ಪೆರ್ಚುಕುಂದುಗಳಿಲ್ಲದಿರ್ಕುಂ; ಜಾತಿಭೇದಮಿಲ್ಲದುದಱಿಂದೆ ಆಚಾರಭೇದ

ಮಿಲ್ಲದಿರ್ಕುಂ. ಇಲ್ಲಿರ್ಪ ಮನುಜರೆಲ್ಲರುಮಾವಗಂ ಪಸಿವುಂ ತೃಷೆಯುಮಿಲ್ಲದೆ ಪರಮಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ದೇವತೆಗಳುಂ ತಾಮುಂ ಸಮಾನವೇಷಮುಂ, ಸಮಾನಬುದ್ಧಿಯುಂ, ಸಮಾನಶಕ್ತಿಯುಮಾಗಿರ್ಪರ್. ಪ್ಲಕ್ಷಶಾಲ್ಮಲಿಕುಶಕ್ರೌಂಚ ಶಾಕದ್ವೀಪಂಗಳೊಳಿರ್ಪ ಮೂವತ್ತೈದುಂ ವರ್ಷಂಗಳೊಳಂ, ವರ್ಷಪರ್ವತಂಗಳೊಳಂ, ಕಾಲಮಾವಗಂ ತ್ರೇತಾಯುಗಸಮಮಾಗಿಯೇ ಇರ್ಪುದು. ಇಲ್ಲಿಯ ಮನುಷ್ಯರುಂ ದೇವಗಂಧರ್ವರುಮೊಡನಾಡುತ್ತೆ ಐದು ಸಾಸಿರಂ ಬರಿಸದಾಯುಸ್ಸುಂಟಾಗಿ, ಆಧಿವ್ಯಾಧಿಗಳೊಂದುಮಿಲ್ಲದೆ ಸುಖದೊಳಿರ್ಪರ್. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವೈಶ್ಯ ಶೂದ್ರರೆಂಬ ಶುದ್ಧಜಾತಿಯವರಾಗಿ ಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ನರಾಗಿರ್ಪರಲ್ಲದೆ ಒರ್ವರುಂ ಸಂಕರಜಾತಿಯವರಲ್ಲದಿರ್ಪರ್. ಇವಱೊಳಂ ಇಳಾವೃತವರ್ಷದೊಳ್ ಪಲವುಂ ಪಲವು ಭೋಗಂಗಳ್ಗಾಸ್ಪದವಾಗಿ ರಮಣೀಯವಾದ ಸ್ಥಾನಂಗಳಿರ್ಪುವು. ಅವಾವುವೆನೆ :— ಮಹಾಮೇರು ಚಲಿಸದಂತೆ ನಾಲ್ಕುಂ ದೆಸೆಯೊಳಂ ಬಲಿದ ಕೀಲ್ಗಳಂತೆ ನಾಲ್ಕುಂ ಪರ್ವತಂಗಳಿರ್ಪುವು. ಅದಱೊಳ್ ಮೂಡ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಮಂದರಪರ್ವತಮಿರ್ಪುದು. ಅದಱ ಮೇಲೆ ಸಾಸಿರದ ನೂಱು ಯೋಜನದುದ್ದಮಾದ ಕಡಬದ ಮರಮಿರ್ಕುಂ. ಆಮರಕ್ಕೆ ಸಾಸಿರ ಪೆರ್ಗೊಂಬುಗಳುಂ ಪತ್ತು ಸಾಸಿರ ಕಿರ್ಗೊಂಬುಗಳುಮಾಗಿ ಸರ್ವಕಾಲದೊಳಂ ಪೂಗಳುಂ ಫಲಂಗಳುಮುಂಟಾಗಿ ಬಳಸಿ ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ದಿವ್ಯಪರಿಮಳಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಈ ಪರ್ವತದೊತ್ತಿನೊಳ್ ಮೂಡಲಾಗಿ ಚೈತ್ರರಥಮೆಂಬ ಸಿಂಗರದೋಂಟಮುಂ, ಅರುಣೋದವೆಂಬ ಸರಸ್ಸುಮಿರ್ಕುಂ. ಮೇರುವಿಂಗೆ ತೆಂಕಲಾಗಿ ಗನ್ಧಮಾದನಮೆಂಬ ಪರ್ವತಮಿರ್ಕುಂ. ಅದಱ ಮೇಲೆ ಸಾವಿರದ ನೂಱು ಯೋಜನದುದ್ದಮಾದ ನೇಱಿಲ ಮರಮಿರ್ಕುಂ. ಇದಱ ಕೊಂಬುಗಳಿಂ ಸ್ವಾದುವಾಗಿ ಮೃದುವಾಗಿ ಸುಗನ್ಧಯುಕ್ತವಾಗಿ ಮಹಾಗಜಪ್ರಮಾಣವಾಗಿರ್ಪ ಪಣ್ಗಳ್ ಪಾಸಱೆಯೊಳ್ ಬಿದ್ದು ಕರಗಿ ಜಮ್ಬೂನದಿಯೆಂಬ ಪೊೞೆಯಾಗಿ ಮೇರುವಂ ಬಳಸಿ ಪೊನಲ್ ಪರಿಯುತಿರ್ಕುಂ. ಅದಱ ತಡಿಯ ಮಣ್ಗಳ್ ಆರಸದಿಂ ನನೆದುದಱಿಂ ಜಾಂಬೂನದಸ್ವರ್ಣವಾಗಿ ದೇವಭೂಷಣಯೋಗ್ಯವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದಱ ತೆಂಕಣ ತಡಿಯೊಳ್ ಗನ್ಧಮಾದನಮೆಮ್ಬ ಸಿಂಗರದೋಣ್ಟಮುಂ ಮಾನಸಮೆಮ್ಬ ಸರ

ಸ್ಸುಮಿರ್ಕುಂ. ಮೇರುವಿಂಗೆ ಪಡುವಲಾಗಿ ವಿಪುಲಮೆಂಬ ಪರ್ವತಮಿರ್ಕುಂ. ಅದಱ ಮೇಲೆ ಸಾಸಿರದ ನೂಱು ಯೋಜನದುದ್ದವಾದ ಅರಳಿಯ ಮರನಿರ್ಕುಂ. ಅದಱ ಪಣ್ಗಳ್ ಸರ್ವಕಾಲಮುಂ ಮಹಾಕುಂಭಪ್ರಮಾಣಮಾಗಿ ಪರಿಮಳಯುಕ್ತಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದಕ್ಕೆ ಪಡುವಲಾಗಿ ವೈಭ್ರಾಜಮೆಂಬ ಸಿಂಗರದೋಂಟಮುಂ ಸಿತೋದಮೆಂಬ ಸರಸ್ಸುಮಿರ್ಕುಂ. ಮೇರುವಿಂಗೆ ಬಡಗಲಾಗಿ ಸುಪಾರ್ಶ್ವಮೆಂಬ ಪರ್ವತಮಿರ್ಕುಂ. ಅದಱ ಮೇಲೆ ಸಾವಿರದ ನೂಱು ಯೋಜನದುದ್ದವಾದ ಆಲದ ಮರನಿರ್ಕುಂ. ಅದಱ ಪಣ್ಗಳ್ ಸರ್ವಕಾಲಮುಂ ಮಹಾಕುಂಭಪ್ರಮಾಣಮಾಗಿ ಪರಿಮಳಯುಕ್ತಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊತ್ತಿನೊಳ್ ನಂದನಮೆಂಬ ಸಿಂಗರದೋಂಟಮುಂ ಸಿತೋದಮೆಂಬ ಸರಸ್ಸುಮಿರ್ಕುಂ. ಈ ನಾಲ್ಕುಂ ಪರ್ವತಂಗಳ ಕ್ರೋಱವಳಯದೊಳ್ ಪಲವುಂ ಬೆಟ್ಟಂಗಳಿರ್ಪುವು. ಇವು ತಾವರೆಯ ಕೇಸರಗಳ ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿರ್ಪುದಱಿಂ ಕೇಸರಪರ್ವತಂಗಳೆನಿಪುವು. ಅವಾವುವೆನೆ:—ಮೇರುವಿಂಗೆ ಮೂಡಲಾಗಿ ಸಿತಾಂಭ, ಉದಕಾಂಜ, ನಾಪರ್ಣ, ವಿರುಂಗ, ಮಣಿಶೃಂಗ, ಸಬಿಸ್ದ, ಮಂದರ, ವೇಣುಮಂತ, ಸಮೇಘ, ನಿಷಧ, ದೇವಪರ್ವತಮೆಂಬೀ ಪರ್ವತಂಗಳಿರ್ಕುಂ. ಮೇರುವಿಂಗೆ ತೆಂಕಲಾಗಿ ತ್ರಿಶಿರ, ತ್ರಿಶೃಂಗ, ಕಪಿಂಗ, ಪತಂಗ, ಕುಚಕ್ರ, ತಾಂಮ್ರಾಭ, ವಿಶಾಲ, ಶ್ವೇತಧರ, ಸಮೂಲ, ವಸುಧಾರಾ, ರತ್ನಧಾರಾ, ಏಕಶೃಂಗ, ಮಹಾಮೂಲ, ಗಜಶೈಲ, ಪಿಶಾಚಕ, ಪಂಚಶೈಲ, ಕೈಲಾಸ, ಹಿಮವಂತಮೆಂಬೀ ಪರ್ವತಂಗಳಿರ್ಕುಂ. ಮೇರುವಿಂಗೆ ಪಡುವಲಾಗಿ ಕಪಿಲ, ಪಿಂಜಕ, ಭದ್ರ, ಸುರಸ, ಮಹಾಬಲ, ಕುಮುದ, ಮಧುಮಂತ, ಅಂಜನ, ಮಕುಟ, ಕೃಷ್ಣ, ಪಾಂಡರ, ಸಹಸ್ರಶಿರ, ಪಾರಿಯಾತ್ರ, ತ್ರಿಶೃಂಗಮೆಂಬೀಪರ್ವತಂಗಳಿರ್ಕುಂ. ಮೇರುವಿಂಗೆ ಬಡಗಲಾಗಿ ಶಂಖಕೂಟ, ನಿಷಧ, ಹಂಸ, ನಾಗ, ಕಪಿಂಗ, ಇಂದ್ರಶೈಲ, ನೀಲ, ಕನಕಶೃಂಗ, ಶತಶೃಂಗ, ಪುಷ್ಕರ, ಮೇಘಶೈಲ, ವಿರಜ, ಜಾರುಧಿ, ತ್ರಿಶೃಂಗಮೆಂಬೀಪವತಂಗಳಿರ್ಕುಂ. ಈಕೇಸರಪರ್ವತಂಗಳ ತಪ್ಪಲ್ಗಳೊಳ್ ರಮಣೀಯಮಾಗಿ ದೇವತೆಗಳ್ಗೆ ಕ್ರೀಡಾಸ್ಥಾನಂಗಳಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅವಾವುವೆನೆ:—ಮೇರುವಿಂಗೆ ಮೂಡಲಾಗಿ, ಸಿತಾಂಭಕುಮುದಪರ್ವತಂಗಳ ನಡುವೆ ಮುನ್ನೂಱು ಯೋಜನದ ನೀಳಮುಂ ನೂಱು

ಯೋಜನದಗಲಮುಮಾಗಿ ಸ್ವಾದುವಾಗಿ ನಿರ್ಮಲಮಾಗಿರ್ದ ಜಲದಿಂ ಪೂರ್ಣಮಾದ ಶ್ರೀಸರಸ್ಸೆಂಬ ಕೊಳನಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳ್ ಕೊಳಗದ ತೋರಮಾದ ತಾವರೆಗಳಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳ್ ಕೋಟಿದಳಯುಕ್ತಮಾಗಿ ಸ್ವರ್ಣಮಯಮಾದುದೊಂದು ತಾವರೆಯೊಳ್ ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇರುತಿರ್ಪಳ್. ಈ ಕೊಳದೊತ್ತಿನೊಳ್ ನೂಱುಯೋಜನದಗಲಮುಂ ಇನ್ನೂಱುಯೋಜನದ ನೀಳಮುಮಾದ ಬಿಲ್ಲವತ್ತದ ವನಮಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳ್ ಮರಂಗಳಾವಗಂ ಫಲಪುಷ್ಪಯುಕ್ತಮಾಗಿ ಅರೆಕೂಗುದಾರಿಯುದ್ದಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅಲ್ಲಿಯುಂ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಿದ್ಧಸಂಗನಿಷೇವಿತೆಯಾಗಿರ್ಪುದಱಿಂದಾವನಕ್ಕೆ ಶ್ರೀವನಮೆಂಬ ಪೆಸರಾಗಿರ್ಕುಂ. ಮತ್ತಂ ವೈಕಂಕ ಮಣಿಶೈಲವೆಂಬೀಪರ್ವತಂಗಳ ನಡುವೆ ಇನ್ನೂಱುಗಾವುದ ನೀಳಮುಂ ನೂಱುಗಾವುದದಗಲಮುಮಾಗಿ ನಿರ್ಮಲೋದಕಮಾದುದೊಂದು ದೊಣೆಯಿರ್ಕುಂ. ಅದಱ ತಡಿಯೊಳರೆಕೂಗುದಾರಿಯುದ್ದಮಾದ ಪಲವುಂ ಮರಗಳಿಂದೆಸೆವುದೊಂದು ಮಹಾವನಮಿರ್ಕುಂ. ಅದಱ ನಡುವೆ ಕಾಶ್ಯಪಮುನಿಗಾಶ್ರಮಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಮತ್ತಂ ಮಹಾನೀಲಕುಂಡಶೈಲಂಗಳ ನಡುವೆ ಪದ್ಮಷಂಡೋಪಶೋಭಿತಮಾದ ಸುಖನದಿಯೆಂಬುದೊಂದು ಕೊಳನಿರ್ಕುಂ. ಅದಱ ತಡಿಯೊಳೈವತ್ತು ಯೋಜನದ ನೀಳಮುಂ ಮೂವತ್ತು ಯೋಜನದಗಲಮುಮಾದ ಪನೆಯ ಮರದ ಬನಮಿರ್ಕುಂ. ಆಮರಂಗಳರೆಕೂಗುದಾರಿಯುದ್ದಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ದೇವಶೈಲಮೆಂಬ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲೊಳ್ ಗಿಡುಮರಂಗಳೊಂದುಮಿಲ್ಲದೆ ಸಾವಿರಗಾವುದ ನೀಳಮುಂ ನೂಱು ಗಾವುದದಗಲಮುಂ ಸಮತಳಮಾದುದೊಂದು ಕಲ್ಲಱೆಯಾಗಿ ಅದಱ ಮೇಲೆ ಮೊಱಕಾಲುದ್ದ ನೀರುಂಟಾಗಿ ಐರಾವತಕ್ಕೆ ಕ್ರೀಡಾಸ್ಥಾನಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇವನಿತುಂ ಮೇರುವಿಂಗೆ ಮೂಡಲಾಗಿರ್ಪ ತಾಣಂಗಳ್. ಮೇರುವಿಂಗೆ ತೆಂಕಲಾಗಿ ತ್ರಿಶಿರಪತಂಗಶೈಲಂಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಹಿಯಾಗಿ ತಿಳಿನೀರುಂಟಾದ ಬಹೂದಕಮೆಂಬ ಪೊೞ್ ಪರಿವುತಿರ್ಕುಂ. ಅದಱ ತಡಿಯೊಳ್ ನೂಱುಗಾವುದ ನೀಳಮುಂ ಮೂವತ್ತು ಗಾವುದದಗಲಮುಮಾದ ಅತ್ತಿಯ ಕಾಡಿರ್ಕುಂ. ಆ ಮರಂಗಳೊಂದಂಬಿಸಿಸುಗೆಯುದ್ದಮಾಗಿ ಪವಳವರ್ಣಮಾದ ಹಱಿವಿಯ ತೋರಮಾದ ಪಣ್ಗಳುಂಟಾಗಿ ಕರ್ದಮಪ್ರಜಾಪತಿಗಾಶ್ರಮಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ತಾಮ್ರಾಭ

ಪತಂಗಶೈಲಂಗಳ ನಡುವೆ ನೂಱುಗಾವುದ ನೀಳಮುಂ, ನೂಱುಗಾವುದ ದಗಲಮುಮಾದ ಸರಸ್ಸುಮಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳ್ ಕೆಂದಾವರೆಗಳ್ ಬಾಲಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಆ ಸರೋಮಧ್ಯದೊಳಿರ್ಪುದೊಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕೋಟೆಕೊತ್ತಳಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವುದೊಂದು ವಿದ್ಯಾಧರ ಪುರಮಿರ್ಕುಂ. ವಿಶಾಲ ಶ್ವೇತಪರ್ವತಂಗಳ ನಡುವೆ ಮೂವತ್ತು ಗಾವುದದಗಲಮುಂ ಐವತ್ತು ಗಾವುದ ನೀಳಮುಮಾಗಿರ್ಪುದೊಂದು ಕೊಳನಿರ್ಕುಂ. ಅದಱ ತಡಿಯೊಳೊಂದು ದೊಡ್ಡಿತಾದ ಮಾವಿನ ಮರನಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳ್ ಮಾವಿನಪಣ್ಗಳ್ ಸುವರ್ಣಸಂಕಾಶಮಾಗಿ ಅತ್ಯಂತಪರಿಮಳಯುಕ್ತಮಾಗಿ ಪಱಿವಿಯ ತೋರಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ವಸುಧಾರಾ ರತ್ನಧಾರಾ ಪರ್ವತಂಗಳ ನಡುವೆ ಮೂವತ್ತು ಗಾವುದ ನೀಳಮುಂ ನೂಱುಗಾವುದದಗಲಮುಮಾದುದೊಂದು ಮುತ್ತುಗದ ಬನಮಿರ್ಕುಂ. ಅದಱ ಪೂಗಳಾವಗಂ ನೂಱುಗಾವುದ ಪರ್ಯಂತಂ ಪರಿಮಳಿಸುತಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳ್ ಸೂರ್ಯಂಗಾಶ್ರಮಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಮೇರುವಿಂಗೆ ಪಡುವಲಾಗಿ ಸುಪಾರ್ಶ್ವಶಿಖಿ ಪರ್ವತಂಗಳ ನಡುವೆ ನೂಱುಗಾವುದದಗಲಮುಂ ನೂಱುಗಾವುದ ನೀಳಮುಂ ಬೆಂಕಿಯಿಂ ಬೆಂದ ಬಿಸಿಯ ನೆಲನಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದಱ ನಡುವೆ ಇರ್ಪತ್ತು ಗಾವುದ ನೆಲಂ ವಹ್ನಿಮಂಡಲಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳಾವಗಂ ಪ್ರಳಯಕಾಲಾಗ್ನಿ ಸೌದೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉರಿಯುತಿರ್ಕುಂ. ಕುಮುದಾಂಜನ ಪರ್ವತಂಗಳ ನಡುವೆ ಪುಣ್ಯಹ್ರದನೆಂಬ ಕೊಳನಿರ್ಕುಂ. ಅದಱ ತೀರದಲ್ಲಿ ಪತ್ತು ಗಾವುದದಗಲಮುಂ ಪತ್ತುಗಾವುದ ನೀಳಮುಮಾದ ಮಾದಳದ ವನಮಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳಾವಗಮರಿಸಿನ ಬಣ್ಣಮಾಗಿ ಪಿರಿದಾದ ಪಣ್ಗಳಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳ್ ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಾಶ್ರಮಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಪಿಂಜರ ಸುರಸಪರ್ವತಂಗಳ ನಡುವೆ ಅನೇಕ ಯೋಜನದ ನೀಳಮುಂ ಅನೇಕ ಯೋಜನದಗಲಮುಮಾದ ಮಹಾದ್ರೋಣಿಯೆಂಬ ಕೊಳನಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳ್ ವಿಷ್ಣುವಿಂಗೆ ತಾಣಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡರ ಪರ್ವತಂಗಳ ನಡುವೆ ಮೂವತ್ತು ಗಾವುದದಗಲಮುಂ ತೊಂಬತ್ತು ಗಾವುದ ನೀಳಮುಮಾಗಿ ಮರಗಿಡುಗಳೊಂದುಮಿಲ್ಲದೆ ನಿಷ್ಪಂಕದೀರ್ಘಿಕೆಯೆಂಬ ಕೊಳನಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳ್ ಐಗಾವುದದಗಲಮಾದ ಆಲದ ಮರನಿರ್ಕುಂ. ಆ ಮರದೊಳ್ ಚಂದ್ರನ

ರ್ಣನಾಗಿ ನೀಲವಸ್ತ್ರಧರನಾದ ಸಹಸ್ರವದನನೆಂಬ ಸ್ವಾಮಿ ಯಕ್ಷಾದಿಗಳಿಂದಾವಗಂ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತಿರ್ಪಂ. ಸಹಸ್ರಶಿಖರ ಕುಮುದಪರ್ವತಂಗಳ ನಡುವೆ ಐವತ್ತು ಗಾವುದವಗಲವಾದ ಪಲವುಂ ಸಿಹಿವಣ್ಗಳುಂಟಾದ ವನಮಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳ್ ಚಂದ್ರಂಗಾಶ್ರಮಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಮೇರುವಿಂಗೆ ಬಡಗಲಾಗಿ ಶಂಖಕೂಟನಿಷಧಪರ್ವತಂಗಳ ನಡುವೆ ಅನೇಕಯೋಜನದಗಲಮಾದ ಪುರುಷಸ್ಥಲಮೆಂಬ ಸ್ಥಾನಮಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳ್ ಮರಂಗಳನೇಕಯೋಜನದುದ್ದಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಕಪಿಂಗನಾಗ ಪರ್ವತಂಗಳ ನಡುವೆ ನೂಱು ಗಾವುದದಗಲಮುಂ ಇನ್ನೂಱು ಗಾವುದದ ನೀಳಮುಮಾಗಿ ದ್ರಾಕ್ಷಿಖರ್ಜೂರದ ವನಮಿರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳಾವಗಂ ಪಣ್ಗಳ್ ಅತ್ಯಂತ ಮಧುರಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಪುಷ್ಕರಮೇಘಪರ್ವತಂಗಳ ನಡುವೆ ನೂಱುಗಾವುದ ನೀಳಮುಂ ಅಱುವತ್ತು ಗಾವುದದಗಲಮುಮಾದ ಕಲ್ಲಱೆ ಇರ್ಕುಂ. ಅದಱೊಳ್ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನೊಳಂ ಅನೇಕ ಯೋಜನ ವಿಶಾಲಾಯತಮಾದ ನಾಲ್ಕು ಕೊಳಂಗಳುಂ ನಾಲ್ಕು ವನಂಗಳುಮಿರ್ಕುಂ. ಕೇಸರಮರ್ಯಾದಾಪರ್ವತಂಗಳ ಮೇಲೆ ಎಂಟುಬಗೆಯ ದೇವತೆಗಳ ಪಟ್ಟಣಂಗಳಿರ್ಕುಂ. ಇವಿನಿತುಂ ಭೋಗಭೂಮಿಗಳೆನಿಕುಂ. ಇವಱೊಳನುಭವಿಸುವ ಭೋಗಮನಿತ್ಯಮಾದುದಱಿಂದೆ ಆನಿವಂ ಬಯಸಿದವನಲ್ತು; ನಿತ್ಯಭೋಗಮೆನಿಪ ನಿನ್ನೊಲಿಗಮನೆ ಬಯಸಿದೆಂ. ನಿಖಿಲಭೋಗಪ್ರದನಪ್ಪ ನೀನೆನಗಿದಂ ನೆಲೆಗೊಳಿಪುದು, ನೆಲೆಗೊಳಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

॥ ಪದಿನೇೞನೆಯ ಬಿನ್ನಹಂ ॥

ನರಕದೊಳಿರ್ಪವರೆ ತಾವಕ |
ಚರಣಾಬ್ಜಕೆ ಮಣಿವರಲ್ತು ಮುನ್ನೊರ್ಮೆಯುಮೆಂ ॥
ದುರುವಿಕ್ರಮನಡಿಸಾರ್ವರೆ |
ಗರಿನೃಪವೇಶ್ಯಾಭುಜಂಗನನುಗೊಳೆ ಪೇೞ್ದಂ ॥ ॥ ೩೦ ॥

ನರಕಾನ್ತಕಾ! ನರಕಮೆಂಬುದು ದುಃಖಾನುಭವಸ್ಥಾನಂ. ಈ ನರಕಂಗಳ್ ಸಪ್ತಪಾತಾಳಲೋಕಂಗಳ ಕೆಳಗಣ ಗರ್ಭೋದಕಕ್ಕೆ ಕೀೞಾಗಿಯುಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕಟಾಹಮಂ ಪತ್ತಿದ ಗರ್ಭೋದಕಕ್ಕೆ ಮೇಲಾಗಿಯು

ಮಿರ್ಪ ಬಯಲೊಳ್ ತೆಂಕಣ ದೆಸೆಯೊಳಿರ್ಪ ರೌರವ ಸೂಕರ ರೋಧಮೆಂಬಿವು ಮೊದಲಾಗಿ ಪಲವುಂ ತೆಱನಾಗಿರ್ಕುಂ. ರೌರವಮೆಂಬ ನರಕದೊಳಿರ್ದವನಂ ಯಮಭಟರ್ ಪುಲ್ಲೆಯಂ ಬೇಂಟೆಕಾಱಿಸುವಂತೆ ದಯೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆವಗಮಿಸುತಿರ್ಪರ್. ತಾಂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರ್ದುಂ ಕಂಡಂತೆ ನುಡಿಯದವನುಂ, ಕಾಣದುದಂ ನುಡಿದವನುಂ, ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರದೊಳ್ ನಿಂದು ಪಕ್ಷಪಾತಂಗೆಯ್ವವನುಂ, ಪುಸಿಗಾಱನುಂ ಈನರಕದೊಳ್ ಬೀೞ್ವರ್. ಬೇಂಟೆಯೊಳ್ ಸಿಲ್ಕಿದ ಪಂದಿಯನಿಱಿವಂತೆ ಅವಗಮಿಃಱಿಯುತಿರ್ಪರ್. ಆ ನರಕಂ ಸೂಕರಮೆನಿಪುದು. ಗರ್ಭಮಂ ಕರಗಿಸಿದವನುಂ, ಮೂಗು ಬಾಯ್ಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿಕೊಲ್ವವನುಂ, ಗೋಹತ್ಯೆಗೆಯ್ವವನುಂ, ಇದಱೊಳ್ ಬೀೞ್ವರ್. ನೆಲೆವನೆಗೆಯ್ದು ಪಲದೊಳ್ ಪೂೞ್ವರ ನರಕಂ ರೋಧಮೆನಿಪುದು. ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಸುರಾಪಾನ ಸ್ವರ್ಣಸ್ತೇಯ ಗುರುತಲ್ಪಗಮನ ತತ್ಸಂಯೋಗಂಗಳೆನಿಪ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಂಗಳಂ ಮಾಡಿದವರಿದಱೊಳ್ ಬೀೞ್ವರ್. ಉನ್ನತಮಾದ ಪನೆಯ ಮರನಿಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಡಪುವ ನರಕಂ ತಾಳಮೆನಿಪುದು. ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವೈಶ್ಯರ್ಗಳಂ ಕೊಂದವರಿದಱೊಳ್ ಬೀೞ್ವರ್. ಕಾಯ್ದಣ್ಣೆಯ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳ್ ಕುದಿಯಿಸುವ ನರಕಂ ತಪ್ತಕುಂಭಮೆನಿಕ್ಕುಂ. ಪತಿವ್ರತೆಯಂ ಮಾಱಿದವನುಂ, ಕುದುರೆಯಂ ಕೊಂದು ಮಾಱುವವನುಂ, ನಂಬಿದವರಂ ಕೈಬಿಡುವವನುಂ, ಒಡವುಟ್ಟಿದವಳ್ಗಳುಪಿದವನುಂ, ಅರಮನೆಯ ಮನುಷ್ಯರಂ ಮಡುಪಿದವನುಂ ಇದಱೊಳ್ ಬೀೞ್ವರ್. ಬೆಂಕಿಯೊಳ್ ಪುಱಿದು ಚೌಳುಪ್ಪಿನೊಳ್ ಪೊರಳಿಪ ನರಕಂ ಲವಣಮೆನಿಕ್ಕುಂ. ತಂದೆತಾಯ್ ಮೊದಲಾದ ಪಿರಿಯರಂ ದೂಷಿಸುವವನುಂ, ವೇದಮಂ ನಿಂದಿಪನುಂ, ಕೂಲಿಗೆ ವೇದಮನೋದಿಪನುಂ, ಸೋದರಮಾವನ ಪೆಣ್ತಿಗಳುಪಿದವನುಂ, ಇದಱೊಳ್ ಬೀೞ್ವರ್. ಕತ್ತಲೆ ಮುಸುಂಕಿದೆಡೆಯೊಳ್ ಕಾಡ ನೊಣ ಜಿಗುಣೆ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರೂರಜನ್ತುಗಳೆಡೆವಿಡದೆ ಕಡಿವ ನರಕಂ ಕ್ರಿಮಿಭಕ್ಷಮೆನಿಪುದು. ದೇವಬ್ರಾಹ್ಮಣದ್ವೇಷಿಯುಂ, ಸದಾಚಾರಮಂ ಮಾಣ್ದವನುಂ ಇದಱೊಳ್ ಬೀೞ್ವರ್. ಪೆಱರುಗುೞ್ದ ನೀರಂ ಭಕ್ಷಿಸುವ ನರಕಂ ಲಾಲಾಭಕ್ಷಮೆನಿಪುದು. ದೇವಪೂಜೆಯುಂ, ಪಿತೃಕರ್ಮಮುಂ ಮೊದಲಾದುದೊಂದುಮಿಲ್ಲದೆ ತನಗೆಂದಟ್ಟುಣ್ಬವರಿದಱೊಳ್ ಬೀೞ್ವರ್. ಕತ್ತಿ ಚೂರಿ ಮೊದಲಾದ ಅಲಗು

ಗಳ್ ನಟ್ಟಿರ್ದ ಬಾವಿಯೊಳ್ ನೂಕುವ ನರಕಂ ವಿಶಸನಮೆನಿಸಿಪ್ಪುದು. ಆ
ಯುಧಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಬರ್ದುಂಕುವವರುಂ, ಜೀಹುಕಂಬು ಮೊದಲಾದ
ಕಪಟದಾಯುಧಂಗಳಂ ಧರಿಸಿದವರುಂ ಇದಱೊಳ್ ಬೀೞ್ವರ್. ಕಾಸಿದ
ಸಂಕಲೆಯಂ ಕಾಲ್ಗೆ ತುಡಿಸಿ ಉರಿಮಸಗುವ ಬಾವಿಯೊಳ್ ತಲೆಕೆಳಗು
ಮಾಡಿ ತೂಗುವ ನರಕಂ ಅಧೋಮುಖಮೆನಿಸಿಪ್ಪುದು. ಶಾಸ್ತ್ರನಿಷಿದ್ಧವ
ಸ್ತುಗಳಂ ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವರಿದಱೊಳ್ ಬೀೞ್ವರ್. ಪೊಲಸುನಾಱುವ ಕೀವಿನ
ತೊಱೆಯ ನರಕಂ ಪೂಯವಹಮೆನಿಸಿಪ್ಪುದು. ದುಡುಕುಗಾಱನುಂ, ಎಲ್ಲರಂ
ಬಿಟ್ಟು ತಾನೊರ್ವನೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಮನುಣ್ಬವನುಂ, ಅಡಗು ಮಾಂಸಂ ಪಾಲ್
ಮೊಸಱ್ ತುಪ್ಪ ಜೇನ್ ಮೊದಲಾದಸದ್ದ್ರವ್ಯಮುಮಂ ಎಳ್ಳುಪುರ್ಚಿ ಮೊ
ದಲಾದುವಂ ಮಾಱುವವನುಂ ಇವಱೊಳ್ ಬೀೞ್ವರ್. ಕಾಸಿದ ಕೀವುಂ
ನೆತ್ತರುಂ ತೀವಿದ ಬಾವಿ ರುಧಿರಾಂಭಸನರಕಮೆನಿಸಿಪ್ಪುದು. ತಗಱು ಕೋೞಿ
ಮುಂತಾದುವಂ ಜೂದುಗಾಳೆಗಕ್ಕೆ ಬಿಡುವವನುಂ, ಅಟ್ಟಮಡಕೆಯೊಳ್ ಉ
ಣ್ಬವನುಂ, ವಿಷಮನಿಕ್ಕುವವನುಂ, ಅರಸುಗಳ ಸಂಗಡಮಿಲ್ಲದ ಚಾಡಿಗಳಂ
ಪೇೞ್ವವನುಂ, ಪೆಂಡತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದೊಡಮೆಯಿಂ ಬರ್ದುಂಕುವವನುಂ, ಅಮಾ
ವಾಸ್ಯೆ ಸಂಕ್ರಮಣಂ ಮೊದಲಾದ ಪರ್ವಕಾಲದೊಳ್ ಅಭ್ಯಂಗಂ ಸ್ತ್ರೀಸಂ
ಗಂ ಮೊದಲಾದುವನೆಸಗಿದವನುಂ, ಮನೆಗಳಂ ಕಿರ್ಚಿಕ್ಕಿ ಸುಡುವವನುಂ, ಪ
ಕ್ಕಿಯ ನಿಮಿತ್ತಮಂ ಪೇೞ್ವವನುಂ,(?) ಪಕ್ಕಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಮಾಱಿ ಬರ್ದುಂಕು
ವವನುಂ, ಗ್ರಾಮಯಾಜಕನುಂ ಇವಱೊಳ್ ಬೀೞ್ವರ್. ಜೆಂಕಿಯಂತೆ
ಕಾಯ್ದ ತುಪ್ಪದ ತೊಱೆ ವೈತರಣಿಯೆನೆಪ್ಪುದು. ಜೇನನೞಿವವನುಂ, ಗ್ರಾ
ಮಕ್ಕೆ ಕೇಡನೆಣಿಸುವವನುಮಿದಱೊಳ್ ಬೀೞ್ವರ್. ಕಾಯ್ದ ಕರ್ಬಿನದ
ಮೊಳೆಗಳಂ ನಾಂಟಿರ್ದ ನೆಲದೊಳ್ ನಡೆವ ನರಕಂ ಕೃಷ್ಣಮೆನಿಪ್ಪುದು.
ಧನದಿಂದೆಯುಂ, ಯೌವನದಿಂದೆಯುಂ ಕೊಬ್ಬಿ ಮೇರೆಯಂ ಮೀಱಿ ನಡೆವ
ವನುಂ, ಎಂಜಲುಮೈಲಿಗೆಗಳ್ಗೆ ಪೇಸದವನುಂ, ಇಂದ್ರಜಾಲಂ ಮೊದಲಾದ
ಕಪಟವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಬರ್ದುಂಕುವವನುಂ ಇದಱೊಳ್ ಬೀೞ್ವರ್. ಇಂತಿವು
ಮೊದಲಾದ ಪಲವುಂ ತೆಱದ ಪಾತಕಂಗಳನೆಸಗಿದವರ್ ಬೀೞ್ವ ನರಕಂಗಳ್
ಪಲವುಂ ತೆಱನಾಗಿ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಿರ್ಪುವು. ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಸಂಕೀರ್ತನದಿಂದಮೆ
ಸಕಲನರಕಭಯಮುಮಂ ಪರಿಹಾರಮಪ್ಪುದಱಿಂ ನಿನಗೆ ನರಕಾಂತಕನೆಂಬ

ಪೆಸರಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇಂತಿರ್ಪ ನಿನ್ನನೆ ನೆರೆನಂಬಿದೆನೆನ್ನ ಭಯಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ, ನಿನ್ನಡಿಯೂೞಿಗಮನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಪುದು ಮನ್ನಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

॥ ಪದಿನೆಂಟನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ॥

ಉದ್ಧತ ಪಾಪಿಗಳುಂ ಪರಿ |
ಶುದ್ಧರ್ ನಿನ್ನಡಿಯ ನೆನೆದ ಮಾತ್ರದೊಳೆಂದಾ
ಸಿದ್ಧ ಗರುಡಧ್ವಜಾಖ್ಯಂ |
ಸಿದ್ಧಾರ್ಚಿತ ಪದಯುಗಂಗೆ ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ ॥ ॥ ೩೩ ॥

ಪರಮಪಾವನಾ ! ಪಾಪಂಗಳೆಂಬುವು ಕಾಯಿಕಂಗಳೆಂದುಂ, ವಾಚಿಕಂಗಳೆಂದುಂ, ಮಾನಸಿಕಂಗಳೆಂದುಂ ಮೂಱುಂ ತೆಱನಾಗಿರ್ಕುಂ. ಪೊಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳಂ ತಿಂಬುದುಂ, ಪೊಲ್ಲದರ ಮನೆಯೊಳುಂಬುದುಂ, ಪೊಲ್ಲದವರ್ಗೆ ಯಜ್ಞಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ಮಾಡಿಪುದುಂ, ಪೊಲ್ಲದವರಿಂ ದಾನಮಂ ಕೊಳ್ವುದುಂ, ಪರರ ಪೆಂಡಿರ್ಗಳ್ಪುವುದುಂ, ಪೊಲ್ಲದವರನೋಲಗಿಪುದುಂ, ಪರರೊಡವೆಯನಪಹರಿಪುದುಂ, ಪ್ರಾಣಿಹಿಂಸೆಗೆಯ್ವುದುಂ ಮೊದಲಾದುವು ಕಾಯಿಕಮಾದ ಪಾಪಂಗಳೆನಿಪುವು. ನಿಷ್ಠುರೋಕ್ತಿಗಳನಾಡುವುದುಂ, ಪುಸಿವಾತನಾಡುವುದುಂ, ಚಾಡಿಯ ಪೇೞ್ವುದುಂ, ಇಹಪರಪ್ರಯೋಜನಮಿಲ್ಲದ ಬಱಿವಾತಿನೊಳ್ ಪೊೞ್ತುಗಳೆವುದುಂ, ವಿವಾದಂಗೆಯ್ವುದುಂ, ವೇದಮುಂ ಕೂಲಿಗೋದಿಪುದುಂ, ಪರನಿಂದೆಗೆಯ್ವುದುಂ ಮೊದಲಾದುವು ವಾಚಿಕಪಾಪಂಗಳೆನಿಪುವು. ಪರರ್ಗೆ ದ್ರೋಹಮನೆಣಿಪುದುಂ, ಸಲ್ಲದಾಸೆಯುಂ, ಸಲ್ಲದ ಕೋಪಮುಂ, ಲೋಭಮುಂ, ಅಜ್ಞಾನಮುಂ, ಕೊೞ್ಬುಂ, ಕೇಸರಮುಂ, ಮೊದಲಾದುವು ಮಾನಸಿಕಪಾಪಂಗಳೆನಿಪುವು. ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಪಾಪಂಗಳಂ ಮಾಡಿದವರ್ ಆವಾವ ಪಾಂಗಿನ ಶರೀರದೊಳಾವಾವ ತೆಱನೊಳ್ ಪಾಪಂಗಳನೆಸಗಿದರ್, ಮರಣಾನ್ತದೊಳದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಯಾತನಾಶರೀರಮಂ ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವರ್. ಯಾತನಾಶರೀರಮೆಂಬುದು ಕೊಯ್ದೊಡಂ, ಕೊಱನೊಡಂ, ಸೀೞ್ದೊಡಂ ಸುಟ್ಟೊಡಂ ಅೞಿದು ಪೋಗನೆ ಮುಟ್ಟಿದೊಡೆ ಕಂದುವಂತೆ ಮೆಲ್ಲಿತ್ತಾಗಿ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ವೇದನೆಯನನುಭವಿಸುತಿರ್ಪುದು

ಇಂತಿರ್ಪ ಶರೀರದೊಳ್ ಪಾಪಿಗಳಂ ಯಾತನೆಬಡಿಸುವ ಕ್ರಮವೆಂತೆನೆ: ಈ ಪಾಪಿಯಂ ಸಿಲ್ಕಿಸಿ ಗರಗಸದಿಂ ಕೊಯ್ವುದುಂ, ಬಾಚಿಯೊಳ್ ಕೆತ್ತುವುದುಂ, ಚೌಳು ನೆಲದೊಳ್ ಪೊರಳಿಪುದುಂ, ನಿಂಬೆವುಳಿಯ ಮಡುವಿನೊಳ್ ಮುಱುಂಗಿಪುದುಂ, ಕಾಯ್ದೆಣ್ಣೆ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳ್ ಕುದಿಯಿಪುದುಂ, ತಳಸಿದ ಕೊಡಲಿಯೊಳ್ ಸಂದುಸಂದುಗಳಂ ಕರ್ತರಿಪುದುಂ, ಪದ್ದು ಕಾಗೆ ಗೂಗೆ ನಾಯ್ನರಿಗಳ್ಗಂ, ಭೂತಪ್ರೇತಪಿಶಾಚಕಂಗಳ್ಗಂ ಕರುಳ್ ನೆತ್ತರ್ ಕಂಡಂಗಳಂ ಪಚ್ಚುಗುಡುವುದುಂ, ಸಾಣೆವಿಡಿದ ಶಸ್ತ್ರದಂತಿರ್ಪೆಲೆಗಳಿಂದೆ ಸೆವೆಲೆಗಳ್ಳಿಯ ಕಾಡೆಂಬ ಅಸಿಪತ್ರವನದೊಳ್ ಅತ್ತಣಿಂದಿತ್ತಣ್ಗೋಡಿಸಿ ಇತ್ತಣಿಂದತ್ತಣ್ಗೋಡಿಸಿ ಮೆಯ್ಯ ಕಣ್ಡ ಕರುಳ್ಗಳಂ ಕತ್ತರಿಪುದುಂ, ಕವಣೆಯೊಳಿರಿಸಿ ಬೀಸಿಬೀಸಿಡುವುದುಂ, ಉದ್ದವಾದ ಬೆಟ್ಟದ ಕೊನೆಯ ಕೋಡುಂಗಲ್ಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಜರಿಗೆ ತಲೆಕೆಳಗುವಾಡಿ ನೂಂಕುವುದುಂ, ಕಾಯ್ದ ಕಾವಲಿಯ ಮೇಲೆ ಪೊರಳಿಪುದುಂ, ಮೆಯ್ಯೆಲ್ಲಮಂ ಪಿರಿದು ಕಿಱಿದಾಗಿ ಕತ್ತರಿಪುದುಂ, ಕತ್ತರಿಸಿದ ತುಂಡುಗಳಂ ಗುಂಬದೊಳ್ ತುಂಬಿ ಕುದಿಯಿಸುವುದುಂ—ಇವು ಮೊದಲಾದ ಯಾತನೆಗಳಂ ಪಲವುಂ ಕೋಟಿಯುಗಮನುಭವಿಸಿ, ಮಗುೞ್ ಭೂಮಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟುವಾಗಳುಂ ಮಾನಸಿಕಪಾಪಂಗಳನೆಸಗಿದವರ್ ಪಕ್ಷಿಮೃಗಂಗಳಾಗಿಯುಂ, ಕಾಯಿಕಪಾಪಂಗಳನೆಸಗಿದವರ್ ಪುಲ್ಗಿಡುಮರಂಗಳಾಗಿಯುಂ ಪುಟ್ಟುವರ್. ಈ ಪಾಪಿಗಳೊಳಂ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಗೆಯ್ದವರ್ ಶ್ವಾನಸೂಕರಖರೋಷ್ಟ್ರಯೋನಿಗಳೊಳಂ ಆಡು ಕುಱಿ ಪುಲ್ಲೆ ಪಕ್ಕಿಗಳೊಳಂ ಚಾಂಡಾಲಯೋನಿಗಳೊಳಂ ಪಲವುಂ ಬಾಱಿ ಪುಟ್ಟುತಿರ್ಪರ್. ಸುರಾಪಾನವಂ ಮಾಡಿದ ಪಾರ್ವರ್ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಪತಂಗಯೋನಿಗಳೊಳಂ ಅಮೇಧ್ಯಭಕ್ಷಕಂಗಳಾವ ಶ್ವಾನಸೂಕರಾದಿಗಳೊಳಂ, ಹಿಂಸಕಂಗಳಾದ ಪುಲಿಕರಡಿ ಮುಂತಾದುವಱೊಳಂ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯಂಗಳಾದ ಕಾಗೆ ಗೂಗೆ ಮೊದಲಾದುವಱೊಳುಂ, ಅನ್ತ್ಯಜಾತಿಯೊಳಂ ಪಲರ್ಮೆ ಪುಟ್ಟುತಿರ್ಪರ್. ಸುವರ್ಣಸ್ತೇಯಮಂ ಮಾಡಿದವರ್ ಪಾವುಪಲ್ಲಿಗಳೊಳಂ, ನೀರ ಕಾಗೆ ಕೋೞಿ ಮೊದಲಾದ ಜಲಚರಪಕ್ಷಿಗಳೊಳಂ, ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಜಾತಿಯೊಳಂ ಪುಟ್ಟುತಿರ್ಪರ್. ಗುರುತಲ್ಪಗಮನಮನೆಸಗಿದವರ್ ಪುಲ್ ಪೊದರ್ಬಳ್ಳಿಗಳಾಗಿಯುಂ, ಪೋದಿಸಿಗಳಾದ ಸಾಪ್ಪುರಿ

ಗಳಾಗಿಯುಂ, ಕ್ರೂರಕರ್ಮರತರಾದ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿಯುಂ ಪುಟ್ಟುತಿರ್ಪರ್. ಈ ಮಹಾಪಾತಕಿಗಳೊಡನಾಡುವ ತತ್ಸಂಯೋಗಮೆಂಬ ಪಾತಕಮನೆಸಗಿದವರ್ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಯೋನಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟುತಿರ್ಪರ್. ಇಂತಿವು ಮೊದಲಾಗಿ ಪಲವುಂ ತೆಱನ ಪಾಪಂಗಳನೆಸಗಿದವರ್ ಪಲವುಂ ಪಾಪಯೋನಿಗಳೊಳ್ ಪುಟ್ಟುತಿರ್ಪರ್. ಈ ಪಾತಕಿಗಳ್ ತಮ್ಮ ಪಾತಕಂಗಳನಿತರ್ಕಂ ಬೇಱೆ ಬೇಱೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮನೆಸಗುವುದು ಜನ್ಮಕೋಟಿಯೊಳಂ ತೀಱದು. ದಯಾಳುವಾದ ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ಮನದೊಳ್ ವಿವೇಕಂ ಪುಟ್ಟಿ, ಪಿಂತಣ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಮುಂಟಾಗಿ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮನಾಚರಿಸಿ, ನೀನಾಳ್ದನುಂ ತಾನಾಳುಮೆಂಬೆಣಿಕೆಗೂಡಿ, ನಿನ್ನನೇ ನೆನೆಯುತಿರ್ಪುದೆಂಬ ಕೃಷ್ಣಾನುಸ್ಮರಣಮೊಂದಱಿಂದಮೆ ಸಕಲಪಾಪಂಗಳುಂ ಸವಾಸನಮಾಗಿ ಪೋಪುವೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥತತ್ತ್ವಮಂ ತಿಳಿಯೆ, ನೀನೇ ಪರಮಪಾವನನೆನಿಸುವೈ. ಅದಱಿಂ ನೀನೆನ್ನ ಪಾಪಂಗಳಂ ಪಿರಿದೆನಿಸದೆ ನಿನ್ನ ಪಾವನತ್ವಮಂ ಮೆಱೆವೆನ್ನಂ ಪೊರೆವುದು ಪೊರೆವುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

॥ ಪತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ. ॥

ಶ್ರೀಪತಿ ಲೋಕಕರ್ತೃ ನಿಗಮಸ್ತುತನದ್ಭುತವೈಭವಂ ಜಗ ।
ದ್ರೂಪನಸಾಧ್ಯಸಾಧಕನಶೇಷಸಮಂ ಪರತತ್ತ್ವಮುಂ ಪೃಥ ॥
ಗ್ರೂಪವಿಚಿತ್ರಕರ್ಮಫಲದಾಯಕನೆಂದು ಮಹೀಮಹೇಂದ್ರನೊ ।
ಲ್ದೀಪರಿ ದೈತ್ಯವೈರಿಗೊರೆದಂ ಪದಿನೆಂಟುಮುದಾರಗದ್ಯದೊಳ್ ॥ ೩೪ ॥

ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಮುಂ ಭಾವಿಸೆಯುಸುಱಮನಿತ್ಯಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮಮೊಂದೇ ।
ವಿದಿತಂ ನಿತ್ಯಾಮಿತಾನಂದಮಯಮೆನಿಪ ಘಂಟಾರ್ಥಮಂ ಭಾವಿಸಲ್ಕೀ ॥
ಪದದೊಳ್ ವೈರಾಗ್ಯಮುಂ ಮೋಕ್ಷದೊಳೆಱಕಮುಮುಕ್ಕಂ ಬುಧರ್ಗೆಂದು
ವಿಕ್ಕಂ ।
ಮುದದೊಳ್ ಪ್ರೌಢಪ್ರತಾಪಂ ಸನಕಮುನಿಸಮಾರಾಧಿತಂಗೊಲ್ದು
ಪೇಳ್ದಂ ॥ ೩೫ ॥

ಮುಕ್ತಿಯೊಳಾಸೆಯುಮಿತರವಿ |
ರಕ್ತಿಯುಮನುಗೂಡಿದವರ್ಗೆ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಂ ||
ಯುಕ್ತಮೆನೆ ಪೇಟ್ದನಿತರ |
ಭಕ್ತಕುಟುಂಬಂಗೆ ಮಣಿದು ಚಿಕದೇವೇಂದ್ರಂ || ೩೬ ||
ಈರಾಱುಂ ಗದ್ಯದೊಳಿ |
ನ್ನೋರಂತಿಯೆ ಮುಕ್ತ್ಯುಪಾಯಮಂ ಮೋಕ್ಷಮುಮಂ ||
ಸೂರಿಸಮಾಜಂ ಸೈಯೆನೆ |
ನಾರಾಯಣನಡಿಗಭೇದ್ಯವಿಕ್ರಮನುಸಿರ್ದಂ || ೩೭ ||

ಮೋಕ್ಷದಾನೈಕದೀಕ್ಷಿತಾ! ಲೋಗರ್ ಬಯಸುವ ಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳೊಳರ್ಥಕಾಮಾದಿಗಳಸ್ಥಿರಂಗಳುಮಲ್ಪಸುಖಂಗಳುಮೆಂದು ಅವಂ ಜಱಿದು, ನಿತ್ಯಮುಂ ನಿರವಧಿಕಾನಂದಮುಮಪ್ಪುದಱಿಂ ಮೋಕ್ಷಮೊಂದನೆ ಪೊಗೞ್ದು, ಇದಂ ಸಾಧಿಸಲ್ಕೆ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳುಪಾಯಂಗಳೆಂದುಂ ವೇದಾಂತಂಗಳಿಂ ತಿಳಿಪಿದೈ. ಈ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಮಂ ಪಿರಿಯರುಪದೇಶದಿಂದಱಿತು ವಿಚಾರಿಸೆ, ಕರ್ಮಯೋಗಮೆಂಬುದು—ಅಱಿವುಮಾರ್ಪುಂ ಪುರುಳಿಲ್ಲದೆಮಗೆ ನೀನಿವೆಲ್ಲಮನಿತ್ತು ನೀನಿತ್ತ ಸಾಮಗ್ರಿಯಿಂ ನಿನ್ನೊಱಗಮಪ್ಪ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಂಗಳನೆಮ್ಮ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ನೀನೇ ಮಾಡಿಸುವುದಱಿಂ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮಂಗಳ ನಾಮೆಸಗುವೆವೆಂಬ ಕರ್ತೃತ್ವಕ್ಕಂ ಈ ಕರ್ಮದಿಂದೆ ಈ ಫಲಮಂ ಪಡೆವೆವೆಂಬ ಕಾಮನೆಗಂ ಕಾರಣಮಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿದು ಈ ನೆನಪುಗೂಡಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮಂಗಳನೆಸಗುವ ಜಾಣ್ಮೆ. ಜ್ಞಾನಯೋಗಮೆಂಬುದು—ಈ ಕರ್ಮಯೋಗದಿಂ ಪಿಂತಣ ಸಕಲ ಪಾಪಂಗಳೆಂಬ ಕಲ್ಮಷಮಂ ಕಳೆದು ನಿರ್ಮಲಮೆನಿಪಂತಃಕರಣದೊಳ್ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಕ್ರಮದಿಂದಿರ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕುಂ ತತ್ತ್ವಂಗಳ ನೆಲೆಯುಂ ತಿಳಿದು ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಂ ಅಧಿಕಮೆನಿಪ ಜೀವಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪಮಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿದಂತೆ ಅಱಿವ ತಿಳಿವು. ಭಕ್ತಿಯೋಗಮೆಂಬುದು—ಜೀವಪರಮರ ನೆಲೆಯುಂ ತಿಳಿದು ನಿತ್ಯಮೆನಿಪ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮಂಗಳನಾಚರಿಸುತ್ತೆ ವೇದಾಂತವಿಹಿತ ಕ್ರಮದೊಳ್ ಪ್ರೀತಿರೂಪಮಾಗಿ ನಿನ್ನಡಿಗಳನೆಡೆವಿಡದೆ ನೆನೆವ ನಿಧಿಧ್ಯಾಸನಂ. ಇವಱ ನೆಲೆಯುಂ ವಿಚಾರಿಸೆ

ಕರ್ಮಯೋಗಂ ಮನಸ್ಸಿಂಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧಿಯನೆಸಗುತ್ತೆ ಜ್ಞಾನಯೋಗಮನುಂಟುಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯೋಗಕ್ಕಂಗಮಾಗಿರ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನಮಲ್ತು ; ಜ್ಞಾನಯೋಗಮುಂ ಭಕ್ತಿಗೆಯ್ದ ಜೀವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಮಂ ಭಕ್ತಿಗೆ ವಿಷಯಮಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪಮಂ ತಿಳಿಪಿ ಭಕ್ತಿಯೋಗಮಂ ಬಳೆಯಿಪುದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನಮಲ್ತು ; ಭಕ್ತಿಯೋಗಮುಂ ಆಳ್ದನಪ್ಪ ನಿನ್ನಡಿಯೊಳ್ ಆಳೆನಿಸಿದ ಆಮೆಸಗುವ ಪ್ರೀತಿ, ಲೋಕದೊಳ್ ಆಳ್ದಂಗೆ ಆಳ್ಗಳೊಳ್ಪುಟ್ಟುವ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಕಾರ್ಯಕರಮಲ್ಲದೆ ಆಳೆನಿಸಿದವರ್ಗೆ ಆಳ್ದನೊಳುಂಟಾವ ಪ್ರೀತಿಮಾತ್ರಮೇ ಕಾರ್ಯಕರಮಲ್ತೆಂಬುದಱಿಂ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮೋಕ್ಷಸಾಧನಮಲ್ತು. ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯೊಂದೇ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನಮಪ್ಪುದಱಿಂ ನಿನ್ನ ದಯಾಮೃತದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಬಳೆದ ಪರಾಂಕುಶ ಪರಕಾಲಯತಿವರಾದಿಗಳ್ ಪಿಡಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಚಾರ್ಯಪರ್ಯನ್ತಮಾದ ಪಿರಿಯರಂ ಕುಱಿತೆನ್ನೊಳ್ ದಯೆಗೆಯ್ವುದು ದಯೆಗೆಯ್ವುದು ಅನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

‖ ಇರ್ಪತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ‖

ಸಾತ್ವಿಕಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳೇ |
ತತ್ವಂ ನಿಶ್ಚಿತಮಕ್ಕುಮೆಂದಾದರದಿಂ ‖
ಸಾತ್ವನಿಧಿಯಡಿಗೆ ವೈಷ್ಣವ |
ತತ್ವೋದ್ಧರಣಪ್ರವೀಣನೊಳ್ಪಿಂದೊರೆದಂ ‖ ೩೮ ‖

ಸತ್ವಪ್ರವರ್ತಕಾ ! ವೇದಾನ್ತಾರ್ಥಮಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವೆಡೆಯೊಳ್ ಇತಿಹಾಸಪುರಾಣಗಳಿಂದಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸವೇಳ್ಪುದು. ಅವಱೊಳ್ ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣಂ ಭಾರತಂ ಮೊದಲಾದ ಇತಿಹಾಸಂಗಳ್ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನೆ ಪೇಳ್ದುದಱಿಂ ಸಾತ್ವಿಕಂಗಳಾಗಿ ಸರ್ವಾಂಶದೊಳಂ ಪ್ರಮಾಣಂಗಳಾಗಿರ್ಪುವು. ಪುರಾಣಂಗಳನಿತುಂ ಚತುರ್ಮುಖಂ ಪವಣ್ಗೆಯ್ದುದಱಿಂದಾಚತುರ್ಮುಖಂಗೆ ಆವ ದಿವಸದೊಳಾವ ಗುಣಂ ಪೆರ್ಚಿರ್ಪುದು, ಆದಿನದೊಳ್ ಪೇಳ್ದ ಪುರಾಣಂ ಆ ಗುಣಮಾಗಿರ್ಪುದು. ಅದೆಂತೆನೆ :—ನಾಲ್ಮೊಗನ ದಿನಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪಮೆಂದು

ಪೆಸರ್. ನಾಲ್ಮೊಗನುಂ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳ್ ಸಿಲ್ಕಿದವನಾದಕಾರಣಂ ಆತಂಗಂ ಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣಂಗಳೊಳವು. ಆವ ಕಲ್ಪಂಗಳೊಳ್ ಸತ್ವಗುಣಂ ಪ್ರಬಲಗುಣವಾಗಿರ್ಕುಂ, ಆದಿವಸಂಗಳೊಳ್ ಪೇಳ್ದ ಪುರಾಣಂಗಳ್ ಸಾತ್ವಿಕಂಗಳೆನಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೊಗಳ್ದು ಮೋಕ್ಷಸಾಧನವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಮತ್ತಂ ಆವ ದಿವಸಂಗಳೊಳ್ ರಜೋಗುಣಂ ಪ್ರಬಲವಾಗಿರ್ಕುಂ ಆದಿವಸದೊಳ್ ಪೇಳ್ದ ಪುರಾಣಂಗಳ್ ರಾಜಸಂಗಳೆನಿಸಿ ನಾಲ್ಮೊಗನ ಪೆರ್ಮೆಯಂ ಪೇಳ್ದು ಸ್ವರ್ಗೈಶ್ವರ್ಯಾದಿ ಮಧ್ಯಮಫಲಸಾಧನವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಮತ್ತಂ ಆವ ದಿವಸಂಗಳೊಳ್ ತಮೋಗುಣಂ ಪ್ರಬಲವಾಗಿರ್ಕುಂ ಆದಿವಸಂಗಳೊಳ್ ಪೇಳ್ದ ಪುರಾಣಂಗಳ್ ತಾಮಸಂಗಳೆನಿಸಿ ರುದ್ರನ ಪೆರ್ಚುಗೆಯಂ ನುಡಿದು ಅಧೋಗತಿಸಾಧನವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದುವಱಿಂ ನಾಲ್ಮೊಗಂ ಸತ್ವೋದ್ರಿಕ್ತದಿವಸಂಗಳೊಳ್ ಪೇಳ್ದ ಸಾತ್ವಿಕಪುರಾಣಂಗಳ್ ಮುಖ್ಯಪ್ರಮಾಣವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಮಿಕ್ಕ ರಾಜಸತಾಮಸಪುರಾಣಂಗಳೊಳ್ ಸಾತ್ವಿಕಪುರಾಣಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧಮಲ್ಲದಂಶಮೆಲ್ಲಮುಂ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿರ್ಕುಂ. ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರ್ಪಂಶಂ ಸ್ವಾರ್ಥಮೊಳಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಾಪರವಾಗಿರ್ಕುಂ. ಈಮರ್ಯಾದೆಯನಱಿಯದೆ ರಾಜಸ ತಾಮಸ ಪುರಾಣಂಗಳೊಳ್ ಪೇಳ್ದುದೆಲ್ಲಮುಂ ಪ್ರಮಾಣಮೆಂದು ನಂಬಿ ನಡೆವರ್ಗೆ ಮಧ್ಯಮಗತಿಯುಮಧೋಗತಿಯುಮಪ್ಪುದೆಂದು ಮತ್ಸ್ಯಪುರಾಣದೊಳ್ ಪೇಳ್ದುದು; ಶ್ರೀಭಗವದ್ಗೀತೆಯೊಳ್ ನೀನುಂ ಪೇಳ್ದೆ. ಇದಱ ನೆಲೆಯಂ ವಿಚಾರಿಸೆ ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥಮಾದ ಮೋಕ್ಷಮೆಂಬುದು ಅರ್ಥಪಂಚಕತತ್ವಜ್ಞಾನಮಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡದು; ಆ ತತ್ವಜ್ಞಾನಂ ಸಾತ್ವಿಕಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರವೇಶಮಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡದು; ಆಸತ್ವಗುಣಂ ನಿನ್ನ ಜಾಯಮಾನಕಟಾಕ್ಷಮಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡದು. ಅದಱಿಂ ನಿನ್ನ ಜಾಯಮಾನಕಟಾಕ್ಷಮಂ ಪಡೆದು ಸಾತ್ವಿಕರಾಗಿ ಸಾತ್ವಿಕಪುರಾಣಾನುಗುಣವಾಗಿ ವೇದಾನ್ತಾರ್ಥನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ವ ಮಹಾತ್ಮರಂ ನೆರೆ ನಂಬುವ ಸತ್ವಗುಣಮೆನಗೆ ಪಾಲಿಪ್ಪುದು ಪಾಲಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

‖ ಇರ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ‖

ಯೋಗಂ ಸಾಂಖ್ಯಂ ಪಾಶುಪ |
ತಾಗಮಮಿನಿತರ್ಕೆ ಪಾಂಚರಾತ್ರಂ ಪಿರಿದೆಂ ‖
ದಾಗೋವಿಂದನೊಳುಸಿರ್ದಂ* |
ರಾಗದೆ ದುರ್ಮತವಿಮರ್ದನದ್ಭುತಚರಿತಂ ‖ ೨೯ ‖

ಸರ್ವತಂತ್ರಸ್ವತಂತ್ರಾ! ತಂತ್ರಂಗಳೆಂಬುವು—ಸಾಂಖ್ಯಮುಂ, ಯೋಗಮುಂ, ಪಾಶುಪತಮುಂ, ಶ್ರೀ ಪಾಂಚರಾತ್ರಮೆಂಬಿವು. ಇವರ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಂಗಳೆಂದುಂ, ಆಗಮಂಗಳೆಂದುಂ, ಪೆಸರಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇವಱೊಳ್ ಸಾಂಖ್ಯತಂತ್ರಮೆಂಬುದು ಈ ಪಂಚವಿಂಶತಿತತ್ವಂಗಳ ಸ್ವರೂಪಮಂ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಕಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿರ್ಪುದಱಿಂ, ತತ್ವನಿರೂಪಣಂಗೆಯ್ವಂಶದೊಳ್ ಪ್ರಮಾಣಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಈತತ್ವನಿರೂಪಣದೊಳೆಲ್ಲರುಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸವೇೞ್ಪುದೆಂದು ಈಪಂಚವಿಂಶತಿತತ್ವಂಗಳಂ ಕೊಂಡಾಡುವ ಕೊಂಡಾಟಂ ಮಿತಿಮೀಱಿ ಈತತ್ವಂಗಳಿಂದಮೇ ಜಗಂ ಪುಟ್ಟುವುದು, ಬೇಱೆ ಇರ್ಪತ್ತಾಱನೆಯ ತತ್ವಮಾದ ಈಶ್ವರನಂ ಕಂಡವರಾರ್? ಎಂದಿವು ಮುಂತಾಗಿ ವೇದವಿರುದ್ಧಂಗಳಾಗಿ ಕೆಲವು ವಚನಂಗಳಿರ್ಪುವು. ಆಯಂಶಂ ಸ್ತುತಿರೂಪಮಲ್ಲದೆ ಪ್ರಮಾಣಮಲ್ತು. ಯೋಗತಂತ್ರಮೆಂಬುದು—ಯಮನಿಯಮಾದಿಯೋಗಂಗಳಂ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಕಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿರ್ಪುದಱಿಂ ಯೋಗನಿರೂಪಣಂಗೆಯ್ವಅಂಶದೊಳ್ ಪ್ರಮಾಣಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಈಯೋಗನಿರೂಪಣದೊಳೆಲ್ಲರುಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸಲ್ಕಾಗಿ ಜಗದೀಶ್ವರಂಗಂ ಈಯೋಗಪ್ರಭಾವದಿಂದಮೇ ಜಗದೀಶ್ವರತ್ವಮುಂಟಾಯಿತೆಂಬಿವು ಮುಂತಾಗಿ ವೇದವಿರುದ್ಧಂಗಳಾಗಿ ಕೆಲವು ವಚನಂಗಳಿರ್ಕುಂ. ಆಯಂಶದೊಳ್ ಸ್ತುತಿರೂಪಮಲ್ಲದೆ ಪ್ರಮಾಣಮಲ್ತು. ಪಾಶುಪತಮೆಂಬುದು—ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಂಗಳೆಂಬ ತ್ರಿವರ್ಗಫಲಸಾಧನಮಾದ ದೇವತಾಂತರೋಪಾಸನ ಪ್ರಕಾರಮಂ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಕಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿರ್ಪುದಱಿಂದಾದೇವತೋಪಾಸನಾನಿರೂಪಣಂಗೆಯ್ವಂಶದೊಳ್ ಪ್ರಮಾಣಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಈದೇವತಾಂತರೋಪಾಸನಂಗಳೊಳೆಲ್ಲರುಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸಲ್ಕಾಗಿ ಈದೇವತಾಂತರಂಗಳೇ ಪರತತ್ವಮೆಂದಿವು

ಮುಂತಾಗಿ ವೇದವಿರುದ್ಧಂಗಳಾಗಿ ಕೆಲವು ವಚನಂಗಳಿರ್ಕುಂ. ಅಯಂತ ದೊಳ್ ಸ್ತುತಿಮಾತ್ರಮೆಯಲ್ಲದೆ ಪ್ರಮಾಣಮಲ್ತು. ಶ್ರೀಪಾಂಚರಾತ್ರ ಮೆಂಬುದು ವೇದಾನ್ತತಾತ್ಪರ್ಯವಿಷಯಮಾದ ಭಗವದುಪಾಸನಾನಿರೂಪಣಾ ರ್ಥಮಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿರ್ಪುದಱಿಂ ಸರ್ವಾಂಶದೊಳಂ ವೇದಾನ್ತಾನುಗುಣಮಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಈಯರ್ಥಂ ಮಹಾಭಾರತದ ಶಾನ್ತಿಪರ್ವದೊಳ್ ಸುವ್ಯಕ್ತಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಅದೆಂತೆನೆ:—ಮೋಕ್ಷಧರ್ಮದೊಳ್ ನಿಷ್ಠಾ ನಿರ್ಣ ಯಾಧ್ಯಾಯದೊಳ್ ವೇದಂಗಳುಂ, ಶ್ರೀಪಾಂಚರಾತ್ರಮುಂ, ಸಾಂಖ್ಯಮುಂ, ಯೋಗಮುಂ, ಪಾಶುಪತಮೆಂಬೀ ಪಂಚಸಿದ್ಧಾಂತಂಗಳುಂ ಪರಸ್ಪರವಿರು ದ್ಧಮಾದ ತತ್ವದ ನೆಲೆಗಳಂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುವೋ? ಎಲ್ಲಮುಂ ಒನ್ದೇ ತತ್ವದ ನೆಲೆಯಂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುವೋ,? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಪೂರ್ವಕಮಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಪಲವುಂ ದಾಱಿಗಳೊಂದೇ ಪಟ್ಟಣಮಂ ಸೇಱಿಪೊಂದೇ ನೆಲೆಯಂ ಪಡೆವಂತೆ ವೇದಮುಂ ಶ್ರೀಪಾಂಚರಾತ್ರಮುಂ ಮಿಕ್ಕಿನ ಮೂಱುಂ ತಂತ್ರಂಗಳುಂ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿಯೊಂದೇ ನೆಲೆಯಂ ಪಡೆವುವೆಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಗಿರ್ಪುದು. ಇನ್ತು ತಂತ್ರಂಗಳನಿತುಂ ನಿನ್ನಂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತೆ ನಿನಗೆ ಪರತಂತ್ರಮಾಗಿರ್ಪುದಱಿಂ, ನೀಂ ಸರ್ವತಂತ್ರಸ್ವತಂತ್ರನೆನಿಸುವೈ. ಇಂತಿರ್ಪ ನೀನೆ ಎನಗೆ ನಿನ್ನ ನೆಲೆಯಂ ತಿಳುಪುವುದು ತಿಳುಪುವುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

‖ ಇರ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ. ‖

ಅರಯೆ ವಿಷಯಾವಳಿಯೊಳ್ |
ವೈರಾಗ್ಯಂ ಸುಲಭಮೊಳ್ಪನಱಿವರ್ಗೆಂದಾ ‖
ಸೂರವಡೆಸೂಱೆಗಾಱಂ |
ಸೌರಸಭವಸನ್ನುತಂಗೆ ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ ‖ ೪೦ ‖

ಅನನ್ಯಜನಸುಲಭಾ! ಜಗದೊಳ್ ಮನುಜರೊಳ್ ಶಬ್ದಾದಿವಿಷ ಯಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನನೆ ನೆರೆನಮ್ಬಿದವರ್ಗೆ ನೀಂ ಸುಲಭನೆಂದು ತಿಳಿದ ಮ ಹಾತ್ಮರ್ ನಿನ್ನಡಿಗಳಂ ಸಾರ್ದು ತಮ್ಮ ಭಾರಮನಿೞುಪಿ ಸುಖದೊಳಿರ್ಪರ್ ಮತ್ತೆ ಕೆಲರ್ ಪಂಡಿತಂಮನ್ಯರ್ ಶರೀರಮುಳ್ಳನ್ನೆವರಂ ವಿಷಯಂಗಳಂ

ಬಿಡಕೊಡದುದಱಿಂ ನಿನ್ನ ಭಜನೆ ದುರ್ಘಟಮೆಂಬರ್. ಅವರ್ ಪೇೞ್ವ ಕುಯುಕ್ತಿಗಳ್ ಕೆಲವೊಳವು. ಅದೆಂತೆನೆ:—ವಿಷಯಂಗಳಂ ಪರಿತ್ಯಜಿಸುವುದೆಂಬುದು ಎರಡಱಿಂ. ವಿಷಯಂಗಳನಿತುಮಂ ನಾಶಂಗೆಯ್ವುದೊಂದು, ಅಲದೊಡೆ ವಿಷಯಂಗಳಿರ್ದೊಡಂ ಅವಂ ಸೋಂಕದಿರ್ಪುದುಮೊಂದು. ಇದಱೊಳ್ ನೀನುಂಟುಮಾಡಿದ ವಿಷಯಂಗಳನಿತುಮಂ ನಾಶಂಗೆಯ್ದೊಡೆ, ನಿನ್ನೊಡವೆಗಳಂ ಕಿಡಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಂ ಬರ್ಪುದು. ವಿಷಯಂಗಳ ಸೋಂಕಿಲ್ಲದಿರ್ಪೆವೆಂದೊಡೆ ಈಪ್ರಕೃತಿಮಣ್ಡಲಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗದಱಿಂದಮೆ ಶಕ್ಯಮಲ್ತು. ಊರೊಳಿರ್ಪ ವನಿತಾದಿವಿಷಯಮಂ ಮಾಣ್ದು ಬನದೊಳಿರ್ದೊಡಂ, ನೀರೊಳ್ ಮುೞುಂಗಿರ್ದೊಡಂ, ಆದಿಭರತನಂತೆಯುಂ ಸೌಭರಿಯನ್ತೆಯುಂ ಎರಳೆಯ ಕಱು, ಮೀನ್, ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಂಗಳ್ ಸಂಸಾರಸಂಬಂಧಮನುಂಟುಮಾಡದೆ ಬಿಡವು. ಅದಱಿಂ ವಿಷಯತ್ಯಾಗಮಶಕ್ಯಮೆಂಬರ್. ಇವರೊರ್ಮೆಯುಂ ವೇದಾನ್ತವಿತ್ತುಗಳಪ್ಪ ಪಿರಿಯರಡಿನೆೞಲೊಳಿರ್ದು ಪೊೞ್ತುಗಳೆದವರಲ್ತು. ಪಿರಿಯರುಪದೇಶದಿಂ ತಿಳಿಯೆ ವಿಷಯಪರಿತ್ಯಾಗಮತ್ಯಂತಸುಲಭಮಾಗಿರ್ಪುದು. ಅದೆಂತೆನೆ:—ಆಳೊರ್ವನರಸನನೋಲಿಸದೆ ಅವನ ಬಂಡಾರಕ್ಕೆ ಸಲುವ ನಾಡು ಬೀಡಗಳೊಳಿರ್ಪೊಡವೆಗಳಂ ತನಗೆಂದು ಗಳಿಸಿ ತನ್ನಿಚ್ಛೆ ಬಂದಂತೆ ಬೀಯಂಗೆಯ್ದು ಕಿಡಿಸಿದೊಡೆ, ಅಸೆಗನುಂ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಯುಮಕ್ಕುಂ. ಅನ್ತಲ್ಲದೆ ತಾನಾಳೆಂಬ ನೆನಪುಗೂಡಿ ಅವನ ಸೇವೆಗಂ ದೊಡವೆಗಳಂ ಸಂಪಾದಿಸಿದುದೆಲ್ಲಮನಂದಂದಿಂಗೊಪ್ಪಿಸಿ, ಅವನಾರೋಗಣೆಗೆಯ್ದುೞಿದ ಅಮೃತಾನ್ನಮನುಣ್ಡು, ಅವನುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ಕಳೆದಿತ್ತೊಡವೆಯುಡಿಗೆಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಸಿರಿವಡೆದು ಮೆಱೆದೊಡಂ ನಿಸ್ಪೃಹನುಂ ವಿಶ್ವಾಸಿಯುಮೆನಿಕ್ಕುಂ. ಅಂತು ನಿನ್ನೊಱಗಮೆನಿಸಿದ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪಮಂ ತಿಳಿಯದೆ ತಾಂ ಸ್ವತಂತ್ರನೆಂಬ ಜ್ಞಾನದಿಂ ತನ್ನ ಭೋಗಾರ್ಥಮಾಗಿ ವಿಷಯಂಗಳನನುಭವಿಸುವಂಗೆ ವಿಷಯತ್ಯಾಗಮುಂ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಕೂಡದು. ಅಂತಲ್ಲದೆ ತಾಂ ನಿನಗೆ ಆಳೆನಿಪ ನೆನಪುಂಟಾಗಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮಂಗಳೆನಿಪ ನಿನ್ನೊಱಗಂಗಳೊಳ್ ಶಕ್ತಿವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಡೆದು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೆಂಬ ನಿರೂಪಸಹಮಾಗಿ ನೀಂ ಕರುಣಿಸಿದ ವಿಷಯಂಗಳನನುಭವಿಸಿದೊಡೆ ಅದುವುಂ ನಿನ್ನೊಱಗಂಗಳಲ್ಲದೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯಲ್ತು. ಇಂತು ನಡೆದ ವಸಿಷ್ಠವಿಶ್ವಾ

ಮಿತ್ರರ್ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದೊಳಿರ್ದುಂ ನಿತ್ಯಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯುಂ ನಿತ್ಯೋಪವಾಸಿಯುಮೆನಿಸಿದರ್. ಅದಱಿಂ ನೀನವರ್ಗೆ ಸುಲಭನೆನಿಪುದು. ವಿಷಯವಿರಕ್ತಿಯನಿತ್ತು, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನೆನಗೀವುದು ಎನಗೀವುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

॥ ಇರ್ಪತ್ತುಮೂಱನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ॥

ಸಲ್ಲದು ಕೇವಲಕರ್ಮಂ ।
ಬಲ್ಲರ ಮತದಿಂದೆ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆಂದಾ ॥
ಬಲ್ಲರ ಬಲ್ಲಹನೊಲವಿಂ ।
ಮೆಲ್ಲಡಿಯೊಳ್ ಮಣಿದು ಹರಿಗೆ ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ ॥೪೧॥

ಸಕಲ ಕರ್ಮಫಲಪ್ರದಾ! ಕರ್ಮಮೆಂಬುದು ಮಾನಸರೆಸಗುವೆಸಕಂ. ಅದು ಸತ್ಕರ್ಮಮೆಂದುಂ ದುಷ್ಕರ್ಮಮೆಂದುಂ ಎರಳ್ತೆಱಂ. ಸತ್ಕರ್ಮಮೆಂಬುದು ನಿನ್ನ ನಿರೂಪವಾದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳ್ ಪೊಗಳ್ತೆವೆತ್ತ ನಡತೆ. ದುಷ್ಕರ್ಮಮೆಂಬುದು ಅದಱೊಳಲ್ಲಗಳೆದ ನಡತೆ. ಸತ್ಕರ್ಮದಿಂ ಪುಣ್ಯಮುಂ ದುಷ್ಕರ್ಮದಿಂ ಪಾಪಮುಮಕ್ಕುಂ. ಪುಣ್ಯಮೆಂಬುದು ನಿನ್ನೊಲ್ಮೆ; ಪಾಪಮೆಂಬುದು ನಿನ್ನ ಮುನಿಸು. ಪುಣ್ಯದಿಂ ಸುಖಮುಂ ಪಾಪದಿಂ ದುಃಖಮುಮಕ್ಕುಂ. ಆಸತ್ಕರ್ಮಮುಂ ನಿತ್ಯಮೆಂದುಂ ಕಾಮ್ಯಮೆಂದುಂ ಎರಳ್ತೆಱಂ. ನಿತ್ಯಮೆಂಬುದು ಈ ವರ್ಣದವರ್ ಈ ಆಶ್ರಮದವರ್ ಇದಂ ನಡೆವುದು, ಇದಂ ಬಿಡುವುದು, ಎಂದು ನೀಂ ಸ್ವರುಚಿಯಿಂದಾಣತಿಗೆಯ್ದೆಸಕಂ. ಇದಂ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ್ ನೀಂ ಸರ್ವಜ್ಞನುಂ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯುಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂದುಂ ನಿನ್ನನೆ ನೆರೆನಂಬಿ, ನಿನ್ನ ಗುಣಂಗಳ್ಗೆ ಮಾಱುವೋಗಿ, ನಿನ್ನಾಣತಿವಿಡಿದು, ನಿನ್ನೂಳಿಗಂಗೆಯ್ವುದೇ ಸ್ವಯಂ ಫಲಮೆಂದು, ಎಸಗಿ ಮೋಕ್ಷಮಂ ಪಡೆವರ್. ಕಾಮ್ಯಮೆಂಬುದು ನಿನ್ನ ಮನಂ ಬಾರದಿರ್ದೊಡಂ ಅವರವರಾಸೆವಡುವ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂ ಈ ಫಲಮನೆಳಸಿದವನೀಕರ್ಮಮನೆಸಗುವುದೆಂದು ಉದಾಸೀನಬುದ್ಧಿಯಿಂ ನೀಂ ಕಟ್ಟುಮಾಡಿದುದು. ಫಲದಾಸೆಯಿಂದೀಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಂಗಳಂ ಸಾಂಗವಾಗಿಯಾಚರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಇಹದೊಳ್ ಪೃಥ್ವೀಪತಿತ್ವಪರ್ಯಂತಮಾದೈಶ್ವರ್ಯಮುಂ ಪರದೊಳ್ ಸತ್ಯಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯಪರ್ಯಂತಮಾ

ದೈಶ್ವರ್ಯಮುಮೆಂಬುದು. ದುಷ್ಕರ್ಮಮೆಂಬುದು ನೀಂ ನಿರವಿಸಿದುದಂ ಬಿಡುವುದುಂ, ನೀನಲ್ಲಗಳೆದುದಂ ನಡೆವುದುಮೆಂಬೆರಡು ತೆಱಂ. ಇದಱಿಂದಿಹದೊಳ್ ಚಿತ್ರವಧಾನ್ತಮಾದ ದುಃಖಮುಂ ಪರದೊಳ್ ಮಹಾನರಕಪಾತಾನ್ತಮಾದ ಯಾತನೆಯುಮಕ್ಕುಮೆಂದು ವೇದಾನ್ತವಿತ್ತುಗಳಾದ ಪಿರಿಯರಿಂ ಕೇಳ್ದು ತಿಳಿನೆಂ. ಇವಱ ನೆಲೆಯಂ ವಿಚಾರಿಸೆ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಮುಂ ದುಷ್ಕರ್ಮಮುಂ ನಿನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದಿರ್ಪುದಱಿಂ ನಿನ್ನಡಿಯಂ ಸೇರಲೀಸವೆ ಸಂಸಾರಮೆಂಬ ಸೆಱೆಮನೆಯೊಳ್ ಕೆಡಪಿ ಕಾಲ್ದೊಡಕಾಗಿರ್ಪುದಱಿಂ ಪೊನ್ನ ಕಾರ್ಬೊನ್ನ ಸಂಕಲೆಗಳಂತಿರ್ಪುವು. ಅದಱಿಂದೀಯೆರಡುಂ ತೆಱದ ಬನ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿಲ್ಕದೆ ನಿನ್ನನೆ ನೆರೆನಂಬಿ ನೀನೊಲ್ದು ನಿರವಿಸಿದೂೞಿಗಮಂ ಸನ್ತಸದೊಳೆಸಗಿ ನಿನ್ನ ಮನ್ನಣೆಯಂ ಪಡೆವ ಸೈಪನೆನಗೆ ಪಾಲಿಪುದು ಪಾಲಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

(*)

॥ ಇರ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ॥

ಔದಾಸೀನ್ಯದೊಳತರಸು |
ನಾದರಪಿಂ ಮುಕ್ತಿಪದಮನೀವೈ ನೀನೆಂ ॥
ದಾದೇವದೇವನಂಘ್ರಿಗೆ |
ಯಾದವನಾರಾಯಣಾಂಕನೊಲವಿಂದೊರೆದಂ ॥ ೪೦ ॥

ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಪ್ರದಾ ! ಜೀವಾತ್ಮರ್ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳ್ ಪುದುಗಿರ್ಪುದಱಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪಮಂ ಮಱೆತು ತಾಂ ಸ್ವತನ್ತ್ರರೆಂದೆಣಿಸಿ, ದೇಹಮೇ ತಾಮೆಂದು ಭ್ರಮಿಸುವರ್. ಈಯಜ್ಞಾನಮವಿದ್ಯೆಯೆನಿಪ್ಪುದು. ತಾಂ ಸ್ವತನ್ತ್ರರೆಂಬುದಱಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಹಿತಂಗೆಯ್ವೆವೆಂದು ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯಮನಱಿಯದೆ ತಮಿಚ್ಛೆ ಬಂದಂತೆ ನಡೆವರ್ ; ಅದು ಕರ್ಮಮೆನಿಪ್ಪುದು. ಆ ಕರ್ಮಮುಂ ಯಜ್ಞದಾನತಪಸ್ಸುಮೊದಲಾದ ಸತ್ಕರ್ಮಮೆಂದುಂ, ಅಕೃತ್ಯಕರಣ ಕೃತ್ಯಾಕರಣ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಕರ್ಮಮೆಂದುಂ ಎರಡುಂ ರಾಸಿಯಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇಂತು ಪಲವುಂ ತೆಱನಾದ ಕರ್ಮಂಗಳೊಳಾವವಂ ಪಲಕರ್ಮಮನಾಚರಿಸುತಿರ್ಪನಾತಂಗೆ ಕರ್ಮದೊಳಭ್ಯಾಸಮುಪ್ಪುದಱಿಂ, ತಾಂ ನಡೆಯುವೆಬ್ಬುದೆಂಬುದರ್ಕೆ ನೆನಪಿಲ್ಲದೆ ಮಱೆಸಿರ್ದಾಗಳುಂ ತಾನಱಿಯದಂತೆ ಮುಂ

ನಡೆದ ಕರ್ಮದೊಳ್ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಪುಟ್ಟುಗುಂ ; ಇದು ವಾಸನೆಯೆನಿಪುದು. ಮತ್ತಂ, ತಾಂ ನಡೆದ ಕರ್ಮದೊಳ್ ಮತ್ತಂ ಮಗುೞ್ದುಂ ಅಂಗೆಯ್ವೆನೆಂಬ ಪ್ರೀತಿ ಪುಟ್ಟುಗುಂ ; ಇದು ರುಚಿಯೆನಿಪುದು. ಇಂತು ರುಚಿಗೂಡಿ ನಡೆದವರ್ ಆಕರ್ಮದ ಫಲಮಂ ಭುಜಿಸಲ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನೀನಿತ್ತ ದೇವಮನುಷ್ಯಾದಿಶರೀರದೊಳ್ ಪುಗುವರ್ ; ಇದು ಪ್ರಕೃತಿಸಂಬನ್ಧಮೆನಿಪುದು. ಇಂತು ಶರೀರಾತ್ಮಭ್ರಮಂ ಮೊದಲಾದ ಅವಿದ್ಯೆಯುಂ, ಅಭ್ರಮದಿಂ ನಡೆವ ನಡತೆಯೆನಿಪ ಕರ್ಮಮುಂ, ಆನಡತೆಯೊಡಂಬಟ್ಟು ತಾನೞಿಯದಾಗಳುಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ವಾಸನೆಯುಂ, ಆನಡತೆಯೊಳ್ ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ರುಚಿಯುಂ, ಆರುಚಿವೆರಸು ನಡೆದ ಕರ್ಮಫಲವಾದ ಶರೀರಸಂಬಂಧಮುಂ ಜನ್ಮಜನ್ಮದೊಳ್ ಮರಳ್ದು ಮರಳ್ದು ಬರ್ಪುದಱಿಂದಿದೇ ಸಂಸಾರಚಕ್ರಮೆನಿಪುದು. ಈಸಂಸಾರಚಕ್ರದೊಳ್ ಬನಣಿಗೊಂಬ ಜೀವಾತ್ಮರ್ ತಂತಮ್ಮ ನಡತೆಗಳಿಂ ಸ್ವರೂಪಮೞಿಯದಂತೆ ನೀನವರೊಳ್ ದಯೆಗೆಯ್ದು, ಸುಖದುಃಖಾನುಭವದಿಂದವರ ಕರ್ಮಂಗಳಂ ಕಳೆಯುತ್ತೆ ಒರ್ಮೆ ನಿನ್ನಂ ಪೂಜಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಪಡೆಯಲ್ಕನುಗುಣವಾದ ಮನುಷ್ಯಶರೀರಮನುಂಟುಮಾಳ್ಪುದಱಿಂ ನೀಂ ಸಂಸಾರಿಗಳೊಳ್ ದಯೆಯುಳ್ಳವನೆಂಬುದು. ಇನ್ತಿರ್ಪ ಸಂಸಾರಿಗಳೊಳ್ ಕೆಲಂಬರ್ಗೆ ವೈರಾಗ್ಯಮುಂ ಪುಟ್ಟೆ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳೆನಿಸೆ ಅವರ್ಗೆ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಮನನುಗೊಳಿಪುದಱಿಂ ನೀಂ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳೊಳ್ ದಯೆಯುಳ್ಳವನೆನಿಪುದು. ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರ್ಗಂ, ಮೋಕ್ಷಮಂ ಪಡೆದವರ್ಗಂ, ನಿರವಧಿಕಾನನ್ದಮನೆಡವಿಡದೆ ಬಳೆಯಿಸುವುದಱಿಂ, ಮುಕ್ತರೊಳಂ ದಯಾಳುವೆಮ್ಬುದು. ಇಂತು ಸರ್ವಸಮನೆನಿಪ ನೀಂ ನಿನ್ನ ದಯಾಮೃತಾಂಬುಧಿತರಂಗದಿಂದೆನ್ನ ಅೞಿಗೆಯ್ತಂಗಳೆಂಬ ಕರುಮ್ಮಮಂ ಕಳೆದು ನಿನ್ನಾಳ್ತನಮೆಂಬ ಪೊಗರಂ ಪೊಣ್ಮಿಪುದು ಪೊಣ್ಮಿಪದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

॥ ಇರ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ. ॥

ಫಲಮಪ್ಪುದು ನಿನ್ನಿಂದಮೆ ।
ಪಲತೆಱದೊಳ್ ಪೆಱತಿನಲ್ತು ದಿಟಮೆಂದೊರೆದಂ ॥
ನಲವಿಂ ಸತ್ಯಪರಾಕ್ರಮ ।
ನಲಸದೆ ಕಲ್ಯಾಣತೀರ್ಥನಿಲಯನ ಪದದೊಳ್ ॥ ೨೫ ॥

ಪ್ರಸನ್ನಜನಪರಿಪಾಲಕಾ ! ಪಾಲನಮೆನೆ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಂಗಳಂ ಪ್ರೊತ್ತಿಸಗುವುದು. ಯೋಗಮೆನೆ—ಮುಂ ಪಡೆಯದ ಶ್ರೇಯಮನೊಡಗೂರ್ಚುವುದು. ಕ್ಷೇಮಮೆನೆ—ಮುನ್ನಮೆ ಇರ್ದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಗಳಂ ಕಾಪಿಡುವುದು. ಈಯೆರಡರ್ಕಂ ನೀನೇ ಸ್ವತಂತ್ರಕರ್ತೃ ; ಮಿಕ್ಕಿನ ಕಾರಣಂಗಳೆಲ್ಲಮುಂ ನಿನ್ನಧೀನಮೆನಿಸಿದುಪಕರಣಂಗಳ್. ಈನೆಲೆಯನಱಿಯದೆ ಕೆಲಂಬರ್ ಶಾಸ್ತ್ರತಾತ್ಪರ್ಯದೊಳ್ ಭ್ರಮಿಸುವರ್. ಅವರೊಳ್ ಕೇವಲಕರ್ಮಠರ್ ಕರ್ಮದಿಂದಮೇ ಫಲಮೆಂದುಂ, ದೇವತಾನ್ತರಪರಾರಾಧ್ಯರ್ ದೇವತಾನ್ತರದಿಂದಮೇ ಎನ್ದುಂ, ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿದರ್ ಗ್ರಹಾನುಕೂಲ್ಯಮೊನ್ದಿದ ಕಾಲದಿಂದಮೇ ಎನ್ದುಂ, ಲೌಕಿಕರ್ ಪುರುಷಯತ್ನದಿಂದಮೇ ಎನ್ದುಂ, ನಾಸ್ತಿಕರ್ ಕಾರಣಮೊಂದುಮಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನಿಂದಂ ತಾನೇ ಎನ್ದುಂ ಪೇೞ್ವರ್. ಈಪಕ್ಷಂಗಳನಿತುಂ ಯುಕ್ತಿವಿರುದ್ಧಂಗಳ್. ಅದೆನ್ತೆನೆ :—ಕರ್ಮಮೆಂಬುದು ತಾಂ ನಡೆವ ನಡತೆ. ಅದು ಅಚೇತನಮಾಗಿರ್ಪುದಱಿಂ ಪುರುಷಂ ಬಯಸಿದ ಫಲಮಂ ತಿಳಿದೆಸಗಲಱಿಯದು. ದೇವತಾನ್ತರಮುಂ ಚೇತನಮಾದೊಡಂ ತನ್ನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಕ್ಕಂ ನಿನ್ನಂ ಬಯಸುವುದಱಿಂ, ಸ್ವಾತನ್ತ್ರ್ಯದಿಂ ಫಲಮುಲ್ತು. ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನಮೇ ಫಲಸಾಧಕಮಾದೊಡೆ ಕಾರಣಮೊಂದುಮಿಲ್ಲದಿರ್ದೊಡಂ ಅವಗಮನಿಬರ್ಗಂ ಅನಿತುಂ ಫಲಮಾಗವೇಳ್ಪುದು. ಅದಱಿಂದಮೊಂದುಂ ಫಲಪ್ರದಂಗಳಲ್ತು. ಮತ್ತಂ ಜಗದೊಳಾಳ್ಗಳಂ ಪೊರೆವರಸಂಗೆ ಆಳ್ಗಳೆಸಗುವ ಊೞಿಗದಂತೆ ಕರ್ಮಂ ; ಆಳೆಸಗಿದೂೞಿಗಮನರಸಂಗಂ ಅರಸನಿತ್ತ ಜೀವನಮನಾಳ್ಗಮೊಪ್ಪಿಸುವ ಸೇರುವೆಗಾಱನಂತೆ ದೇವತಾನ್ತರಂಗಳ್ ; ಜೀವಿತಮನೀವುದರ್ಕೆ ಮಿತಿಗೆಯ್ದ ಪಗಲಂತೆ ಕಾಲಂ ; ಅರಸನೂೞಿಗದೊಳ್ ಕೈಕಾಲ್ಗಳನಾಡಿಸುವನ್ತೆ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನಂ ; ಆಳ್ದನೊಲವನಱಿಯದ ಮರುಳೂೞಿಗದವನಂತೆ ತನ್ನಿಂದೆ ತಾನೆ ಫಲಮೆಂಬುದು. ಇನ್ತಿರೆ, ತಾಂ ಗೆಯ್ವೂೞಿಗದಿಂದಮೇ ಬರ್ದುಂಕುವೆನೆಂದುಂ, ಸೇರುವೆಗಾಱನಿಂದಮೇ ಬಾೞ್ವೆನೆಂದುಂ, ಮಿತಿಗೆಯ್ದ ದಿನಂ ಬಂದೊಡೆ ಸಂಬಳಂ ಬರ್ಕುಮೆಂದುಂ, ವಿಷಯಂಗಳಂ ಸೋಂಕಿ ತನ್ನಬಿಮರ ಸೊಮ್ಮಿಂದಮೇ ತಾಂ ಪೆರ್ಚುವೆನೆಂದುಂ, ಅಕಸ್ಮಿಕಮಾಗಿ ಪೆಂಪುವಡೆದಿರ್ಪೆನೆಂದುಂ ಎಣಿಸುವರ್ ಆಳ್ದನೂೞಿಗದೊಳ್ ನೆಲೆನಿಂದು ಕಡೆವಾಯಲಱಿ

ಯರ್. ಅದಱಿಂದೆ ಈಭ್ರಾಂತಿಗಳನುೞಿದು ನಿನ್ನಿಂದಮೇ ಬರ್ದುಂಕು ವೆನೆಂದು ನಿನ್ನಂ ನೆರೆನಂಬಿದವರ್ ಎನ್ತಪ್ಪರಾದೊಡಂ ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇ ಮಂಗಳಂ ಪೊತ್ತ ಸಗುವೆನೆಂದು ನೀಂ ಮುನ್ನಮರ್ಜುನಂಗೆ ಪೇೞ್ದುದಂ ಮಱ ಯದೆ, ಈಗಳೆನ್ನಂ ಪಾಲಿಪುದು ಪಾಲಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲ ವಲ್ಲಭಾ!

॥ ಇರ್ಪತ್ತಾಱನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ॥

ಸರ್ವರನೋವುವನುಂ ನೀ |
ನೊರ್ವನೆ ಪೆಱರಾರುಮಾರ್ಪರಲ್ತೆಂದೊರೆದಂ ||
ನೀರ್ವೊಮಸಿಱನ ಪಾವಕೆ |
ಪೆರ್ವುಗೆಮಱನೇಂಟಕಾಱನಾದರವದಿಂದಂ || ೪೪ ||

ಸರ್ವರಕ್ಷಕಾ! ನೀನೊರ್ವನೇ ಅಸಿಬರಂ ಸಲಪುವಂ. ನೀನಲ್ಲದೆ ಉೞಿದ ದೇವತಾನ್ತರಂಗಳುಂ ತಂದೆ ಮೊದಲಾದ ಬನ್ಧುಗಳುಂ ಧನಧಾನ್ಯಾ ದಿವಿಭವಂಗಳುಂ ರಕ್ಷಕರಲ್ತು. ಅದೆನ್ತೆನೆ:—ನಾಲ್ಮೊಗಂ ರಕ್ಷಕನಲ್ತೆಂ ಬುದು ತನ್ನ ತಲೆಯಂ ನೀಗಾಡಿದುದಲ್ಲದೆಯುಂ ವೇದಾಪಹರಣದೊಳ್ ಮುಂ ಗಾಣದೆ ಮೋಸಪ್ಪೋದುದುಂ ತಿಳಿದುದು. ರುದ್ರನುಂ ರಕ್ಷಕನಲ್ತೆಂಬುದು ವೃಕಾಸುರವರಪ್ರದಾನದೊಳ್ ಬವಣಿಗೊಂಡು ಬಸ್ನಂಬಟ್ಟುದಲ್ಲದೆಯುಂ ಕೈದುವಿಡಿದು ಕಾದಿರ್ದುಂ ತನ್ನಿದಿರೊಳ್ ತೋಳ್ಗಳ್ಪರಿದುೞಿಚುವ ಬಾಣಾಸು ರನಂ ಬಿಟ್ಟು ಪರಿದೋಡಿದುದಱೊಳ್ ತಿಳಿದುದು. ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳುಂ ರಕ್ಷಕರಲ್ತೆಂಬುದು ಹಿರಣ್ಯಾಕ ಬಲಿ ವೃತ್ರಾಸುರಾದ್ಯುಪದ್ರವಂಗಳಿಂ ತಂ ತಮ್ಮ ಬೀಡುಗಳಂ ಮೋಱ್ದು ಪರಿದೋಡಿದುದಱೊಳ್ ತಿಳಿದುದು. ತಂದೆ ಯುಂ ರಕ್ಷಕನಲ್ತೆಂಬುದು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನೊಳ್ ತಿಳಿದುದು. ಒಡಹುಟ್ಟಿ ದರುಂ ರಕ್ಷಕರಲ್ತೆಂಬುದು ವಾಲಿಯೊಳ್ ತಿಳಿದುದು. ಮಕ್ಕಳುಂ ರಕ್ಷಕ ರಲ್ತೆಂಬುದು ಕಂಸನೊಳ್ ತಿಳಿದುದು. ಗಂಡಂದಿರುಂ ರಕ್ಷಕರಲ್ತೆಂಬುದು ಪಾಂಡವರೊಳ್ ತಿಳಿದುದು. ಧನಧಾನ್ಯಾದಿವಿಭವಂಗಳುಂ ರಕ್ಷಕರಲ್ತೆಂ ಬುದು ದಾಯಿಗರ್ ಪಗೆವರ್ ಕೊಳ್ಳಿ ಕಳ್ಳರ್ ಪಳ್ಳಂ ಮೊದಲಾದುದಱಿಂದ ೞಿದು ಪೋಪುದಱೊಳ್ ತಿಳಿದುದು. ಇನ್ತು ತಾಂ ರಕ್ಷಕರಲ್ಲದೊಡಂ

ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗಳ್ಗೆ ರಕ್ಷಕಂಗಳಂತೆ ತೋಱು ಮೋಸಂಗೊಳ್ವುದಱಿಂ ರಕ್ಷಕಾಭಾಸಂಗಳೆನಿಪುವು. ಅಂತಲ್ಲದೆ ನೀಂ ನಾಲ್ಮೊಗಂಗೆ ವೇದವಂ ತಂದಿತ್ತುಂ, ರುದ್ರಂಗೆ ವೃಕಾದ್ಯುಪದ್ರವಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿಯುಂ, ಇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ಗೆ ದಾನವೇಂದ್ರರಂ ಗೆಲ್ದು ತಂತಮ್ಮಧಿಕಾರಂಗಳೊಳ್ ನೆಲಸಿಯುಂ, ಪ್ರಹ್ಲಾದಂಗಭಯಮಂ, ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ, ಉಗ್ರಸೇನಂಗರಸುತನಮಂ, ದ್ರೌಪದಿಗಭಿಮಾನರಕ್ಷೆಯುಮನೊಡರ್ಚಿ ಸರ್ವರಕ್ಷಕನೆನಿಸಿ ನೆಗೞ್ದ ನಿನ್ನಂ ಮಱೆವೊಕ್ಕು ನಿನ್ನ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳೇ ಉಪಾಯೋಪೇಯಂಗಳೆಂದು ನೆರೆ ನಂಬಿ ಪೆಱತೆಲ್ಲಮಂ ತೊಱೆದು ಅನನ್ಯಗತಿಯೆನಿಸಿದೆಂ. ಎನ್ನಂ ರಕ್ಷಿಪುದು ರಕ್ಷಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

॥ ಇರ್ಪತ್ತೇೞನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ॥

ತನ್ನಿರವಿಂ ತಾನಳ್ಕದೆ ।
ನಿನ್ನಿರವಂ ತಿಳಿವನಳವುಗೊಂಬಂ ದಿಟಮೆಂ ॥
ದುನ್ನತಮಹಿಮಂಗೊರೆದಂ ।
ಮನ್ನಿಯ ಬಲ್ವಗೆಯ ಬಂದಿಕಾಱಂ ನಲವಿಂ ॥ ೪೯ ॥

ಅಖಿಲಲೋಕಶರಣ್ಯಾ ! ನೀಂ ಮಱೆವೊಕ್ಕರೆಡರಂ ಕಳೆದು ಅವರ ಭೀಷ್ಟಮಂ ಸಲಿಪಂ. ಸಕಲಮಂ ತಿಳಿಯಲ್ಕೆ ಸರ್ವಜ್ಞನುಂ, ತಿಳಿದಂತೆಸಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಕೆ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯುಮೆಂದು ಪಿರಿಯರಿಂ ಕೇಳ್ದು ಆಸೆಯಿಂ ನಿನ್ನಂ ಮಱೆವುಗುವೆನೆಂದು ಪೂಣ್ದೆಂ. ಈಗಳುಮೆನ್ನ ದೋಷಂಗಳನೆಣಿಸಿ ಪಿಂದೆಗೆವೆನೆಂದೊಡೆ, ನಿನ್ನ ಗುಣಂಗಳೆನ್ನಳ್ಕಂ ತೀರ್ಚಿ ಬಲ್ಮೆಯಿಂದೆೞೆದೊಯ್ದು ನಿನ್ನ ಸಿರಿಯಡಿನೆೞಲೊಳ್ ನಿಲಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದೆನ್ತೆನೆ:—ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದೀವರೆಗಮಾನೊಡರ್ಚಿದ ಪಲವುಂ ಪಾತಕಂಗಳನೆಣಿಸಿ ಕೈದೆಗೆವನಿತಱೊಳೆ ಸೇರಿದರ ತಪ್ಪನೊಪ್ಪುಗೆಯ್ವ ನಿನ್ನ ವಾತ್ಸಲ್ಯಗುಣಂ ಮುಂದುವರಿದೆನ್ನಂ ದಟ್ಟಗಟ್ಟುತ್ತಿದೆ. ಆಂ ಅಜ್ಞನುಮಶಕ್ತನುಮಾದುದಱಿಂ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತಂ ಬರ್ಪಂತೆ ಇನಿಸುಂ ನಡೆಯಲಾಱದೆನ್ನಂ ನೀನೇತೆಱದಿಂ ಕೈಯ್ವಿಡಿವೆ ಎಂದೆಣಿಸಿ ಬೆರ್ಚುವನಿತಱೊಳೆ ನೀನೊಡೆಯನುಮಾನೊಡಮೆಯುಮಪ್ಪುದಱಿಂದೊಡೆಯನೊಡಮೆಯಂ ಕಾಪಿಡುವುದರ್ಕೆ ಕೂಲಿಯಿಲ್ಲೆಂಬೀಸ್ವಸ್ವಾಮಿಸಂಬನ್ಧಜ್ಞಾನ

ಮಭಯಮನೀಯುತ್ತಿದೆ. ಅಖಿಲಹೇಯಪ್ರತ್ಯನೀಕನಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಮೇಲ್ಮೆಯುಮಂ, ಸಕಲಹೇಯಾಸ್ಪದಮಪ್ಪೆನ್ನ ಕೀೞ್ಮೆಯುಮನೆಣಿಸಿ ನಿನಗಮೆನಗಂ ಸಂಗತಿಯಿಲ್ಲೆಂದು ಪಿಂದೆಗೆವನಿತಱೊಳ್ ಪಿರಿಯನಾಗಿಯುಂ ಕಿಱಿಯರೊಳೊಂದುವೆರಸಿ ಸೊಗಯಿಸುವ ನಿನ್ನ ಸೌಶೀಲ್ಯಗುಣಂ ಎನ್ನಂ ಬರಸೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ್ಗಮವಾಙ್ಮನಸಗೋಚರನಪ್ಪ ನಿನ್ನಂ ಅಂ ಕಾಣ್ಬದಱಿನೆಂದು ಪೆಱಸಾರ್ವನಿತಱೊಳ್ ಯದುಶೈಲದೀಪಮೆನಿಸಿ ಸಕಲಜನನಯನಾನಂದವಾದ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಮೆನ್ನನಾಳ್ಗೊಳುತ್ತಿದೆ, ಇನ್ತಪ್ಪುದಱಿಂ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿವೈರಾಗ್ಯಾದಿಸದ್ಗುಣಸಂಪನ್ನರ್ಗಂ ಅಕಿಂಚನರುಮನನ್ಯಗತಿಗಳುಮಪ್ಪ ಎನ್ನವಂದಿಗರ್ಗಂ ಒಂದೆ ಕಾಪಾಗಿ ಸರ್ವಶರಣ್ಯನೆನಿಸಿದ ನಿನ್ನಂ ಮಱೆವೊಕ್ಕೆಂ. ಎನ್ನಂ ಕೈವಿಡಿದು ಕಾಪಿಡುವುದು ಕಾಪಿಡುವುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

॥ ಇರ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ॥

ಮಾಯಾತತ್ಕಾರ್ಯಂಗಳ |
ನೀಯೆಡೆಯೊಳ್ ಬಿಡಿಸಿ ಸಲಪುವೈ ನೀನೆಂದಾ ||
ಮಾಯಿಮರಾಟರ ಗಣ್ಡಂ |
ಮಾಯಾತೀತಂಗೆ ಮಣಿದು ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ || ೨೮ ||

ಸಕಲಜೀವದಯಾಪರಾ ! ಜೀವಾತ್ಮರ್ ಪಲರಾಗಿ ನಿತ್ಯರೆಂದುಂ ಮುಕ್ತರೆಂದುಂ ಬದ್ಧರೆಂದುಂ ಮೂಱುಂ ತೆಱನಾಗಿರ್ಪರ್. ಅವರೊಳ್ ನಿತ್ಯರ್ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪದಿಂದೆ ಒರ್ಮೆಯುಂ ಪ್ರಕೃತಿಸಂಬಂಧಮಿಲ್ಲದೆ ಅವಗಂ ನಿನ್ನಯ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಿರ್ದು ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಂಗಳನನುಭವಿಸುತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಪಲವೂೞಿಗದವರಾಗಿರ್ಪರ್. ಮುಕ್ತರೆಂಬರ್ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂ ಸಂಸಾರದೊಳಿರ್ದು ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ಸತ್ವಗುಣಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯುಂ ಪಡೆದು ನಿತ್ಯರಂತೆ ನಿನ್ನೂೞಿಗದವರಾಗಿರ್ಪರ್. ಬದ್ಧರೆಂಬರ್ ಸಂಸಾರದೊಳ್ ಕಟ್ಟುವಡೆದು ಪ್ರಕೃತಿಪರತಂತ್ರರಾಗಿರ್ಪರ್. ಈಬದ್ಧರುಂ ಸಂಸಾರಿಗಳೆಂದುಂ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳೆಂದುಂ ಎರಟ್ತೆಱನಾಗಿರ್ಪರ್. ಅಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರಿಗಳೆಂಬವರ್ ನಿನ್ನಂ ಮಱೆದು ವಿಷಯಾನುಭವಪರರಾಗಿರ್ಪರ್. ಮುಮು

ಕ್ಷುಗಳೆಂಬವರ್ ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದೀವಿಷಯಂಗಳೊಳ್ ವೈರಾಗ್ಯಂ ಪುಟ್ಟಿದುದಱಿಂ ಈಪ್ರಕೃತಿಸಂಬನ್ಧಮಂ ಕಳೆಯವೇೞ್ಪುದೆಂದು ನಿನ್ನಂ ಮಱೆವೊಕ್ಕರ್. ಈ ನಿತ್ಯರ್ಗಂ ಮುಕ್ತರ್ಗಮಪೇಕ್ಷಿತಮಪ್ಪ ನಿನ್ನೋಲಗಮಂ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳ್ಗಪೇಕ್ಷಿತಮಪ್ಪ ಮೋಕ್ಷಮುಮಂ ನೀನೆ ಮನವೊಲ್ದು ಪಾಲಿಸುವೈ. ಸಂಸಾರಿಗಳ್ಗಮಪೇಕ್ಷಿತಮೆನಿಸುವ ಇಹಪರೈಶ್ವರ್ಯಂಗಳಂ ಅವರವರ್ ಪೂಜಿಪ ದೇವತಾನ್ತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರ್ದುಂ ಪಾಲಿಸುವೈ. ಇಂತು ನೀಂ ಸಕಲಾತ್ಮವರ್ಗದೊಳಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರೆ, ಆನಿಂದು ನಿನ್ನಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಚಾಪಲಮಂ ಸೈರಿಸಿ ಸಲಪುವುದು ಸಲಪುವುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

॥ ಇರ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ॥

ಸಿರಿಯ ನೆಲೆ ಸಿದ್ಧಭೋಗ್ಯಂ |
ನಿರವದ್ಯಂ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹಮೆಂದಾ ||
ಧರಣೀವರಾಹಬಿರುದಂ |
ಚರಣಾಬ್ಜಕೆ ಮಣಿಮ ಚೆಲ್ವರಾಯಂಗೊರೆದಂ || ೪೭ ||

ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಾ ! ಪುಟ್ಟುವಾಗಳ್ ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷಮಂ ಪಡೆದು ಸಾತ್ವಿಕರಾದವರ್ ಪ್ರಾಕೃತಮಾದ ಶಬ್ದಾದಿವಿಷಯಂಗಳ್ ಹೇಯಂಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವಱೊಳ್ ಪ್ರೀತಿಯನುೞಿದು, ಪರಮಭೋಗ್ಯಮಪ್ಪ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಮಂ ಬಯಸುವರ್. ಕುಮತಿಗಳ್ ಕೆಲಂಬರ್ ನಿನಗೆ ವಿಗ್ರಹಮಿಲ್ಲೆಂದು ಅಪಲಪಿಸುವರ್. ಅವರ್ ಪವಣಿಸುವ ಕುಯುಕ್ತಿಗಳೆನ್ತೆನೆ:—ಪರಮಾತ್ಮಂಗೆ ಶರೀರಮುಂಟಾದೊಡೆ ಜೀವಾತ್ಮನಂತೆ ಕರ್ಮವಶ್ಯನಕ್ಕುಂ; ಶರೀರಾತ್ಮಭ್ರಮದಿಂ ಸಂಸಾರಿಯುಮಕ್ಕುಂ; ಶರೀರಮುಳ್ಳವಂಗೆ ಇಂದ್ರಿಯಸನ್ನಿಕೃಷ್ಟವಸ್ತುಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಲ್ಲದೆ ಸಕಲವಸ್ತುಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಿಲ್ಲದುದಱಿಂ ಸ್ವಾಧೀನಮಾಗಿರ್ಪ ಕಾಲದೊಳ್ ಮಿತಿಯಾಗಿರ್ಪ ಕಾಲದೊಳಲ್ಲದೆ ಎಣಿಸಿದನೆಲ್ಲಮುಮೆಸಗಕೂಡದುದಱಿಂದೆ ಅಲ್ಪಶಕ್ತಿಯುಮಕ್ಕುಂ; ಅದಱಿಂದೆ ಪರಮಾತ್ಮಂಗೆ ಶರೀರಮಿಲ್ಲೆಂದು ಪೇೞ್ವರ್. ಈ ಪಕ್ಷಂ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತವಿಚಾರಂಗೆಯ್ವ ಭಾವುಕರ್ಗೆ ಸೊಗಯಿಸದು. ಅದೆ

ತ್ತನೆ :—ದೇವತಿರ್ಯಕ್‌ಸ್ಥಾವರರೂಪವಾದ ಸಕಲಜೀವಶರೀರದೊಳಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರ್ದುಂ ನಿರ್ಲೇಪನಾಗಿರ್ಪವಂಗೆ ತನಗೆಂದು ಒಂದು ಶರೀರಮುಂಟಾದೊಡೆ ಮುಂ ಪೇೞ್ದ ದೋಷಂ ಬರ್ಕುಮೆಂಬುದು ಯುಕ್ತಮಲ್ತು. ದೇವಮನುಷ್ಯಾದಿಗಳ್ ತಂತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಕರ್ಮಾನುಗುಣವಾದ ಶರೀರಗೊಳಿರ್ದು ಕರ್ಮಫಲಮನನುಭವಿಸುವುದಱಿಂದವರ್ಗೆ ಶರೀರಸಂಬಂಧಂ ದೋಷಾವಹಮಾದುದು. ಪರಮಾತ್ಮಂ ತಾಂ ಕರ್ಮಪರವಶನಲ್ಲದೊಡೆ ಜೀವಾತ್ಮರಂ ತತ್ತದ್ವ್ಯಾಪಾರದೊಳ್ ಕರ್ಮಾನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರೇರಿಸುವುದರ್ಕಾಗಿ ದೇವಮನುಷ್ಯಾದಿಶರೀರದೊಳಿರ್ಪುದು ದೋಷಾವಹಮಲ್ತು. ಇಂತು ಹೇಯಮಾದ ದೇವಾದಿಶರೀರದೊಳಿರ್ದುಂ ನಿರ್ದೋಷನಾಗಿರ್ಪ ನಿನಗೆ ಅಪ್ರಾಕೃತಮಾದ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹಸಂಬಂಧದಿಂ ದೋಷಲೇಶಪ್ರಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಮತ್ತಂ, ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಂ ನಿನ್ನ ಮೈಮೆಗೆ ತಕ್ಕುದಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮನಂಬಂದುದುಮಾದ ಸುಗನ್ಧಮುಂ ಕಾನ್ತಿಯುಂ ಯೌವನಮುಂ ಮುಂತಾದ ಸಕಲಗುಣಂಗಳಂ ಪಡೆದು ಜ್ಞಾನಬಲೈಶ್ವರ್ಯವೀರ್ಯಶಕ್ತಿತೇಜಸ್ಸೌಶೀಲ್ಯಾದಿಸ್ವರೂಪಗುಣಂಗಳ್ಗೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿವಾಸಸ್ಥಾನಮಾಗಿ ನಿನ್ನ ನೆನೆದಂತಿರ್ಪುದಱಿಂ ನಿಸಗತಿಶಯಾವಹಮೆಂದು ಹಿರಿಯರ್ ಪೇೞ್ವರ್. ಅಂತಪ್ಪ ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರರಸಸರ್ವಸ್ವದಾನದಿಂದೆನ್ನ ಮನೋರಥಮಂ ಸಲಿಪುದು ಸಲಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

(*)

॥ ಮೂವತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ ॥

ಶ್ರೀನಾಥ ನಿತ್ಯನಿರವಧಿ ।
ಕಾನನ್ದಾನನ್ತ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯೆ ಫಲಮೆಂ ॥
ದಾನಿರ್ಮಲನಡಿಗೊರೆದಂ ।
ನಾನಾವಿಧಮಕುಟಮಂಡಲೀಕರಗಣ್ಯಂ ॥ ೪೮ ॥

ಸಕಲಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾತ್ಮಕಾ ! ನಿನಗಾಮೇೞೇೞ್ತರದಿಂ ಪಲವೂೞಿಗದವರಾದುದಱಿಂದಾವಗಂ ನಿನ್ನ ಸಿರಿಯಡಿಯೂೞಿಗಮನೊಡರ್ಚುವುದೆಮಗೆ ಸ್ವತಸ್ಸಿದ್ಧಮೆಂಬುದು ಮಾತ್ರಮಲ್ತು. ಮತ್ತಂ ನಿನ್ನಡಿಯೂೞಿಗದವರೊಳ್ ನೀಂ ಪೊರೆಯಿಲ್ಲದೊಡಮೆರೆದಿರ್ದುಂ ತಣಿಯದೆ ಅರ್ಜುನಾದಿಗಳ್ಗಾಳ

ರಸುತನಮಂ ಪಲ್ಲಟಂಗೆಯ್ದು ನಲಿವ ಸುಶೀಲನೆಂದುಂ, ಅವರೊಳ್ ತೋಱುವ ತಪ್ಪಂ ಸೈರಿಪುದಲ್ಲದೆಯುಂ ಭೃಗುಮುನಿ ಮೊದಲಾದವರೊಳ್ ನೀನೇ ತಪ್ಪಿದವನಂತೆ ಒಡಂಬಡಿಸುವ ಕಡುಸೈರಣೆಯುಳ್ಳವನೆಂದುಂ, ಅವರ್ಗಡಸಿದ ಎಡರಂ ನೀನಿರ್ದೆಡೆಯೊಳೇ ಇರ್ದು ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರದಿಂ ಪರಿಹರಿಪುದಲ್ಲದೆಯುಂ ಗಜೇಂದ್ರನ ಮೊಱೆಯನಾಲಿಸಿದಂದು ಕದುಬುಗೊಣ್ಡು ನೀಂ ಭರದೊಳೋದವಿದ ಕಟ್ಟುಱಕದವನೆಂದುಂ, ಅವರೆಸಗುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯುಂ ಸಲಿಪುದಲ್ಲದೆಯುಂ ಭೀಷ್ಮನೊಳ್ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಹಾನಿಯುಮನಂಗೀಕರಿಸಿದ ಭಕ್ತಪ್ರಯೋಜನೈಕಪರನೆಂದುಂ, ಅವರ್ ಅರ್ಚನಾವಿಧಿಯೊಳ್ ನಿವೇದನಂಗೆಯ್ದುದೇನಾದೊಡಮಾರೋಗಿಪುದಲ್ಲದೆ ಸುಚರಿತನ ಕುವರಂ ಬಱಿಗೆ ತಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟ ಭಿಕ್ಷಾನ್ನಮುಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದೊಳ್ ಸೇವಿಸಿದ ಸುಲಭನೆಂದುಂ, ಅವರ್ಗೀವುದೆಲ್ಲಮನಿತ್ತುಂ ಮತ್ತಂ ತಣಿಯದೆ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ್ಗೆ ನಿನ್ನನೇ ಇತ್ತು ಯತಿರಾಜಕುಮಾರನೆನಿಸಿದ ಕಡುಚಾಗಿಯೆಂದುಂ, ಅವರ್ಗೆ ದೇಶವಿಶೇಷದೊಳ್ ಸಾಯುಜ್ಯಮನೀವುದಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿರ್ಪರೆಲ್ಲರುಂ ಕಾಣೆ ನೆನ್ನ ರಾಜನ್ಯಪಾಲರಂ ನಿನ್ನರ್ಚಾವಿಗ್ರಹದ ಮೆಲ್ಲಡಿದಾವರೆಯೊಳ್ ಸೇರಿಸಿದ ಪರಮರಕ್ಷಕನೆಂದುಂ, ಇವು ಮೊದಲಾದ ನಿನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಂಗಳಂ ಕೇಳ್ದು ತಿಳಿದು ಸಂತಸಂಬಡೆದು ಈಪ್ರೊಡೆಯಂಗೆ ಊೞಿಗಮನೆಸಗುವುದಱಿಂದೆಯುಂ ಪೆಱತೊಂದಾನಂದಮಿಲ್ಲೆಂದು ಸ್ವರುಚಿಯಿಂದೀಗಳಾಂ ಪೊಸವೂೞಿಗದವನುಮೆನಿಸಿ ಸೇರಿದೆಂ, ಎನ್ನನಾಳ್ಗೊಂಬುದು ಆಳ್ಗೊಂಬುದು ಅನನ್ಯಜನಸುಲಭ ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

ಇದು ಸಕಲಜಗದುದಯವಿಭವಾದಿಲೀಲನುಂ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲನುಂ, ಅಖಿಲಹೇಯಪ್ರತ್ಯನೀಕನುಂ, ಅಪ್ರಾಕೃತಪ್ರತೀಕನುಂ, ಅವಾಪ್ತಸಮಸ್ತಕಾಮನುಂ, ಅನಂತಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಣಾರಾಮನುಂ, ಸಾರಸಭವಪೂಜಿತನುಂ, ಸನಕಮುನಿಸಭಾಜಿತನುಂ, ಯಮಿಶಿರಶಿರಾಲಂಕಾರನುಂ, ಯತಿರಾಜಸಂಪತ್ಕುಮಾರನುಂ, ಆಶ್ರಿತರಕ್ಷಾಪರಾಯಣನುಮಪ್ಪ ಯಾದವಗಿರಿನಾರಾಯಣನಡಿದಾವರೆಯೂಱ್ಗನೊಳ್ ಬಳೆದೇಱ್ಗೆದಳೆದ ಯಾದವಕುಲೋದ್ಧಾರಕನುಂ, ಶುಭಗುಣೋದ್ಧಾರಕನುಮಾದ ದೇವರಾಜನೃಪಾಲಪೌತ್ರನುಂ, ಅತ್ರಿಗೋತ್ರಪವಿತ್ರನುಂ, ದೊಡ್ಡದೇವರಾಜ ಗರ್ಭಾಂಬುಧಿಕಲಾಧರನುಂ, ಸಕಲಕಲಾಧರನುಂ, ಅಶ್ವಾರೋಹಣಕಲಾರೇವಂತನುಂ, ಗಜಾರೋಹಣಮಘವಂತನುಂ, ಅಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾಭೃಗುರಾಮನುಂ, ಅಪ್ರತಿಮಧಾಮನುಂ, ಕರ್ಣಾಟಕಭೂಮಂಡಲಾಧೀಶನುಂ, ದೇವಸಂಕಾಶನುಂ, ಪಶ್ಚಿಮರಂಗಪುರಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಷ್ಠಿತನುಂ, ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನುಂ, ದೇವಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪರಿಪಾಲನೈಕಾನ್ತನುಂ, ಸಕಲಪ್ರಜಾಕಾನ್ತನುಂ, ಅಸಕೃದಾವರ್ತಿತಷೋಡಶಮಹಾದಾನನುಂ, ಆಶ್ರಿತಸರ್ವಶ್ರೇಯೋನಿದಾನನುಂ, ರಸಿಕಜನಕರ್ಣರಸಾಯನೀಕೃತಸಂಗೀತವಿಸ್ತರನುಂ, ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾನಿಕಷಪ್ರಸ್ತರನುಂ, ಪೂರ್ವದಿಗ್ವಿಜಯಯಾತ್ರಾವಿತ್ರಾಸಿತ ಚೇದಮಂಗಲೋಪಾನ್ತಕಾನ್ತಾರೋಪಗೂಢವ್ಯೂಢಸೇನಾಭಿಗುಪ್ತಪಾಂಡ್ಯಸೇನಾಧಿಪ ಸಂಗರಕಿರೀಟ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಶಿಬಿರಸರ್ವಸ್ವಹರಣಸಮಸಮಯಸಮಾಕ್ರಾನ್ತ ಮಳಲಿ ಪರಮತ್ತಿ ಶಾಲೆಯ ಚೇದಿಮಂಗಲ ಕೊಂಗು ಧಾರಾಪುರಾದಿ ಪಾಂಡ್ಯನೃಪದುರ್ಗಮದುರ್ಗಸ್ತೋಮನುಂ, ಸಂಗರಭೀಮನುಂ, ಉದ್ವೃತ್ತಸುರತ್ರಾಣಚಮೂವಿಕ್ಷೋಭಣವಿಚಕ್ಷಣವಿಕಟಮರಾಟ ಶಿವಾಜಿವಾಜಿಸೇನಾಧಿಪ ಜಯತಜಿಕಾಟಕರ ದಾದಜಿಕಾಕಡ ಪ್ರಮುಖಕಂಠಸಾಳೋಚ್ಛಲದ್ರಕ್ತಧಾರಾಸಿಕ್ತಕೃಪಾಣಸಂದರ್ಶನವಿಲೀನಹರಜಿ ಸಂತಜಿ ಮುಖ್ಯಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರನೃಪಪ್ರವೇಕನುಂ, ಅಪ್ರತ್ಯನೀಕನುಂ, ಗಂಭೀರೋದ್ಧತಪರಿಖಾವರಣಭೀಷಣಶತಘ್ನೀಶತಸಂಕುಲಮತ್ತ ಮಾವಳಿಸೇನಾವಳೀವರ್ಮಿತಧರ್ಮಪುರೀಪ್ರಸಭಾಕ್ರಮಣಶ್ರಮಣನಿರ್ಜನೀಕೃತ ಕೆಂಗೇರಿ ವಾಮಲೂರು ಬೇವುಹಳ್ಳಿ ಬೈರನೆತ್ತ ಕುನ್ನತ್ತೂರ್ ಮುಖ್ಯದುರ್ಗವರ್ಗನಿರಾಯಾಸಾಕ್ರಮಣನಿರ್ವೃತನಿಜಸೈನಿಕನ

ಕೃತಹ ... ಅನ್ನಾಲ...

ಯ ಪ್ರ... ಂಭೇರೀರವಾಕರ್ಣನಸಂಭ್ರ...

ಕೆಳದಿನೃಪ ಸಮರ್ಪಿತ ಸರ್ವಸ್ವನಿರ್ವಾಪಿತಕೋ...

ಉತ್ತರದಿಗ್ವಿಜಯಸಮಯಾಭಿಯಾತ ಕುತುಪಶಾಹ...

ಕ್ಷಣಾಕ್ರಾಂತ ಕಂಡಿಕೆರೆ ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ಹೊನ್ನವಳ್ಳಿ...

ತುಬುಗೆರೆ ಪ್ರಮುಖದುರ್ಗ್ರಾಹಪ್ರಾಕಾರವಾರನುಂ, ಅಸಹಾಯಶೂ...

ಜಡಕನದುರ್ಗಹಠಾದಗ್ರಸಣವೇಳಾನಿಖಾತಸುರಂಗಮುಖಾನಲೋತ್ಕ್ಷಿಪ್ತಗಂಡೋಪಲಪಾತನಿರ್ಧೂತ ಬಿಜ್ಜವರ ಮದ್ದಗಿರಿ ಚೆನ್ನರಾಯದುರ್ಗವೀರಣದುರ್ಗಾದ್ಯಸಂಖ್ಯದುರ್ಗವರ್ಗಾಕ್ರಮಣಾವಸರಾವನತಸಾಮಂತನೃಪಾಲಮೌಳಿಮಣಿಘೃಣಿನೀರಾಜಿತಪದರಾಜೀವನುಂ, ಮಹಾನುಭಾವನುಂ, ಸಾಹಜಿಮುಖಮರಾಟನೃಪರಾಜಧಾನೀಕೃತಾಭಂಗುರಬೆಂಗಳೂರ್ ಹರಣನಿಪ್ಪ್ರಾಣಿತ ಶಂಭುಜಿ ಸಾಹಜಿ ಸಂತಜಿ ಹರಜಿ ಪ್ರಮುಖ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರನೃಪಾಲಜಾಲನುಂ, ರಿಪುಕುಲಕಾಲನುಂ, ಸಂಗ್ರಾಮರಾಮನುಂ, ಸಾಹಸೋದ್ದಾಮನುಂ, ಪ್ರೌಢಪ್ರತಾಪನುಂ, ಪ್ರಕಟಿತಾಟೋಪನುಂ, ಅಮಿತಪರಾಕ್ರಮನುಂ, ಅಭೇದ್ಯವಿಕ್ರಮನುಂ, ಕರ್ಣಾಟಕಚಕ್ರವರ್ತಿಯುಂ, ಕಲ್ಯಾಣಕೀರ್ತಿಯುಂ, ಲೋಕೈಕವೀರನುಂ, ವೀರರೊಳ್ಗಂಡನುಂ, ಗಂಡರೊಳ್ಗಂಡನುಂ, ಅಂತೆಂಬರ ಗಂಡನುಮೆನಿಸಿ ನೆಗಳ್ದ ಶ್ರೀಮದಪ್ರತಿಮವೀರ ನರಪತಿ ಶ್ರೀ ಚಿಕದೇವಮಹಾರಾಜ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಂಗಳೊಳ್

ಚಿಕದೇವರಾಜ ಬಿನ್ನಪಕ್ಕೆ ಜಯಮಂಗಳಂ.

ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

